

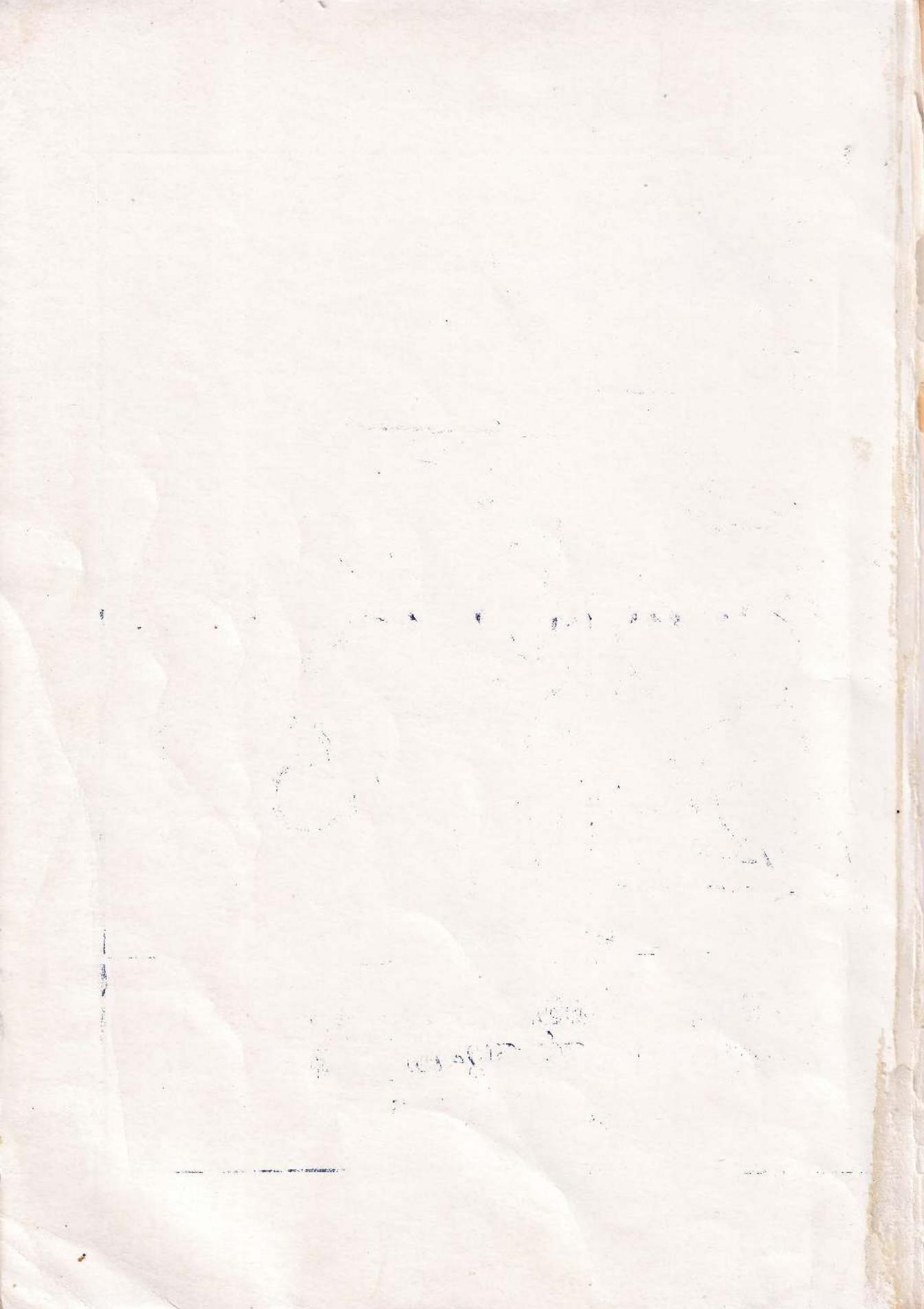
என் சோமு

1961-1962

கயல்ன் என்-சோமசுந்தரம்
1961-1962 கயல்ன்-யாழ்ப்பாணம்

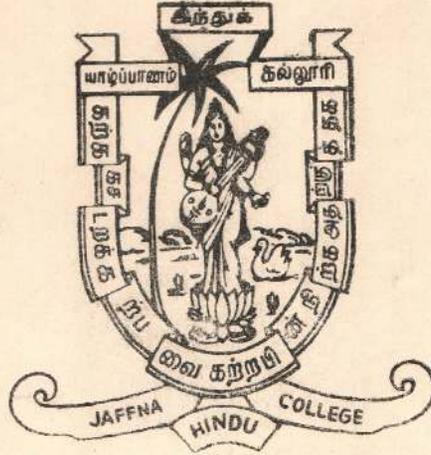
26-12-1993

என் சோமு

கப்டன் என். சோமசுந்தரம்
மணிவிழா மலர்

கப்டன் என். சோமசுந்தரம் மணிவிழாக் குழு
26 - 12 - 1993

1913

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

மணிவிழாக் குழு

எஸ். டி.வகலாலா	— தலைவர்	கே. கனகசிங்கம்
ஐ. சங்கர்		எஸ். தயாளன்
கே. பூபாலசிங்கம்		எஸ். கிருஷ்ணகுமார்
கே. தர்மகுலசிங்கம்		ரி. கே. வில்வராஜா
என். உலகநாதன்		பி. வில்வராஜா
எல். ஓங்காரமூர்த்தி		எஸ். சத்தியசீலன்
பி. தவபாலன்		பி. ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா
ஏ. தங்கேஸ்வரன்		எஸ். ரமணன்
கே. தவமணிதாஸன்		எஸ். நிமலன்
எஸ். சுந்தரலிங்கம்		பி. ஸ்ரீவிசாகராஜா
தி. அருளானந்தம்		க. சி. குகதாஸன்
வி. எம். குகானந்தன்		ஏ. பாஸ்கரன்
எஸ். எலி. சோமசுந்தரம்		கே. குகபாலன்
தி. அருணகிரிராஜா		எஸ். எஸ். இரத்தினசபாபதி

என். வித்தியாதரன்

சி. கே. நகுலேந்திரன்
எஸ். ராஜகுலேந்திரன்

கப்டன் என். சோமசுந்தரம் மணிவிழா நிகழ்ச்சிகள்

இடம் :- யாழ். இந்துக் கல்லூரி

காலம் :- 26 - 12 - 1993 ஞாயிற்றுக்கிழமை

சிற்பகல் 2.00 மணி:- காட்சி உதைபந்தாட்டம்
ஜொலிஸ்ராஸ் வி. க. எதிர்
பொற்பதி ஐக்கிய வி. க.
(யாழ். இந்து மைதானத்தில்)

மாலை 4.00 மணி:- மணிவிழா நாயகரை அவரது இல்லத்திலிருந்து
கல்லூரி வீதி, கஸ்தூரியார் வீதி, அரசடி வீதி, காங்
கேசன்துறை வீதி, கல்லூரி வீதி வழியாக விழா
நடைபெறும் குமாரசுவாமி மண்டபத்திற்கு அழைத்து
வருதல்

" 4.30 மணி:- மங்கள இசை
தவில் மேதை சின்னராசாவின் புதல்வர்கள்
ரவி - சுதா குழுவினர்

" 5.30 மணி:- தேவாரம்

" 5.35 மணி:- அமைதி வணக்கம்

" 5.37 மணி:- வரவேற்புரை
சட்டத்தரணி பா. தவபாலன்
(செயலர், யாழ். இந்து பழைய மாணவர் சங்கம்)

" 5.45 மணி:- தலைமையுரை
திரு. சுந்தரம் டி.வகலாலா
(தலைவர், மணிவிழாக்குழு.)

" 5.55 மணி:- வாழ்த்துரை
தவத்திரு சோமசுந்தர பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்
(நல்லை ஆதின முதல்வர்)
வண. பிரான்ஸிஸ் ஜோசப் அடிகளார்
(முன்னாள் அதிபர், சென். பற்றிக்ஸ் கல்லூரி)

6. 15 மணி:- நயப்புரை

திரு. வெ. இளங்குமரன்

(பொறுப்பாளர், தமிழீழ கல்வி மேம்பாட்டுக் கழகம்)

திரு. இ. ஈசுவரதாசன்

(ஆசிரியர், யாழ். இந்துக் கல்லூரி)

செல்வன் ஸ்ரீ. பிரசாந்தன்

(சிரேஷ்ட மாணவ முதல்வன், யாழ். இந்துக் கல்லூரி)

கலாநிதி கா. குகபாலன்

(சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், யாழ். பல்கலைக்கழகம்)

திரு. அ. தங்கேஸ்வரன்

(முகாமையாளர், இலங்கை வங்கி)

திரு. இ. மகேந்திரன்

(அதிபர், கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி)

டாக்டர் து. வி. ஜெயகுலராஜா

(தலைவர், யாழ். மாவட்ட அமெச்சூர்

மெய்வல்லுநர் சங்கம்)

திரு. க. சிவராமலிங்கம்

(முன்னாள் பிரதி அதிபர், யாழ். இந்துக் கல்லூரி)

திரு. சி. வேலாயுதம்

(பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளர்)

திரு. த. அருணகிரிராஜா

(உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் - உடற்கல்வி)

திரு. இ. ஜெயராஜ்

(அமைப்பாளர், அகில இலங்கைக் கம்பன் கழகம்)

7. 30 மணி:- மலர் வெளியீடு

திரு. அ. பஞ்சலிங்கம்

(அதிபர், யாழ். இந்துக் கல்லூரி)

7. 45 மணி:- விழா நாயகர் உரை

8. 00 மணி:- நன்றியுரை

திரு. க. ஓங்காரமூர்த்தி

(சிரேஷ்ட போதனாசிரியர், தொலைக்கல்வி நிலையம், வேலணை)

8. 15 மணி:- கல்லூரிக்கீதம்

மணிவிழா நாயகர்

கப்டன் என். சோமசுந்தரம்

யாழ். இந்துக் கல்லூரி ஆசிரியர்:- 1960 முதல் 1964 வரை
1972 முதல் 1986 வரை

யாழ். இந்துக் கல்லூரி பிரதி அதிபர்:- 1986 முதல் 1993 வரை

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, which is mostly illegible due to fading and bleed-through.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or footer, which is mostly illegible due to fading and bleed-through.

Printed text at the bottom of the page, likely a footer or a page number, which is mostly illegible due to fading and bleed-through.

கல்விப் பணிப்பாளரின் ஆசிச்செய்தி

இந்துக கல்லூரிக்கென ஒரு டாரம்பரியம் உண்டு.

அதன் வளர்ச்சிப் படிக்களை ஆதரித்த ஆற்றலர் வரிசை யிக நீண்டது.

அந்த வரிசையில் இளமைத் துடிப்போடு உழைத்த உத்தமர் திரு. நா. சோமசுந்தரம் அவர்கள்.

இந்துவின் மடியில் மழலை பேசி அவள்காணும் இளவலாகி ஈடிணையற்ற தொண்டாற்றி, மணிவிழாக்காணும் பிரதி அதிபரவர்கள் உழைப்பால் உயர்ந்த உத்தமர்; மாணவர் உள்ளத்தே நன்கு குடிக்கொண்ட நல்லாசான்.

கல்விப்புலத்தின் கவின் மீளிர வேண்டுமானால் தேசுற்ற மாசற்ற மாண்பினர் மலிய வேண்டும்; அவர்தம் டணி பொலிய வேண்டும்.

தம்பணி இந்து அன்னைக்கே என ஆத்ம திருப்தியோடு, பயன்கருதாப் டணியாளனாகி, எம்மிட விளங்கும் சோமு. செல்லமாக "கபடன்" சோமுலென அழைக்கப்படுபவர். கல்லூரியின் ப்ல்துறை வளர்ச்சியில் தன்னைப் பிணைத்துக் கொண்டு எல்லையில்லாப் டணிபுரிந்த நல்லாசிரியனை நற்றமிழ் உலகு என்றும் நினைவுகூருமன்றோ!

வையகம் பயனுற வாழ்தல், வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்தல் என்னும் சொற்றொடர்கள், ஞானமும் கல்வியும் நயந்து மானுட வெற்றியை நாட்டும் பேற்றினை எமக்கு நினைவுறுத்துவன. அவ்வண்ணம் ஆசிரியப் டணியை தியாக சிந்தையோடு நெறிப்படுத்திய பெருமை சோமசுந்தரத்தைச் சாரும்.

வடமாநிலத்தில் நித்தியங்களாக விளங்கும் கல்லூரிகளில் இந்துவும் ஒன்று. கல்விப்புலத்திலும் அதன் துணைக்கல்விப்புலங்களிலும் துலக்கமுறும் பெருமையும் இதற்குண்டு. இத்தகைய எழுச்சிக்கும், வளர்ச்சிக்கும் அதன் ஆசிரிய அங்கங்களின் அசைவுகள் காரணமாகின்றன. ஓயாது துடித்து உடலத்தைப் பேணும் இதயத்தைப் போல துடிப்போடு செயற்பட்ட மிகுக்கடைச் சோமு. டல்லாண்டு வாழ அவர்தம் எச்சங்கங்களின் இலங்கு சீர் தன்மை ஊட்டமாகட்டும்.

"பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம் கருமமே கட்டளைக்கல்"

ஆர். சுந்தரலிங்கம்

சோமரின் அறுபது ஆண்டுகள்

26 - 12 - 1933

- மலேஷியா போட்டிச்சன் நகரில் சோமசுந்தரம் பிறந்தார்.
- தந்தையார் :- சுந்தையா நாகவிங்கம். போட்டிச்சன் நகரில் அரசாங்க வைத்தியசாலை ஊழியர்.
- தாயார் :- சிவபாக்கியம்
- இளைய சகோதரிகள் :- தனலக்ஷ்மி, இந்திரமலர், சந்திரமலர்.
- ஆரம்பக்கல்வி :- மலேஷியா சிறம்பான் நகரில் உள்ள 5 ஆம் ஜோர்ஜ் மன்னர் கல்லூரியில். சிறுவயதிலேயே சிறந்த ஹொக்கி வீரராகத் திகழ்ந்தார்.

மார்ச் 1950

- யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் மாணவனாகப் பிரவேசம்.
- சிறந்த மாணவனாக, மாணவர் முதல்வனாக, மெய்வல்லுநர் வீரனாகத் திகழ்ந்தார்.
- ஆங்கில மொழியில் விசேட தேர்ச்சி பெற்ற மாணவனாக விளங்கினார்.
- காசிப்பிள்ளை இல்லத்தைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தி குறுந்தூர, நெடுந்தூர ஓட்டங்களில் சாதனைகள் புரிந்தார். இல்ல மெய்வல்லுநர் தலைவராகவும் இல்லத் தலைவராகவும் செயற்பட்டு சக வீரர்களைத் திறம்பட வழி நடத்தினார். யாழ் மாவட்ட பாடசாலைகள் மெய்வல்லுநர் போட்டிகளில் முதலிடங்கள் பலவற்றைப் பெற்றார். பாடசாலையின் சார்பில் அகில இலங்கைப் பாடசாலைகள் மெய்வல்லுநர் போட்டிகளில் பங்குபற்றினார்.
- கல்லூரி உடற்பயிற்சி அணிக்கு தலைமை தாங்கினார். இவர் காலத்தில் யாழ். இந்து உடற்பயிற்சி அணி மாவட்ட மட்டத்தில் முதலிடத்தை முதன் முதலாகப் பெற்றது.
- கல்லூரி படைப்பில் குழுவுக்குப் பொறுப்பான சார்ஜண்டாக சிறப்பு சேவை. சார்ஜண்ட் நிலையிலிருந்து "Warrant Officer / II and appointed Company Sergeant Major" பதவிக்கு உயர்ந்தார்.

28 - 08 - 1960

- யாழ். இந்துக் கல்லூரி அரசாங்கத்தால் சுவீகரிக்கப்படுவதற்கு சற்று முன்னர் யாழ் இந்துக் கல்லூரி ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார்.

1960 முதல் 1964 வரை

- அதிபர்கள் வி. எம். ஆசைப்பிள்ளை, வி. சபாரத்தினம் ஆகியோரின் கீழ் யாழ். இந்துவில் ஆசிரிய சேவை.

- கல்லூரி, மெய்வல்லுநர் அணி, உடற்பயிற்சி அணி ஆகியவற்றின் பயிற்சியாளர்.
  - கல்லூரி படைப்பில் குழுவின் பொறுப்பாளர்.
  - கல்லூரியின் முன்னணி ஆங்கில ஆசிரியர்.
  - இலங்கை இராணுவத் தொண்டர்படையின் 2 ஆம் லெப்டினன்டாக நியமனம்.
  - இக்காலகட்டத்தில் ஜொலிஸ்ரார்ஸ் விளையாட்டுக் கழகத்தின் ஹொக்கி, மெய்வல்லுநர் அணிகளுக்குத் தலைமை தாங்கினார். யாழ். மாவட்டத்தில் சிறந்த ஹொக்கி வீரராகத் திகழ்ந்ததோடு, 1963, 1964 இல் யாழ். மாவட்ட ஹொக்கி அணிகளுக்குத் தலைமை தாங்கி கண்டி, மாத்தளையில் நடைபெற்ற ஹொக்கி தேசிய போட்டிகளில் பங்குபற்றினார்.
- 1965 ஜனவரி
- 1966 டிசம்பர் வரை பலாலி ஆசிரிய கலாசாலையில் ஆங்கில (விசேட) பயிற்சி மாணவன்; அங்கும் மெய்வல்லுநர் நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் புறநடவடிக்கைகளில் ஈடுபாடு.
- 1967 ஜனவரி
- ஆங்கில விசேட பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியராக பதுளை ஊவா கல்லூரியில் நியமனம்.
- 1967 மே
- படைப்பில் குழு நடவடிக்கைகளில் இவரின் திறமையைப் பயன்படுத்துவதற்காக பண்டாரவளை சென்யோசப் கல்லூரி இவரை தன்னிடம் அழைத்துக் கொண்டது.
- 1968 ஜனவரி
- சுழிபுரம் விக்டோறியாக் கல்லூரிக்கு இடமாற்றம்.
  - அதிபர் வி. தம்பு, எஸ். சிவசுப்ரமணியம் ஆகியோரின் கீழ் ஆசிரியராகப் பணி
  - விக்டோறியாக் கல்லூரியின் படைப்பில் குழுப் பொறுப்பாளராகவும் விளையாட்டுப் பொறுப்பாளராகவும் பணிபுரிந்தார். அவரது காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் சிறந்த படைப்பில் குழுவாக விக்டோறியாக் கல்லூரி அணி திகழ்ந்தது.
  - ஹொக்கி விளையாட்டை விக்டோறியாக் கல்லூரியில் அறிமுகப்படுத்தினார்.
  - தமது துணைவியார் கனகாம்பிகையை சந்திக்கவும் அதன் மூலம் காதல் திருமணம் நடக்கவும் களம் அமைத்த இடம் விக்டோறியாக் கல்லூரியே.
- 1971 நடுப்பகுதி
- 1971 கிளர்ச்சிக் காலத்தில் இராணுவப் பணிக்கு அழைப்பு. ஆனையிறவு, இயக்கச்சி, அநுராதபுரம், தலாவ பகுதிகளில் இராணுவப் பணி.
- 1972 ஜூன்
- யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் ஆசிரியராக நியமனம். ஓய்வு பெறும் வரை அதிபர்கள் திரு. என். சபாரத்தினம்,

திரு. எஸ். சபாவிங்கம், திரு. பொ. ச. குமாரசுவாமி, திரு. எஸ். பொன்னம்பலம், திரு. க. சி. குகதாசன், திரு. அ. பஞ்சலிங்கம் ஆகியோரின் கீழ் பணிபுரிந்தார். யாழ் இந்து படைப்பயில் குழுவின் பொறுப்பாசிரியர்.

1973 ஜனவரி

— யாழ். இந்து விளையாட்டுப் பொறுப்பாசிரியராக நியமனம் 1990 ஓகஸ்ட் வரை அப்பதவியில் சேவை. இக்கால கட்டத்தில் யாழ். இந்து விளையாட்டுத்துறை பல்வேறு சிறப்புப் பெறுபேறுகளை எட்டியது. அவற்றில் சில:-

- ★ 1973 இல் 5 கிலோ மீற்றர் வீதியோட்டப் போட்டி கல்லூரியில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது.
- ★ 16 வருடகால இடைவெளிக்குப்பின் 1976 இல் கல்லூரியின் முதலாம் பிரிவு உதைபந்தாட்ட அணி யாழ். மாவட்ட சாம்பியனானது 1978 இலும் சாம்பியன். 1974, 1975, 1976 இரண்டாம் பிரிவும், 1979 இல் மூன்றாம் பிரிவும் சாம்பியன். பல தடவைகள் யாழ். இந்து அணிகள் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றன.
- ★ யாழ். மாவட்டத்திலிருந்து முதல் தடவையாக யாழ். இந்து வீரர்கள் இருவர் அகில இலங்கை பாடசாலைகள் உதைபந்தாட்ட அணிகளில் 1976, 1977 களில் இடம்பெற்று வெளிநாடுகளில் சென்று விளையாடினர். ஒருவர் கோல்காப்பு வீரர். மற்றையவரான சண்.தயாளன் இலங்கைப் பாடசாலைகள் அணிகளுக்குத் தலைமை வகித்தார்.
- ★ யாழ். இந்து கிரிக்கெட் அணிகள் இவரது காலத்தில் பல தடவைகள் யாழ், மாவட்டத்தில் சிறந்த அணிகளாகத் தெரிவாகின. 1979, 1984, 1986 களில் 15 வயதுப் பிரிவு அணிகளும் 1986, 1993 களில் 17 வயதுப் பிரிவு அணிகளும் சாம்பியனாகின. 1975 இல் 16 வயதுப் பிரிவு அணி அகில இலங்கையில் இரண்டாமிடத்தைப் பெற்றது. 1975 இலும் அடுத்து வந்த ஆண்டு களிலும் முதலாம் பிரிவு கிரிக்கெட் அணிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் தோற்கடிக்கப்படாத அணிகளாகத் திகழ்ந்தன. 1983 இல் வடக்கில் சிறந்த அணியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டது.
- ★ 1973 இல் பாடசாலையில் இவரால் ஹொக்கி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 1975 இல் 19 வயதுப் பிரிவு அணியும் 1977 இல் 17, 19 வயதுப் பிரிவு அணிகள் இரண்டும் யாழ் மாவட்ட சாம்பியனாகின. இந்த ஹொக்கி அணிகளுக்கு பயிற்சி யாளரும் இவரே.

★ இவரது காலத்தில் 1973 முதல் 9 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து யாழ் இந்து மெய்வல்லுநர் அணிகள் யாழ் மாவட்டத்தில் சாம்பியனாக வந்தன. அகில இலங்கை ரீதியில் வெளிமாவட்டப் பாடசாலைகளுள் மைதான நிகழ்ச்சிகளுக்காக வழங்கப்படும் விசேட வெற்றிக் கிண்ணம் 1977, 1978 ஆகிய இரு ஆண்டுகளிலும் சவீகரிக்கப்பட்டது. அகில இலங்கை பாடசாலைகள் ரீதியில் இவரிடம் பயிற்சி பெற்ற மாணவனான ரீ. இரவீந்திரன் 45' 4'' பாய்ந்து முறியடிக்க முடியாத சாதனை ஒன்றை நிலைநாட்டினார். எஸ். தயாளன் ஈட்டி எறிதல், தடியூன்றிப் பாய்தல் ஆகிய நிகழ்ச்சிகளிலும், எஸ். இராதகோபாலன் உயரம் பாய்தலிலும், எஸ். கரன்சிங் தடியூன்றிப் பாய்தலிலும் சிறந்த பெறுபேறுகளை வெளிப்படுத்தினர்.

★ 1974 இல் கல்லூரியில் கூடைப்பந்தாட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. கல்லூரியின் 18 வயதுப் பிரிவு கூடைப்பந்தாட்ட அணி 1977 இல் அகில இலங்கை பாடசாலைகள் சாம்பியனானது. 1976, 1977 ஆகிய இரு ஆண்டுகளிலும் யாழ் மாவட்ட சாம்பியனாக வந்தது.

★ 1984 இல் மீண்டும் கல்லூரியில் கர்ப்பந்தாட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

- கல்லூரி மாணவர் முதல் பொறுப்பாசிரியராகவும், விடுதி அதிபராகவும் நீண்டகாலம் பணி புரிந்தார்.
- 1981 இல் சென்ஜோன்ஸ் அம்புலன்ஸ் பிரிவையும் பின்னர் செஞ்சிலுவைச் சங்கப் பிரிவையும் கல்லூரியில் ஆரம்பிக்க காரணமாக இருந்தார்.
- 1983 இல் இலங்கை இராணுவத் தொண்டர் படையின் கப்டனாக நியமனம். 1976 இல் கொழும்பில் நடைபெற்ற அணிசேரா நாடுகள் மாநாட்டின் போதும் 1981 இல் நடைபெற்ற பொதுநல அமைப்பு கல்வி அமைச்சர்கள் மாநாட்டின் போதும் இலங்கைக்கு வருகை தந்த வெளி நாட்டுத் தலைவர்கள் குழுக்களை கட்டுநாயக்காவில் வரவேற்கும் அதிகாரிகள் குழுக்களுக்கு பொறுப்பாகச் செயலாற்றினார்.

1986 இல்

- கல்லூரி பிரதி அதிபராக நியமனம். அன்று முதல் கல்லூரியின் சகல நிர்வாக விடயங்களிலும், நிதி விவகாரங்களிலும், ஒழுக்கம், கட்டுப்பாட்டை பேணுதல், புறநடவடிக்கைகளை விருத்தி செய்தல் ஆகியவற்றிலும் சிறப்புப் பணியாற்றினார்.
- 1960 முதல் பல்வேறு பொது அமைப்புகளிலும், விளையாட்டுச் சங்கங்களிலும் பொறுப்பான பதவிகளை அலங்கரித்து பெரும் சேவையாற்றினார். அவற்றில் சில:-

- ★ யாழ்ப்பாண உதைபந்தாட்ட மத்தியஸ்தர் சங்கத்தின் தலைவராக, செயலாளராக பின் யாழ். மாவட்ட உதைபந்தாட்ட மத்தியஸ்தர் சங்கத்தின் செயலாளராக, தற்போது தலைவராக.
- ★ யாழ். உதைபந்தாட்டச் சங்கம், யாழ். உதைபந்தாட்ட லீக் ஆகியவற்றின் உப தலைவராக.
- ★ யாழ். அமெச்சூர் மெய்வல்லுநர் சங்கத்தினதும் தற்போது யாழ். மாவட்ட அமெச்சூர் மெய்வல்லுநர் சங்கத்தினதும் உபதலைவராக.
- ★ யாழ். மாவட்ட ஹொக்கிச் சங்கம், யாழ். பாடசாலைகள் ஹொக்கிச் சங்கம், ஹொக்கி மத்தியஸ்தர் சங்கம் ஆகியவற்றின் செயலாளராக.
- ★ யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகள் விளையாட்டுச் சங்கத்தின் செயலாளராக.
- ★ யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகள் கிரிக்கெட் சங்கத்தின் செயலாளராக.
- ★ யாழ்ப்பாணம் கிரிக்கெட் மத்தியஸ்தர் சங்கத்தின் ஸ்தாபக உறுப்பினராக.
- ★ நீண்ட காலம் ஜொலி ஸ்ரார்ஸ் விளையாட்டுக் கழகச் செயலாளராகவும், தற்போது கடந்த 15 ஆண்டுகளாக கழக உப தலைவராகவும்.
- ★ வட மாகாண ஆசிரிய சங்க சகாய நிதிச் சங்கத்தின் உப தலைவராக, வட மாகாண ஆசிரிய சங்க பரீட்சைக் குழு உறுப்பினராக.

- ஸ்ரீலங்கா அமெச்சூர் மெய்வல்லுநர் சம்மேளனத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தொடக்குநராகவும், இலங்கை உதைபந்தாட்டச் சம்மேளனத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட உதைபந்தாட்ட மத்தியஸ்தராகவும், மற்றும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஹொக்கி நடுவராகவும் நீண்ட காலம் பணியாற்றி வருகிறார்.
- 1989 இல் மேற்கத்திய பாண்ட் குழுவை கல்லூரியில் அமைத்து, கல்லூரியில் சிறந்த பாண்ட் அணியை உருவாக்கினார்.

26 - 12 - 1993

— அரசாங்க சேவையிலிருந்து ஓய்வு.

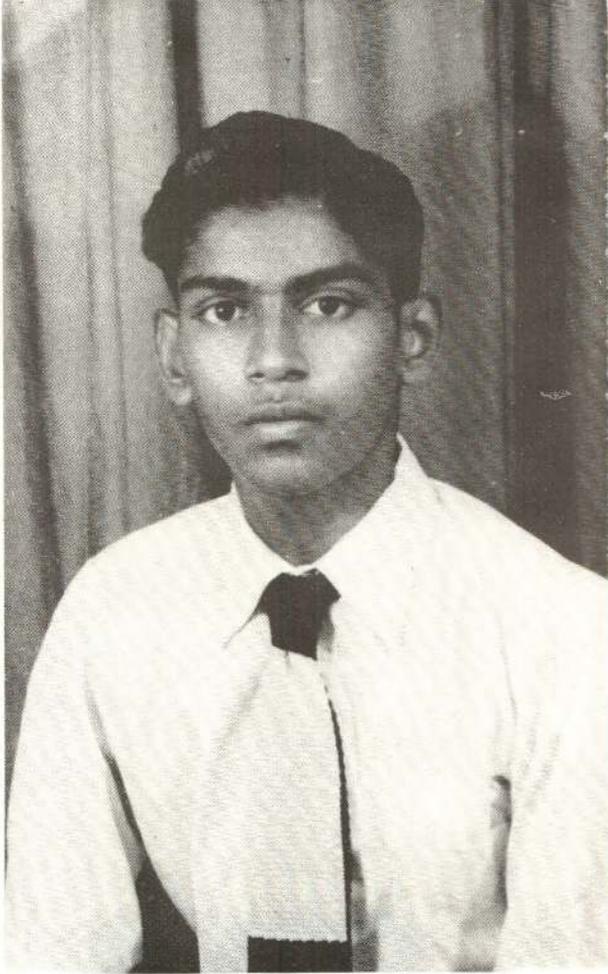
★

கப்டன் என். சோமசுந்தரம்
பிரதி அதிபர்
யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி

திருமதி. கனகாம்பிகை சோமசுந்தரம்
ஆசிரியை
யாழ். வேம்படி மகளிர் கல்லூரி

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி
மாணவனாக

உதைபந்தாட்ட மத்தியஸ்தராக

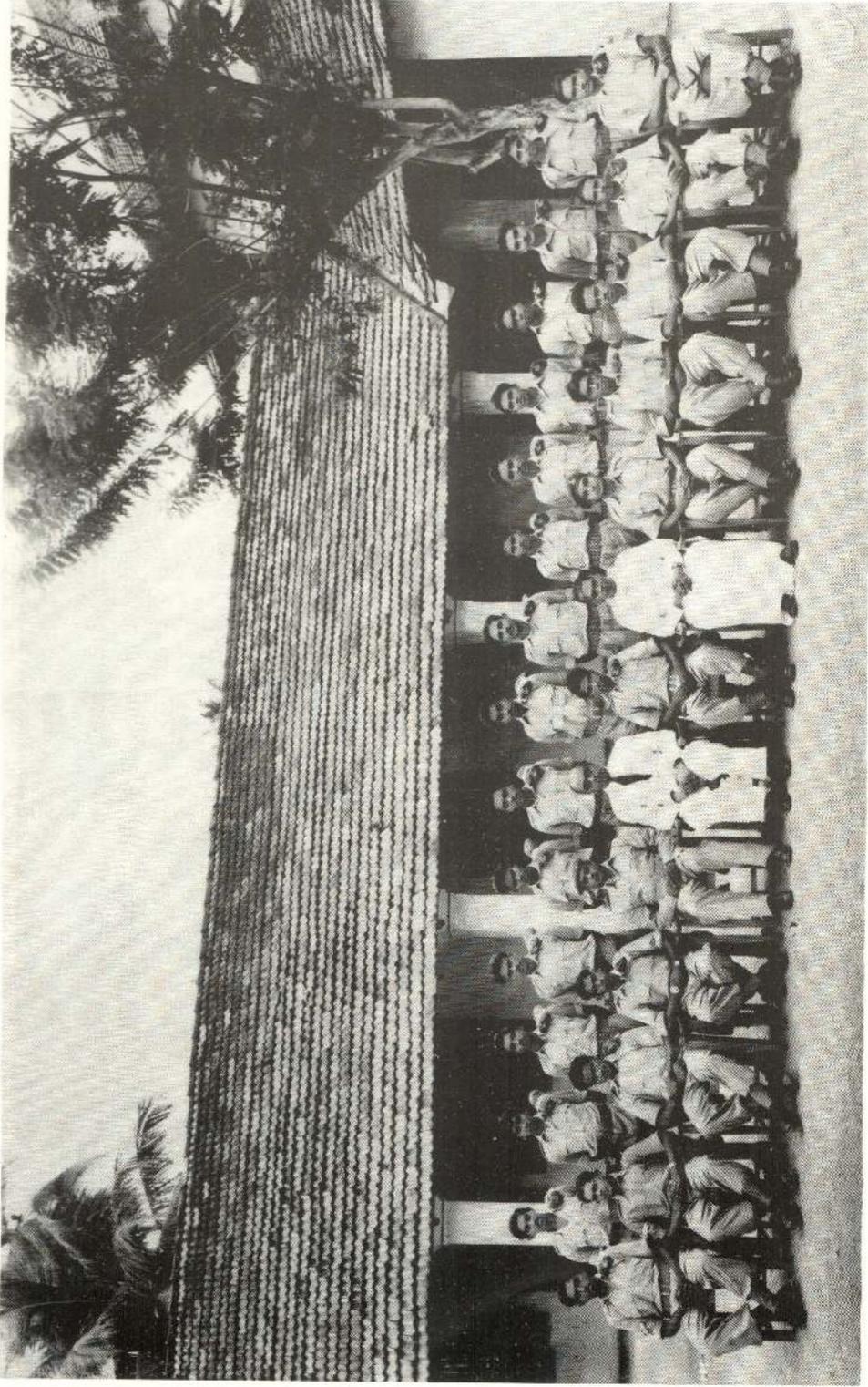
1971 இல் இராணுவத்
தொண்டர் படையின் அதிகாரியாக

யாழ். இந்துக் கல்லூரி மாணவர் முதல்வர்கள் குழாத்தில் 1955 இல்
(வலது கோடியில் கடைசியாக நிற்பவர்)

ஜொலி ஸ்ரார்ஸ் விளையாட்டுக் கழக ஹொக்கி அணித்தலைவராக
(நடுவில் அமர்ந்திருப்பவர்)

யாழ். இந்துக் கல்லூரி படைபயில் குழுவில் 1955 இல் மாணவன் சோமசுந்தரம் கம்பனி சார்ஜண்ட் மேஜராக
(அதிபர் வி. எம். ஆசைப்பிள்ளை லெப்டினன்ட் தியாகராஜா ஆகியோருக்கு அருகில் அமர்ந்திருக்கிறார்)

1953 இல் முதலாம் இடத்தைப் பெற்ற யாழ். இந்துக் கல்லூரி மெய்வல்லுநர் அணித் தலைவனாக (அதிபர் திரு. வி. எம். ஆசைப்பிள்ளைக்கும் உப அதிபர் திரு. வி. சபாரத்தினத்துக்கும் இடையில் 75 ஆவது இலக்க பெனியன் அணிந்து அமர்ந்திருக்கிறார்.)

1968 இல் விக்டோரியா கல்லூரி படைபயில் அணிக்குப் பொறுப்பாளராக
(அதிபர் திரு. தம்பருக்கு இடது புறத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார்.)

1982 இல் ஜொலி ஸ்ரார்ஸ் விளையாட்டுக் கழகம் மின்னொளியில்
நடத்திய உதைபந்தாட்டச் சுற்றுப் போட்டியின் பரிசளிப்பு நிகழ்ச்சியின்
போது போட்டிக் குழுத் தலைவராக உரையாற்றும் போது

மணிவிழாக் குழுத் தலைவரின்
இதயத்திலிருந்து.....

யாழ். இந்து கண்ட ஆசிரிய ஜோதிகளில் ஒருவர்

எங்களுடைய கல்விக்கும், ஆளுமை வளர்ச்சிக்கும் விளைநிலமாக இருந்த யாழ். இந்துக்கல்லூரியில் தனது மாணவப் பராயத்தையும் தொழில்சார் வாழ்க்கையையும் முழுமையாக அர்ப்பணித்து ஓய்வுதியம் காரணமாக விடைபெற்றுச் செல்லும் கப்டன் சோமசுந்தரத்தின் மணிவிழாமலருக்கு அக்குழுவின் தலைவர் என்ற முறையில் இந்தச் செய்தியைத் தருவதில் மனநிறைவும், மகிழ்வும் அடைகின்றேன்.

யாழ். இந்துக்கல்லூரி எமது கல்வித்துறையில் பெரியதொரு நிலையமாகும். பல்துறைசார் துறைபோகிகளை உற்பத்தி செய்த, செய்கின்ற நிலையம் இது. எமது பிரதேசத்தில் கல்வித்துறையில் இந்நிலையம் முன்னிலையில் நிற்கின்றது என்று கூறினால் அது ஒரு மிகைப்படுத்தப்பட்ட கூற்றல்ல என்பதனை யாவரும் ஏற்றுக்கொள்வர்.

இந்நிலையம் ஆசிரியர்களாக பலவிற்பன்னர்களைக் கண்டுள்ளது; ஆசிரிய ஜோதிகள் இந்நிலையத்தில் கல்வி கற்பித்துள்ளனர். அவர்களோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கின்றபோது கப்டன் என். சோமசுந்தரம் அவர்கள் ஒரு சாதாரணமானவர் என மேலெழுந்தவாரியாகச் சிந்திப்பவர்களது மனதில் கருத்து எழலாம். ஆனால் கப்டன் என். சோமசுந்தரத்தினுடைய இந்நிலையம் சார் பங்களிப்பினை - விசேடமாக விளை

யாட்டுத்துறை மற்றும் சாரணியம், பாண்ட் குழு, கல்லூரியின் பொலீஸ் படை பயில் குழு, படைபயில் குழு ஆகியவற்றுக்கு அவர் வழங்கிய முழுமையான சேவையை - நன்கு அறிந்தோமானால் யாழ். இந்துக் கல்லூரி கண்ட ஆசிரிய விற்பன்னர்களுள் இவரும் ஒருவர் என்பது புலப்படும்.

அவர் மேற்படி பல்வேறு துறைகளில் பொறுப்பாசிரியராக இருந்த காலத்தில் இந்துக் கல்லூரி தேசிய மட்டத்தில் பல விருதுகளைப் பெற்றுள்ளது; எமது விளையாட்டு வீரர்கள் பலர் தேசிய மட்ட விளையாட்டு வீரர்களாகப் பங்குபற்றிப் பல நாடுகளுக்குச் சென்றுள்ளனர்.

ஒரு தனிமனிதனது செயல்திறனை தீர்மானிக்கின்றபோது அம்மனிதன் அத்திறனை அடைவதற்கு அவனிடமிருந்த வளங்கள் என்ன என்பதைப் பற்றி அறிய வேண்டிய அவசியமானதாகும். யாழ். இந்துக்கல்லூரியின் விளையாட்டு மைதானம் மிகச் சிறியது. இதனைப் பலர் "வளவு" என்று கூறுவார்கள். இந்த வளவுக்குள் வரையறுக்கப்பட்ட பல்வேறு வளங்களின் உதவியோடு இவர் தன் திறனை வெளிக் கொணர்ந்திருக்கிறார் என்பது பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

விளையாட்டு உலகத்திற்கு இவர் அளித்த பங்களிப்பு சல்லூரியோடு மட்டு

நின்றவிடவில்லை. இம்மாவட்டத்தில் பல் துறைசார் விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகளும் விருத்தியடைவதற்கு இவர் பங்காற்றியுள்ளார். அதனைப் பல் துறைசார் விளையாட்டுக் கழகத்தோர் இம்மலரிலேயே கூறியுள்ள கருத்துகளிலிருந்து யாரும் அறிந்துகொள்ளலாம். கல்லூரிக்கு வெளியிலும் தனது செயற்பாடுகள் மூலம் எம் கல்லூரிக்குப் பெரும் புகழினை இவர் ஈட்டித் தந்துள்ளார்.

இத்தகைய போற்றத்தக்க சேவையினை விளையாட்டுத் துறைக்குக் கப்டன் என். சோமசுந்தரம் அவர்கள் வழங்கியமையாலேயே அவரின் நண்பர்கள் பலர் ஒன்று சேர்ந்து அவருக்கேற்ற ஒரு மணிவிழா எடுக்கப்பட வேண்டுமென தீர்மானித்தனர்.

இது வரவேற்கப்பட வேண்டிய ஒன்றேயாகும்.

கப்டன் என். சோமசுந்தரம் அவர்கள் இம்மாவட்டத்தின் விளையாட்டுத் துறையில் நாட்டப்பட்ட வாழைமரம் ஆவார். அவ்வாழைமரம் வாழையடி வாழையாக வளரும்.

மணிவிழாக் காணும் அவரை மனதார வாழ்த்துகின்றேன். மணிவிழா எடுத்தவர்களைப் பாராட்டுகின்றேன்.

கப்டன் என். சோமசுந்தரமும், அவர் மனைவியும், அவர் பிள்ளைகளும் நீண்ட காலம் நலமுடன் வாழ எம்மனதிறை வாழ்த்துக்கள். ★

சுந்தரம் டிவகலால,

தலைவர்,
மணிவிழாக்குழு.

சில விஷயங்கள் நமக்கு அருகில் இருக்கும்போது அதன் முக்கியத்துவம் நமக்குப் புரிவதில்லை. நமக்கு எளிதில் கிடைக்கக் கூடிய பொருள் என்பதனால் ஒருவகை அலட்சியம் — உதாசீனம் — நம்மிடையே மேவுகிறது. சில மனிதர்களின் அருமை பெருமைகளை அவர்கள் அருகில் இருப்பதினால் நாம் உணர்வதில்லை. அவர்கள் நம்மை விட்டுப் பிரியும் போது அல்லது அவர்களின் சேவையை இழக்கும் நிலை எமக்கு ஏற்படும்போதுதான் நாம் அவர்களின் சிறப்பை — முக்கியத்துவத்தை — உணரத் தலைப்படுகின்றோம்.

யாழ். இந்துக் கல்லூரி
அதிபரின் நெஞ்சத்திலிருந்து .....

சிறந்த தலைவனுக்குரிய பண்பாளர்

கூப்டன் சோமசுந்தரம் அவர்களுக்கு அவரின் நண்பர்கள் மணிவிழா எடுக்கிறார்கள் என்ற செய்தி இனிப்பானதே. எல்லோருக்கும் கிடைக்காத இப்பாக்கியம் இவருக்கு உரியதாகிறது என சிந்திக்கும்போது அவரில் மேலோங்கி நிற்கும் சிறந்த ஏதோ ஒரு குணாம்சம் காரணம் என்பது பதிலாகிறது.

அவர் கல்லூரியில் கல்வி கற்ற காலத்தில் நிலவிய சூழல் இன்றைய சூழலிருந்து பெரிதும் மாறுபட்டதாகும். இன்றைய இளந்தலைமுறை ஆசிரியர்கள் அதை அறிய வேண்டியது அவசியம். அப்போது ஆசிரியவியல் ஒரு சேவையாகவே ஆசிரியர்களால் கருதப்பட்டது. ஒவ்வொரு மாணவரையும் அவரது குடும்பத்தினையும் ஆசிரியர்கள் நன்கு அறிந்திருந்தனர்; கல்வியில் பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கு மேலதிக வகுப்புக்கள் அல்லது பிரத்தியேக வகுப்புக்கள் நடத்தினர்; மாணவர்களின் அப்பியாசக்கொப்பிகளை தமது வீட்டிற்கு எடுத்துச் சென்று, அவற்றை திருத்தி, உரிய காலத்திலேயே வகுப்பிற்குக் கொண்டு சென்று மாணவருடன் கலந்துரையாடினர்; பிழைதிருத்தங்களை கண்டிப்பாக எழுதச்செய்து மீளவும் திருத்திக் கொடுத்தனர். மாணவர்களின் குடும்ப நிகழ்ச்சிகளிலும் சமூக நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கு கொண்டனர். ஓட்டு மொத்தத்தில் அக்கால ஆசிரியர்கள், சமூகத்தால் மதிக்கப்படுகின்ற தலைவர்களாகவே திகழ்ந்தார்கள்.

கல்லூரி முடிவுற்றதும் உடனேயே விடுசெல்ல நினையாமல் மாணவர்களின் இணைப்பாட நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கு கொண்டனர்; மாணவர்களை ஊக்குவித்தனர். இணைப்பாட நிகழ்ச்சிகள் யாவும் பாடவேளைக்குப் புறம்பான நேரத்திலேயே அந்தக்காலத்தில் நிகழ்ந்தன. ஆசிரியரானவர் இருபத்தி நான்கு மணிநேரமும் தங்களை சேவைக்கெனவே அர்ப்பணித்திருந்தனர்.

இவ்வகையான ஆசிரியர்கள் அமைந்த சூழலில் கற்ற கூப்டன் சோமசுந்தரம் அவர்கள் சிறந்த மாணவனாகி, விளையாட்டுத்துறையிலும் பல சாதனைகளை நிலைநாட்டியவராக இருந்ததில் வியப்பில்லை. ஹொக்கி, உதைபந்தாட்டம், உடல்வன்மை ஆகிய விளையாட்டுத்துறைகளில் சிறந்து இவர் விளங்கியதை கல்லூரிச் சமூகம் அறியும்.

மேற்கூறப்பட்ட பண்புகள் அமைந்த ஆசிரியர்களிடம் பெற்ற கல்வி, வழிகாட்டல்களினால் கூப்டன் சோமசுந்தரம் அவர்களும் தனது ஆசான்களைப்பின்பற்றி தனது முழுநேரத்தையும் கல்லூரியில் செலவு செய்து அதன் மேம்பாட்டுக்காக உழைத்தமை வியப்பான ஒன்றல்ல.

சில சந்தர்ப்பங்களில் ஆசிரியர்களிடம், அவர்கள் மேலும் அதிக நேரத்தை பாடசாலையில் செலவிட்டால் அவர்களும் வளரலாம் பாடசாலையும் வளரும் என நான் கூறுவதுண்டு. ஆனால் அவர்கள் அதற்குப்

பதிலாக "ஏதாவது ஒரு வேலையைத் தந்தால் பாடசாலையின் பின் நின்று செல்லலாம். வீணாக எதற்காக தேவையற்று பாடசாலையில் நிற்கவேண்டும்?" எனக் கூறுவதைக்கேட்டு நான் வியப்படைவேன். இவர்களுக்கும் பிற தொழிலாளருக்கும் என்ன வேறுபாடிருக்கிறது? - என்ற வினா அப்போது என் மனதில் எழும்.

ஒரு பாடசாலையை உள்ளூர்வுடன் நேசிப்பவன், அதன் முன்னேற்றத்தில் இடைவிடா அக்கறையுள்ளவன், அங்கு உள்ள மாணவர்களிடம் அன்பும், அவர்கள் முன்னேற்றத்தில் விருப்பமுள்ள ஒருவன் தன் பாடசாலையின் சூழலிலேயே தனது இருபத்துநான்கு மணிநேரத்தையும் செலவிடுவதை ஓர் இன்பகரமான பொழுதாகவே உணர்வான். இந்த உணர்வினை அனுபவித்துப் பெறலாமே தவிர, இவ்வியல்பு அற்றவர்களுக்கும் அதாவது போலியாகவும், பதவிக்காகவும் அக்கறையுள்ளவர்போல் காண்பிப்பவர்களுக்கும் பிறருக்கும் கூறி விளங்கவைக்க முடியாது.

இவ்வாறு உணர்ச்சிபூர்வமாக தனது கல்லூரியுடன் தன்னை முப்பத்திரண்டு வருடங்களாக ஆசிரியராகவும் பீரதி அதிபராகவும் இணைத்து தன் வாழ்க்கைப் பொழுதை செலவிட்டவர் கப்டன் சோமசுந்தரம் அவர்கள் இத்தகையவர்களை காணல் அரிதிலும் அரிது.

தனது கல்லூரி வளரவேண்டும்; புகழ் பெற வேண்டும்; முதனிலை வகிக்கவேண்டும்; அதன் மூலம் இங்கு கற்கும், கற்ற மாணவர்கள் பெருமையும் முன்னேற்றமும் அடைய வேண்டும் என்ற இலட்சியங்களை கொண்டு செயல்பட்டவர் கப்டன் சோமசுந்தரம் அவர்கள்.

எவ்வொருவன் தனது தூய இலட்சியப் பாதையில் பிறரிலும் பார்க்க பல காத தூரம் மேலதிகமாக நடக்கின்றானோ அவன் தலைவன் ஆகிறான்; பிறரின் மதிப்பிற்குரியவனாகவும், பிறர் மீது தன் செல்

வாக்கை செலுத்தக் கூடியனாகவும் ஆகிறான். இப்படியான ஒரு தலைவனே எமது பிரதி அதிபராவார்.

கல்லூரிக் சமூகத்தில் அபரிமிதமான செல்வாக்கு உடையவர் அவர். ஆனால் அதனை அவர் தவறான வழிகளிலோ அல்லது தனது சொந்த முன்னேற்றத்திற்காகவோ, தன்னை வளர்ப்பதற்கோ எப்போதுமே பயன்படுத்தியவர் அல்லர். அது நாளேயும் அவர் ஒரு நல்ல சிறந்த தலைவனுக்குரிய பண்புடையவராகின்றார். தனது ஆளுமைப்பண்புகளை எல்லாம் தனது கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காகவே பயன்படுத்தியவர் அவர்.

நான் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் அதிபராகக் கடமையாற்றும் இக்காலத்தில் கப்டன் சோமசுந்தரம் அவர்கள் மாணவரிடையேயும், ஆசிரியர் குழுமத்திலும் சமூகத்தின் மத்தியிலும் பெற்றுள்ள மதிப்பினை பல தடவைகள் கண்கூடாகக் கண்டுள்ளேன். அவர் பெற்றுள்ள இச்செல்வாக்கை எனது கடமையை இப்புதிய இடத்தில் சுலபமாக ஆரம்பித்துச் செல்ல தந்துதவினார். இவ்வளவு ஆளுமை உடையவராக இருந்தும் தனது அதிபர் என்ற வகையில் எனக்கு உரிய மதிப்பினை தந்து நடந்ததை, அவர் வளர்ந்த முறை, பெற்ற பயிற்சியின் தன்மை ஆகியவற்றின் சிறப்பினால் என்றே எண்ணுகிறேன். யார் அதிபராக இருந்தாலும் உரிய மதிப்பினை கொடுத்தே இருப்பார்.

இரண்டரை வருடங்களாக நான் அவருடன் ஒன்றாக இக்கல்லூரியில் கடமையாற்றி விட்டேன். இக்காலப்பகுதியில் அவரைப்பற்றி எனது அடிமனதில் ஒரு எண்ணப்பதிவு அமைந்துவிட்டது. எனது தொழிலுக்குரிய, தொழில் சார்ந்த கடமைகளை, செயற்பாடுகளை, பிரதிபலிப்புகளை என்னுடன் கடமையாற்றும் அனைவரின் நடத்தைகளிலும் அவதானிப்பேன்.

கப்டன் சோமசுந்தரம் அவர்களின் நடத்தையில், என்னிடம் அவருக்குள்ள விசுவாசத்தினை அவதானித்துள்ளேன். அவருடன் கடமையாற்றிய இக்காலம் என் சேவைக்காலத்தில் வேறுயாரிடமும் பெற்றுக் கொள்ள முடியாத உயர்ந்த அனுபவத்தை பெற்ற காலமாயிற்று. என் முன்னிலையிலும் சரி, வேறு எவ்விடத்திலும் சரி கல்லூரி நிர்வாகம் பற்றி விமரிசனம் செய்யாத பண்பாளர்.

இத்தகைய நல்ல பண்பாளர், கடமையாளர், நண்பர் என பல வகையிலும் சிறந்து நின்ற எமது கல்லூரி பிரதி அதிபர் கப்டன் சோமசுந்தரம் அவர்கள் ஓய்வு பெறுவது கல்லூரிக்கு ஒரு பேரிழப்பாகக் காணப்படினும், ஓய்வு பெற்றாலும் அவரது உணர்வு கல்லூரியின் வளர்ச்சியிலேயே ஒன்றியிருக்குமென நினைக்கையில் ஆறுதல் ஏற்படுகிறது அவரது ஓய்வுகாலம் எல்லா வகைகளிலும் சிறந்து மகிழ்வுடன் அமைய ஆண்டவனை மனமாரப் பிரார்த்திக்கிறேன்

★

அ. பஞ்சலிங்கம்,

அதிபர்,

யாழ். இந்துக் கல்லூரி

கடமை நம்முடைய சிறப்புடன் சிறந்து நம்முடைய மரணத்துடன் முடிவடைகின்றது. அது நமது வாழ்நாள் முழுவதையும் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. அது நாம் ஆற்ற வேண்டிய பொறுப்புக்களை நமக்கு அறிவுறுத்தி, நல்ல செயல் செய்யுமாறு நம்மைத் தூண்டி, கெட்டசெயல் செய்வதை விடும் நம்மைத் தடுத்தாக்கொள்கிறது. எவன் தன்னுடைய கடமையை உணர்ந்து செயலாற்றுகின்றானோ அவன்தான் உண்மையான வாழ்வு வாழ்கின்றான். மற்றவர்களெல்லாம் போலி வாழ்வு வாழ்கின்றார்களேயன்றி வேறில்லை.

யாழ் இந்துக் கல்லூரியின்
முன்னாள் அதிபரின் பேனாவிலிருந்து.....

இந்துவின் சோமு

சோமுவுக்கு அறுபது வயது ஆச்சா! நம்பமுடியவில்லை. இன்னும் இளைஞனாகத்தான் என் கண்ணில் படுகின்றார். காலச் சக்கரம் எவ்வளவு விரைவாகச் சுழலுகின்றது?

இந்துவில் எந்த நிகழ்ச்சியாக இருந்தாலும் அது விளையாட்டுத்துறை சார்ந்த நிகழ்வாகவிருக்கலாம், பரிசளிப்புத் தினநிகழ்வாகவிருக்கலாம், இன்ன பிற வேறு எந்த நிகழ்வாகவிருந்தாலும் அதை சோமுவிடம் கையளித்துவிட்டு நிம்மதியாக இருக்கலாம்; அது சிறப்பாக நடாத்தி நிறைவேற்றப்படும் என்ற நம்பிக்கையுடன் இருக்கலாம்.

கிட்டத்தட்ட கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக சோமுவின் கைவண்ணம் காணாத எந்த நிகழ்வும் இந்துவில் நிகழவில்லை என்று கூறினால் அது மிகையாகாது.

எழுபதுகளில் இந்துவில் பஞ்சபாண்டவர்கள் போல ஐந்து சோமர்களிருந்தார்கள். ஏனையோரை இனங்காண இடுகுறிப் பெயர்கள் இருந்தன. ஆனால் சோமுவை

ஒவ்வொருவரும் தன் சோமு என நினைத்து என் சோமு என அழைத்தார்கள்; அழைக்கின்றார்கள்.

யாழ் இந்துவின் சரித்திரத்தை முழுமையாக அறிந்த ஒரு சிலரில் சோமுவும் ஒருவர். இந்துவின் நூறாண்டு சரித்திரத்தில் கிட்டத்தட்ட ஐம்பது ஆண்டுகள் சோமு நேரடியாகத் தொடர்பு கொண்டவர். இந்துவின் நன்மை, தீமைகளில் எல்லாம் அவரின் பங்களிப்பு உண்டு. அதனால் என் சோமுவை (எம் சோமுவை) இந்துவின் சோமு என்றழைத்தால் அது மிகையாகாது.

சோமு பதவியிலிருந்து விலகிச் செல்லலாம். ஆனால் இந்துவின் சமூகத்திலிருந்து விலகிச் செல்லக்கூடாது; விலகிச் செல்ல விடக்கூடாது. இந்து அன்னைக்கு அவர் பணி என்றும் கிடைக்கவேண்டும்.

இனிமேல் தான் வாழ்க்கையை அசைபோட்டு அனுபவிக்க வேண்டிய காலம். சோமு நீண்டகாலம் வாழ்ந்து வாழ்க்கையை அனுபவிக்க வாழ்த்துகின்றேன். ★

க. சி. குகநாசன்,

முன்னாள் அதிபர்,
யாழ் இந்துக் கல்லூரி.

உடற்கல்விக்குப் பொறுப்பான

உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளரின் மனத்திலிருந்து.....

விளையாட்டுத் துறையில் ஒரு வெள்ளி

விளையாட்டுத்துறையின் முக்கிய மூலக் கூறுகள் மூன்று. விளையாடுதல், மத்தியஸ்தம் வகித்தல், நிர்வகித்தல் அல்லது ஒழுங்குபடுத்தல்.

இத்துறைசார் மூன்றிலும் கப்டன் சோமு ஒரு சாதனையாளன். இவற்றில் தான் விண்ணாகத் திகழ்ந்தது மாத்திரமல்ல மற்றவர்களுக்குத் தலைமைதாங்கி வழிகாட்டியாகவும் விளங்கியவன்; தனக்கென ஒரு பாணியை அமைத்தவன்.

யாழ். மாவட்டத்தில் மாத்திரமல்ல தேசிய மட்டத்திலும் விளையாட்டுத் துறையில் ஒரு வெளிச்சமான வெள்ளியிவன். உதைபந்தாட்டம், கர்ப்பந்தாட்டம், கிரிக்கெட், ஹாக்கி, கூடைப்பந்து, மெய்வல்லுநர் நிகழ்வுகள்..... இவ்வாறு எல்லாவற்றிலும் எங்கும் சோமு வை — அவனது ஆளுமையை — நான் பார்த்து வியந்துள்ளேன். அவனது ஈடுபாடுகள், ஆலோசனைகள், கட்டளைகள் தனித்துவமானவை; அதில் அனுபவ முதிர்ச்சி தனியாகத் தெரியும்.

யாழ். மாவட்டப் பாடசாலைகளின் விளையாட்டுத் துறையைப் பொறுப்பேற்ற போது ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் என் சோமனின் பக்கபலம் எனக்குத் துணை நின்றது. அவனது கடந்தகால கள அனுபவங்கள் நான் மைதானத்தில் நிமிர்ந்து நடக்க ஊன்றுகோலாய் அமைந்தன. விழாக்களிலே முன்னே வர மறுத்து, ஆனால் பின்னே எனக்கு உந்து சக்தியாக நின்றவன் நண்பன் சோமு.

சோமனுக்கு அறுபது வயதா? அப்படியானால் உத்தியோகத்திலிருந்து ஓய்வு பெறவேண்டுமா?—அகவை அறுபது கடந்தால் ஓய்வுபெறவேண்டும் என்ற விதியிலே பிழையிருக்கிறது என்பதற்கு நிரூபணம் சோமு.

விளையாட்டுத்துறைசார் சமூகத்திலிருந்து சோமுவைப் பிரிக்க முடியாது; அங்கிருந்து சோமுவுக்கு ஓய்வு கொடுக்க முடியாது; இனித்தான் சோமுவின் முழுமையான பங்களிப்பு ஆரம்பமாகுகின்றது. இச்சந்தர்ப்பத்தை எமது சமூகம் பாவிக்கவேண்டும்.

★

த. அருணகிராஜா,

உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் — உடற்கல்வி.

கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி
அதிபரின் நினைவுகளில் கிருந்து.....

விளையாட்டுத் துறையில் ஒரு கலாந்தி!

நூற்றாண்டு விழாவினை கோலாகலமாகக் கொண்டாடி மகிழ்ந்து நிமிர்ந்து நிற்கின்றது யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி. இந்த நூற்றாண்டு கால வரலாற்றில் வாள் புகழ் கொண்ட பல தவப்புதல்வர்களை தமிழ் உலகிற்குத் தந்து பெருமை பெற்றவள் எமது தாய். அந்த அற்புதத் தாயின் மடியிலே தவழ்ந்து, விளையாடி, அவள் சேவையிலேயே தம் வாழ்நாளைக் கழித்தவர்கள் வெகுசிலரே! அவர்கள் யார்? வரலாற்று ஏடுகளைச் சற்றுப் புரட்டிப் பார்த்தால்.....

1950 ஆம் ஆண்டுகள் - பல இனிமையான நினைவுகளைத் தருகின்றன. எதை எழுதுவது? எதை எழுதாமல் விடுவது?..... வெகு அநாயசமாக ஓடி வந்துகொண்டிருக்கின்றார் நண்பர்கள் பலர். "கமோன்! கமோன்!! சிங்கப்பூர்" என்று மகிழ்ச்சியுடன் ஆரவாரிக்கின்றார்கள். அவர்கள் எதிர் பார்ப்பு வீண்போகவில்லை. முதலாமிடத்தை வெகு சுலபமாகத் தட்டிக் கொண்டார் சிங்கப்பூர். அவர் ஓட்டப் பாதை என்றும் வெற்றிப்பாதையாகவே இருந்து. கல்லூரியின் பல வெற்றிகளுக்கு அவர் உறுதுணையாகிறார். J.S.S.A. வருடாந்த தடகள விளையாட்டுப்போட்டி Diana Challenge Cup - (அஞ்சலோட்டம்) எமது கைகளில்! இது வரலாறு கண்ட முதல் வெற்றி. இந்த வெற்றிப் பங்களிப்பில் சோமனுக்கு முக்கிய இடம். யாழ். மத்திய

கல்லூரி மைதானத்தில் நாம் துள்ளி மகிழ்ந்தோம்!

உதைபந்தாட்டப் போட்டிகளில் இரசிகர்களால் உதைக்கப்பட்ட நடுவர்கள் இடையே தனக்கெனத் தனியிடம் பெற்றுத் திகழ்ந்தவர் சோமசுந்தரம். அகில இலங்கைப் பாடசாலைகள் விளையாட்டுப் போட்டியில் மகாஜனாக் கல்லூரியும் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியும் இறுதிப் போட்டியில் மோதிக்கொண்டன. மிகவும் திறமையாக பணிபுரிந்து அப்போட்டியை அமைதியாக நிறைவு செய்தார். யாழ்ப்பாண மாவட்ட உதைபந்தாட்ட நடுவர்கள் சங்கத்தின் செயலாளராக திறம்படச் சேவையாற்றினார். இன்று அதனது தலைவராக நன்கு பணியாற்றி வருகின்றார். இச்சங்கம் ஆட்டம் காணாமல், உடைந்து போகாமல் பாதுகாத்து வளர்த்த பெருமையும் இவருக்குரியதாகும். இவர் புகழ் பூத்த J.S.S.A. செயலாளராகக் கடமையாற்றியதும் நினைவிற்கு வருகின்றது. நீதிமன்றம் மூலம் தடையுத்தரவு இவருக்கு - செயலாளர் என்ற ரீதியில் - வழங்கப்பட்ட போதும் திறமையாக அதனை முறியடித்தார். அவரது ராஜதந்திரம் போற்றத்தக்கது. யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகள் கிரிக்கெட் சங்கத்தின் செயலாளராக மிகத் திறமையாகப் பணிபுரிந்தார். போட்டிகளைச் சிறந்த முறையில் நடாத்திப் பெரும் புகழ் பெற்றார். யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியின் பிரதி அதிபர்களில்

இவர் ஒருவர்தான் மேற்கூறிய மூன்று சங்கங்களின் செயலாளராகக் கடமை யாற்றி பெரும் புகழ் ஈட்டியவர்.

அந்தநாள் ஞாபகம் வருகின்றது. "தாராரே தாரைப் போட்டா....." பைலாப் பாட்டுகளும், பைலா நடனங்களும்! சோழ ஆடிப் பாடுவதினைப் பார்த்து மகிழ் ரசிகர் கூட்டமொன்றே காத்திருந்தது. மிகவும் இயல்பாகவும் கலகலப்பாகவும் பழகுபவர் சோமசுந்தரம். அதே நேரத்தில் தனக்கு நியாயமாகப் பட்டதற்காக தளராது போராடுவதில் வல்லவர்.

யாழ்ப்பாண உதைபந்தாட்டச் சங்கத்தில் அவரது பேச்சும் வாதத் திறமையும் பலரையும் அசர வைத்தன. கொழும்பிலிருந்து மத்தியஸ்தம் செய்ய வந்தவர்கள் திகைத்துத் தடுமாறினர். அவர் மாணவப் பருவத்திலிருந்தே விவாதிப்பதில் தேர்ந்தவர்: எமது கல்லூரி குடியியல் வரலாற்றுச் சங்கத்தில் அவரின் கணரேன்ற குரல் பல தடவைகளில் ஒலித்தது. அவரது பேச்சும், புத்தியும் எம்மில் பலரைக் கவர்ந்தன. அவர் மாணவராக இருந்தபோது சமதர்மவாதக் கொள்கையில் பெரும் ஈடுபாடு கொண்டார். இனத்துவேஷமும் மொழித்துவேஷமும் வித்திடப்பட்ட காலப் பகுதியில் சோமசுந்தரம் தேசியவாதியாகவே காணப்பட்டார். அல்லற்படும் தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு குரல்கொடுக்கவே அவர் விரும்பினார். அதனால்தான் அவர் சமதர்மவாதியாக மாறினார்.

அவர் நல்லூர்க்கந்தன் மீது மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். மாணவராக இருந்த

காலத்தில் வெள்ளிதோறும் மயிலேறும் முருகனைத் தரிசிப்பது வழமையாகும். உற்சவகாலங்களில் விரதநோன்பு எடுத்தவர். அவரது இறைபக்தியும், வழிபாடும் உண்மைத் தன்மை வாய்ந்தவை.

விளையாட்டுத்துறை நிர்வாகம் என்ற துறையிலே தன்னிகரற்று விளங்குகின்றார். திட்டமிடுதல், ஒழுங்குபடுத்தல், செயற்படுதல் என்பவற்றில் அவரது போக்கு தனிப் பாணியாகும். பயிற்சியாளன், நடுவர், தொடக்குநர் என்ற பல்வேறுதுறைகளில் மிகுந்த ஆற்றலும் அனுபவமும் கொண்டவர் சோமசுந்தரம். அமெரிக்காவாக இருந்திருந்தால் இவர் சுலபமாக விளையாட்டுத்துறையில் "கலாநிதிப்பட்டம்" பெற்றிருப்பார். ஏன்? இப்பொழுது கூட நாமே இவரைக் கௌரவிக்கலாம்; கட்டாயம் கௌரவிக்கவேண்டும்.

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியின் ஆசைப்பிள்ளை, சபாரத்தினம் என்ற புகழ்பூத்த பிரதிஅதிபர்கள் வரிசையிலே தனக்கென தனியிடம் பெற்றுவிட்டார். தனது கருத்துகளை எதற்கும் அஞ்சாமல் அடித்துக்கூறுவார். மலையென எதிர்ப்பு வந்தாலும் அஞ்சாமல் செயற்படுவார். நண்பனே! நீயா இளைப்பாறுகின்றாய்? நம்பமுடியவில்லை! இளைஞன் சோழவாகவே தெரிகின்றாய்! தாயின் மணிக் கொடி பட்டொளி வீசிப் பறக்க — அதன் கீழ் நிமிர்ந்துநிற்கும், சுப்தன் சோமசுந்தரம்.

நண்பனே! நீ வாழ்க!

உன் புகழ் வளர்க!

*

இ. ஈகேந்திரன்,

அதிபர்,

கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி.

ஒரு பால்ய நண்பனின்
நினைவுகளில் இருந்து.....

நட்புக்கு இலக்கணமான சோமு

யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் நல்மாணவனாய், பின் நல்லாசானாய், தொடர்ந்து நிர்வாகத்திறன் மிக்க பிரதி அதிபராய் உயர்ந்தவர் — நட்புக்கு இலக்கணமாகத் திகழும் — கப்டன் சோமசுந்தரம்.

மலேசியா நாட்டிலிருந்து வந்து 8 ஆம் வகுப்பில் எமது கல்லூரியில் — ஒரே வகுப்பில் — எம்முடன் இணைந்து கொண்டார் சோமு. 1950 ஆம் ஆண்டை ஒட்டிய அக்காலகட்டத்தில் யாழ் இந்துவின் ஒளி வீசும் வைரமாக மினிர்ந்தார்.

மலேசியாவிலிருந்து வந்த வேளையில் அவருக்கு தமிழ் சரளமாகப் பேசவராது. ஏன் இன்றும் கூட அவருக்கு தமிழ் அப்படி இப்படித்தான். ஆனால் ஆங்கிலத்தில் அவர் ஒரு சூரப்புவி. அழகு ஆங்கிலத்தில் எம்முடன் வகுப்பில் உரையாடுவார். அப்போது அவருக்கு நாமிட்ட செல்லப் பெயர் 'சிங்கப்பூரான்'.

பாடசாலை இல்ல விளையாட்டுப் போட்டியின் போது களத்தில் அவரைச் சந்தித்த நான், அன்று முதல் இன்றுவரை பல்வேறு விளையாட்டுத் துறைசார் நிகழ்வுகளில் அவருடன் தொடர்ந்து இணைந்து செயற்படக் கிடைத்த வாய்ப்புகளைப் பெரும் பேறாகக் கருதுகிறேன்.

ஜொலி ஸ்ரார்ஸ் விளையாட்டுக் கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அந்தக் காலகட்டத்தில் எம்முடன் வந்து இணைந்து, அன்று தொடர் கழகத்தை முன்னணியில் நின்று செவ்வனே வழிநடாத்தி வருகிறார்.

பாடசாலை நாட்களிலே மெய்வல்லுநர் போட்டிகளில் வெற்றிகளைப் குவித்ததோடு அல்லாமல் பல மைதான சாதனைகளையும் அவர் நிலைநாட்டியதை எண்ணிப் பார்க்கிறேன்.

பாடசாலையிலும் பின்னர் ஜொலி ஸ்ரார்ஸ் கழகத்திலும் ஹொக்கி, மற்றும் மெய்வல்லுநர் குழுக்களைத் தலைமை தாங்கிச் சென்று, தனது அணிகள் பல வெற்றிக் களிகளைப் பறிக்க வழி சமைத்தவர் சோமு.

நாம் இருவரும் எஸ். எஸ். எஃ. கலைப் பிரிவில் ஒன்றாகப் படிக்கும் சந்தர்ப்பம் கிட்டியது. காலஞ்சென்ற எம் தெய்வமான அதிபர் பி. எஸ். குமாரசுவாமி அந்தக் காலகட்டத்தில் வரலாறு புகட்டியவர்; வகுப்பறையில் படிப்பு, மைதானத்தில் விளையாட்டு என வேறுபடுத்திப் போதித்தவர்; கல்லூரியின்பால் பற்றையும் பாசத்தையும் எமக்கு ஊட்டியவர்.

இவ்வாறு கல்லூரியில் வகுப்பறையிலும் களத்திலும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து நட்புப் பேணி வளர்ந்த நாம், இன்றுவரை சுமார் நாற்பது ஆண்டுகள் அதனை தொடர்ந்து பேணி வருகின்றோம். உண்மையில் நட்புக்கு இலக்கணமான நண்பன் சோமு என்பதை அனுபவபூர்வமாக உணர்ந்துள்ள நான் அதனை இங்கு வெளிப்படுத்த விரும்புகின்றேன்.

1961 ஆம் ஆண்டு யாழ் இந்துக் கல் லூரி அரசாங்கத்தால் சுவீகரிக்கப்பட்ட வேளையில், எமது அன்வையினால் ஆசிரிய சேவைக்கு சோமு சுவீகரிக்கப்பட்டார். அதுவரை பாடசாலையில் மாணவன் என்ற வகையில் செயற்பட்டுவந்த அவர், அதன்பின் இன்றுவரை வீடும் பாடசாலையும் தமக்கு ஒன்றே என்று கருதி வாழ்ந்து வருகிறார்.

யாழ். உதைபந்தாட்ட மத்தியஸ்தர் சங்கம், யாழ். மாவட்ட உதைபந்தாட்டச் சங்கம், யாழ். மாவட்ட கிரிக்கெட் சங்கம், யாழ். மாவட்ட கிரிக்கெட் மத்தியஸ்தர் சங்கம், யாழ். பாடசாலைகள் கிரிக்கெட் சங்கம், யாழ். பாடசாலைகள் விளையாட்டுச் சங்கம், யாழ். அமெச்சூர் மெய்வல்லுநர் சங்கம், யாழ். மாவட்ட அமெச்சூர் மெய்வல்லுநர் சங்கம், யாழ். மாவட்ட ஹொக்கி சங்கம், ஹொக்கி மத்தியஸ்தர்கள் சங்கம் போன்றவற்றில் காலத்துக்குக் காலம் உயர்ந்த பதவிகளை அலங்கரித்து அந்தச் சங்கங்கள் திறம்படச் செயற்பட வழிகாட்டியாக சோமு இருந்தவர் என்பதை நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

பாடசாலைக்கும் விளையாட்டுத் துறைக்கும் தமது முழு நேரத்தையும் செலவிடும் சோமு, சில சமயங்களில் தனது வீடு, மனைவி, மக்களையும் மறந்து தனது பாடசாலைக் கடமைகளில் மூழ்கிவிடுவதை நான் கண்கூடாகப் பார்த்ததுண்டு.

பார்த்தால் சாதுவாக இருக்கும் அவர், எமது பாடசாலையைப் பற்றி யாராவது தவறாகப் பேசுவதைக் கேட்டுவிட்டால் பாயும் புலிபோலச் சீறுவார். பாடசாலைக்கு —அதிபருக்கு—நிர்வாகத்துக்கு—எதிராகக் கிளப்பப்படும் கூற்றுகளுக்கு சரியான பதிலடி கொடுக்காமல் ஓயமாட்டார்.

எந்தப் பிரச்சினை ஆனாலும் நேருக்கு நேர் பேசித் தீர்க்காவிட்டால் அவருக்கு நிம்மதி வராது. கள்ளம் கபடமற்ற உள்ளம் கொண்ட நல்ல மனிதர் சோமு.

அவரின் நட்பு ஒன்றே எனக்குப் பெரும் பேறு.

★

க. பூபாலசிங்கம்

செயலர்,
பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கம்,
பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபை,
யாழ். இந்துக் கல்லூரி.

“தாமரையின் தண்டு நீள்வது குளத்தில் உள்ள தண்ணீரின் அளவைப் பொறுத்தது” என்றார் வள்ளுவர். உங்கள் உள்ளத்தில் அடங்கியிருக்கும் எண்ணத்தின் ஆற்றல் உங்களை எந்த அளவு உந்தித் தள்ளுமோ அந்த அளவுதான் உங்கள் வெற்றியும் இருக்கும்.

நெருங்கிப் பழகிய அன்பு
நெஞ்சத்திலிருந்து.....

ஆசிரிய சேவைக்கு இலக்கணம் வகுத்தவர்

எமது அன்பு சோமு மாஸ்டரின் யாழ். இந்து ஆசிரியப் பணிக்கு இன்றுமுதல் ஓய்வு; சேவைக்கு இலக்கணம் வகுத்த நல்லாசானை எமது அன்னை இன்று பிரிகின்றாள்.

ஒரு சிறந்த பண்பாளரை, வீரரை, நிர்வாகியை, ஆசிரிய சேவைக்கு தன்னை அர்ப்பணித்தவரை இனிமேல் யாழ் இந்து பிரதி அதிபர் ஆசனத்தில் நாம் பார்க்க முடியாது என்பதை என்னும் போது நெஞ்சம் நெருடுகின்றது.

இன்றைய மணிவிழா நாயகனுக்கும் எனக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல, 1958 ஆம் ஆண்டில் எனது பாடசாலைப் பிரவேசத்துடன் அது ஆரம்பமானது. அன்று தொட்டு இன்று வரை ஆசிரியனாக, பயிற்சியாளனாக, உற்ற நண்பனாக, சகோதரனாக என்னோடு இணைந்தவர் அவர்.

சிறு விடயமாக இருந்தாலும் அவர் வாதிடுவதில் வல்லவர்; ஏட்டிக்குப் போட்டியாக பதிலளிப்பது அவரது தனித்துவம்; கோபாவேசத்தோடு பேசினாலும் அடுத்த கணமே அதனை மறந்து அரவணைக்கும் நற்பண்பாளன். எமக்கிடையே இரகசியம் என்பது ஒன்று இருந்ததில்லை — நானும் அவரைப் போல் 26 ஆம் திகதியில் பிறந்த தாலோ என்னவோ?

சோமு மாஸ்டர் யாழ் இந்துக்கல்லூரியின் மெய்வல்லுநர் பயிற்சியாளனாக பொறுப்பேற்ற 1960 ஆம் ஆண்டுக் காலப் பகுதி. கீழ்ப்பிரிவிலும் அடுத்து வந்த ஆண்டுகளில் மேற்பிரிவிலும் என்னைப் பயிற்றுவித்து கல்லூரியின் வீர முதல்வராக்கினார்.

1963 இல் படைபயில் குழுவில் பயிலுநர் உத்தியோகத்தராகப் பதவியேற்ற சோமு மாஸ்டரின் கீழ், தியத்தலாவையில் இடம்பெற்ற இரண்டாவது கீழ்ப்பிரிவு படைபயில் குழு பயிற்சி முகாமில் பங்கு பற்றும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அந்த அணியில் சென்றவர்களில் நான் மிகவும் வயதில் குறைந்த பையனாக இருந்ததால் அவர் என்மேல் தனி அக்கறை கொண்டு என்னைக் கவனித்துப் பேணியதை என்னும்போது உலகை ஊறுகின்றது. அந்த அணி அகில இலங்கை ரீதியில் மூன்றாம் இடத்தைப் பெற்றது.

அதே ஆண்டு எமது பாடசாலை உடற் பயிற்சி பயிற்சியாளனாகவும் சேவையாற்றி எமது அணியை யாழ். மாவட்டத்தில் அதிசிறந்த அணி என்ற விருதைப் பெற வைத்தார்.

அகில இலங்கை உடற் பயிற்சிப் போட்டிக்கு எம்மை அழைத்துச் சென்று, திரும்பி வந்துகொண்டிருக்கும் வேளை எம்மையெல்லாம் பஸ்ஸின் உள்ளே

அமரச்செய்த பின்னர் எமக்கு காவலனாக வாயிலில் அவர் நின்றமையும் —

முறிகண்டிக்கு அண்மையில் நிகழ்ந்த விபத்தொன்றில் முறிகண்டி விநாயகர் அருளால் காயம் ஏதுமின்றி அவர் தப்பிக் கொண்டதையும் எண்ணும்போது இன்றும் அதிர்ச்சியாக இருக்கிறது.

பாடசாலை படைபயில் குழுக்களை சிறந்த முறையில் வழிநடத்தும் அவரின்கீழ், நான் பெற்ற பயிற்சி மற்றும் அனுபவங்கள் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி படைபயில் குழுவின் பயிற்சியாளனாக செயற்பட எனக்கு ஊக்கமளித்தன. அவரிடம் பெற்ற பயிற்சிதான் என் வாழ்க்கையில் — உத்தியோகத்தில் — தலைமைத்துவ நிலையை நான் எட்ட எனக்கு உதவின.

எமது பாடசாலை வீரர்களையும் அங்கத்தவர்களாகக் கொண்ட ஜொலிஸ்ரார்ஸ் விளையாட்டுக் கழகத்தில் நீண்ட காலம் சேவையாற்றிவரும் சோமு மாஸ்டரினால் எனது பாடசாலை நாட்களிலேயே நானும் அக்கழகத்தில் இணைக்கப்பட்டேன்.

அன்று முதல் அக்கழகத்தின் விளையாட்டு வீரனாக, உபசெயலாளராக, விளையாட்டுச் செயலாளராக அவருக்குக் கீழ் பல நிலைகளில் செயற்பட எனக்கு வாய்ப்புகள் கிடைத்தன. இந்த வாய்ப்புகளை விளையாட்டுத்துறையில் எனக்குக் கிடைத்த பேறாக கருதுகிறேன்.

அவர் உதைபந்தாட்ட மத்தியஸ்தர் சங்கத்தில் செயலாளராக இருந்த காலத்தில் என்னையும் அச்சங்கத்தில் இணைத்து சிறந்த உதைபந்தாட்ட மத்தியஸ்தராக செயற்பட என்னை ஊக்குவித்தார்.

1965 இற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் எங்களுக்கிடையேயான நெருக்கம் மேலும் இறுகியது. ஆசிரியர் — மாணவன் என்ற தொடர்புக்கு அப்பால் நெருங்கி உற்ற நண்பர்களானோம். அதன் பின் அவருடன் விளையாட்டுத்துறை சார்ந்த பல்வேறு நிகழ்வுகளில் — நிர்வாகங்களில் — இணைந்து செயற்பட்டேன்.

எமது ஆசான் சோமசுந்தரம் எனக்கு மட்டுமல்லாமல் என்னுடன் சேர்ந்த அனைவருக்குமே ஒரு சிறந்த வழிகாட்டியாக குறிப்பாக என்னையும் எனது தம்பிமாரையும் தனது சொந்த சகோதரர்கள் போன்று கவனித்து விளையாட்டுத் துறையில் வழிநடத்தியவர்.

எமது பாடசாலை வரலாற்றில் அவர் ஒரு மைல் கல். பல்துறை விற்பன்னராக எமது பாடசாலைக்கு அவர் ஆற்றிய சேவை எழுத்தில் வடிக்க முடியாதவையாகும்.

இத்தகைய சான்றோனுடன் இணைந்து செயற்பட எமக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்த மையை எண்ணும்போது மகிழ்ச்சி பொங்குகின்றது.

அவரும், அவரது குடும்பத்தவர்களும் சகல சௌபாக்கியங்களும் பெற்று வாழ வாழ்த்துகிறேன். ★

க. தர்மகுலசிங்கம்,

சிரேஷ்ட பாதுகாப்பு அதிகாரி,
காங்கேசன் சிமெந்துத் தொழிற்சாலை.

யாழ். இந்து பாண்ட் வாத்தியக் குழு
வீரனின் நெஞ்சத்திலிருந்து.....

மாணவர்களை நேசித்த ஆசான்

ஆசிரியத் தொழில் மகத்தானது. எழுந்தறிவு மட்டும் அன்றி — வகுப்பறைக்கு அப்பால் — கலை, கலாச்சாரத் துறைகளிலும் விளையாட்டு போன்ற இன்னோரன்ன துறைகளிலும் மாணவர்களை இணைத்து அவர்களை வழிநடத்தும் வல்லமை ஆசிரியர்களுக்கு உண்டு.

இந்த வகையில் எமது கல்லூரி பிரதி அ தி ப ரு ம், 'பாண்ட்' வாத்தியக் குழுப் பொறுப்பாசிரியருமான கப்டன் சோம சுந்தரத்தின் பணியும் சேவையும் குறிப்பிப் பிடத்தக்கவை.

உறுதியான உள்ளப் போக்கும் திடமான உடற்கட்டும், தமது பாடங்கள் சரியாகப் பதிக்கப்படுகின்றனவா என்பதைப் பார்த்து நடக்கும் இவர் நடையும், இவரது தனிப்பாணி.

இராணுவப் பயிற்சியுடன் ஆசிரியப் பணியில் இணைந்ததால் அவர் எமக்கு வெறும் அறிவூட்டும் ஆசானாக மட்டுமல்லாமல், ஒழுக்கத்தை, நன்னெறியை, கட்டுப்பாட்டைப் பேணும் மாணவர்களாக எம்மை வளர்க்கும் செவிலித் தாயாகவும் செயற்பட்டு வருகிறார்.

மாணவருடன் ஆசிரியனாக மட்டுமன்றி, தந்தை போல் பரிவுடனும், உற்ற துணையான நண்பனாகவும், வழிகாட்டியாகவும் அவர் பழகுவது மற்ற ஆசிரியர்களிலிருந்து அவரை வேறுபடுத்திக் காட்டி நிற்கும்.

கல்லூரியையும், மாணவர்களையும் நேசிப்பது ஒன்றே அவர் இயல்பு. இதனால்

தமது பணிக்கு விஞ்சிய கடமைகளையும் தமது தோளில் தூக்கிப் போட்டுக்கொண்டு எந்த நேரமும் கர்ம வீரனாகக் காட்சி தருவார். எளிமையில் விருப்பமும், சடமையில் விடாப்பிடியும், எவ்வேளையிலும் இன்சொல்லும் இவர் இயல்பின்போக்கு. இன்னார், இனியர் என்ற பேதமற தொழிற்படுபவர்.

வாத்தியத்துறையில் அவருக்கு இருந்த ஈடுபாடு — அதுவும் மேற்கத்திய வாத்தியங்களில் அவர் கொண்டிருந்த விருப்பம் — எமது கல்லூரியில் சிறந்த பாண்ட் குழுவை அமைப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக அமைந்தது. சிறந்த பாண்ட் அணியைக் கல்லூரியில் தோற்றுவிப்பதற்காக தமது நேரத்தின்பெரும் பகுதியைச் செலவிட்டு, அதில் வெற்றியும் கண்டுள்ளார்.

வாத்தியங்களை நல்ல முறையில் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதில் மிகக் கடுமையாக இருக்கும் எமது பிரதி அ தி ப ர், இசைக் கருவிகளின்பால் மாணவரின் ஈடுபாட்டை, ஆர்வத்தை அதிகரிக்கச் செய்யும் முயற்சியில் இன்முகத்துடன் செயற்படுவார்.

அவரது விடாமுயற்சியின் பலனாக எமது பாண்ட் குழுவுக்கு சிறப்பான ஒரு சீருடை வடிவமைக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் பெருமையுடன் நினைவு கூருகின்றோம்.

இன்று அவர் சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றுச் சென்றாலும் என்றென்றும் அவர் எமக்கு வழிகாட்டியாக அமைவார் என்ற நம்பிக்கை எமக்குத் தெம்பூட்டுகிறது. ★

அ. ரமணன்,
யாழ். இந்து பாண்ட் குழு.

ஜோலி ஸ்ரார்ஸ் விளையாட்டுக் கழக
செயலாளரின் உள்ளத்திலிருந்து .....

விளையாட்டு உலகில் ஜோலிக்கும் நட்சத்திரம்

ஜோலிக்கும் நட்சத்திரங்கள் என்றும் மங்குவதில்லை.

அல்வாறு ஜோலித்துக்கொண்டிருக்கும் ஜோலி ஸ்ரார்ஸ் விளையாட்டுக் கழகத்தில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் பிரதான நட்சத்திரம்தான் கப்டன் சோமசுந்தரம்.

ஜோலி ஸ்ரார்ஸ் விளையாட்டுக் கழகம் நடாத்தும் நிகழ்ச்சிகளில் — சுற்றுப் போட்டிகளில் — ஏற்பாடுகளில் — ஒரு தனிப்பாணி இருக்கின்றது என்றால் கப்டன் சோமசுந்தரம்தான் அதற்குப் பின்னணி.

45 ஆண்டுகால சரித்திரம் கொண்ட ஜோலி ஸ்ரார்ஸ் விளையாட்டுக் கழகத்தின் முழு நடவடிக்கைகளிலும் — ஆரம்ப காலந் தொட்டு இன்றுவரை — அனைத்துச் செயற்பாடுகளிலும் இடையறாது பின்னணியில் நின்று செயற்பட்டவர்கள் என்று நாம் சீர்தூக்கிப் பார்த்தால் இரண்டொருவரே அந்தப் பெருமையைப் பெறுவார்கள். அவர்களில் முதன்மைபெறுபவர் எமது கழகத்தின் உப தலைவர் சோமசுந்தரம்.

தமது இளமைப் பருவத்திலே கழகத்தின் செயலாளர் பதவியை ஏற்று, கழக நடவடிக்கைகள் என்ற கமையை தமது தோளில் ஏற்றிக்கொண்டவர். இவர் செயலாளராக இருந்த காலகட்டத்தில் எமது கழகம் அதில இலங்கை ரீதியில் புகழ் பூத்து விளங்கியது என்பதை நாம் நன்றியுடன்

நினைவு கூருகின்றோம். அந்தக் காலகட்டத்தில் தான் — ஐம்பதுகளின் பின்பகுதிகளிலும் அறுபதுகளின் ஆரம்பத்திலும் — எமது கழகத்தின் உடைப்பந்தாட்ட, ஹொக்கி அணிகள் இலங்கையின் பல பகுதிகளுக்கும் சென்று வெற்றிக்கொடி நாட்டித் திரும்பின.

அக்காலகட்டத்தில் எமது கழகத்தின் ஹொக்கி அணிக்கு தலைமை தாங்கி, சிறப்பாக விளையாடி, பல கோல்களை அடித்து வெற்றிகளைக் குவித்தவர்; மெய்வல்லுநர் போட்டிகளில் குறுந்திர அதிவேக ஓட்டக் காரராக சாதனைகள் புரிந்தவர். ஓட்டத்திலும் ஹொக்கியிலும் அவர் புரிந்த சாதனைகளைப் பட்டியலிட்டால் அதுவே பெரும் சரித்திரமாகிவிடும்.

இளைஞனாக ஆடுதலில் வெற்றிகளை குவித்த கப்டன் சோமசுந்தரம், வயது முதிர் தமது திறமையை விளையாட்டுத்துறை நிர்வாகத்தில் வெளிப்படுத்தினார்.

தாம் தனித்து நின்று விளையாட்டுத்துறை நிர்வாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளாமல் — எமது கழகத்தில் அங்கத்தவர்களாக இருக்கும் இளைஞர்களுக்கும் அவற்றில் ஈடுபடுத்தி பயிற்சி கொடுப்பார்.

நமது கழகத்தில் ஓர் ஆட்டத்துக்கான ஏற்பாடு என்றால் என்ன; ஒரு சுற்றுப்

போட்டிக்கான தயாரிப்பு வேலைகள் என்றால் என்ன; ஒரு மெய்வல்லுநர் போட்டி என்றால் என்ன; மின்னொளியில் உதைபந்தாட்டம் என்றால் என்ன ஜோலி ஸ்ரார்ஸ் இளைஞர்களை முன்னிறுத்தி, அவர்களைக் கொண்டே கனகச்சிதமாக அவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி, மற்றவர்கள் வியப்படையும் வண்ணம் நிறைவேற்றி வைப்பார். என்றாலும் அந்த நிகழ்ச்சியில் சோமரின் தனி முத்திரை பொறிக்கப்பட்டிருப்பதை நாங்கள் பார்க்கலாம்.

சுயவிளம்பரம் தேடாமல் — தன்னை பிரபலப்படுத்திக் காட்டாமல் — பின்னணியில் இருந்து விளையாட்டுத் துறை நடவடிக்கைகளை செவ்வனே செய்து முடிப்பது தான் சோமரின் தனிப்பாணி.

விளையாட்டுத்துறை நிர்வாகத்தில்— முகாமைத்துவத்தில்— இவரின் கீழ் பயிற்சி பெற்ற எமது கழகத்தின் இளைஞர்கள் அந்த அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு இன்று பெரிய நிறுவனங்களை, தொண்டர் அமைப்புகளை, கம்பனிகளை, அரச அலுவலகங்களை நிர்வகித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தமது கல்வித் தாயான யாழ். இந்துக் கல்லூரியின்பால் எத்துணை பற்று வைத்திருக்கின்றாரோ அத்துணை ஈடுபாட்டுடன் நமது கழத்தை வழிநடத்தி வருகின்றார். நமது கழத்தின் தந்தை அவர் என்றால் அது மிகையாகாது. கழத்தின் பிரதான அச்ச அவர்தான்.

எங்களது கழகமும், கழக வீரர்களும், அணிகளும் தவறான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதை உறுதி செய்வதில் அவர் மிகவும் கண்டிப்பானவர். கழகத்தின் எந்த முடிவு என்றாலும் — அதை எடுப்பவர் யார் என்றாலும் —

ஒரு தடவை சோமு மாஸ்ரிடம் ஆலோசனை கேட்கத் தவறமாட்டார்கள்.

கழக செயற்பாடுகள் தொடர்பாக கழகத்தின் ஏனைய பிரதிநிதிகளுடன் விவாதிப்பார்; வாக்குவாதப்படுவார்; சரியானதைச் செய்விப்பதற்காக கருத்து மோதல்களில் கூட ஈடுபடுவார். ஆனால் அவை எல்லாவற்றையும் அந்தந்த விடயத்துடன் மறந்து விடுவார்; கருத்து மோதலில் ஈடுபட்டதற்காக யாருடனும் பகைமைபாராட்டமாட்டார். இந்த வகையில் அவர் விளையாட்டு மனப்பான்மை மிக்க சிறந்த பண்பாளர்.

அவரின் பணிவான பேச்சும், குழைவான நடத்தையும் எதற்கும் உதவத் தயாராக விளங்கும் தொண்டுள்ளமும், எந்த விடயத்தையும் விளையாட்டு மனப்பான்மையுடன் அணுகும் போக்குமே யாழ். மாவட்ட விளையாட்டு உலகில் அவருக்கு தனிச் சிறப்பைத் தேடித் தந்திருக்கின்றன.

கல்லூரித் தாயின் சேவையில் இருந்து அவர் ஓய்வு பெறுவது எமக்கு வேதனையே என்றாலும் அந்த வேதனையிலும் ஓர் மகிழ்ச்சி எமக்குக் கலந்திருக்கிறது.

ஆம். இனிமேலும் பாடசாலை, பாடசாலை என்று முழு நேரமும் அதனை அவர் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கமாட்டார். எமது கழக நடவடிக்கையில் அவர் கூடிய நேரம் ஈடுபடுவதற்கு இனிமேல் அவருக்குக் கால அவகாசம் கிடைக்கும். எனவே அவர் ஓய்வு கல்லூரிக்குத் தொய்வு என்றாலும் அது எமது கழகத்துக்கு வரவுதானே!

அவரும் அவரது குடும்பத்தவரும் நீழே வாழ எமது கல்லூரி காவல் தெய்வமான ஞானவைரவரை வேண்டுகிறேன். ★

பொ. பாலகிருஷ்ணன்,

செயலாளர்,
ஜோலி ஸ்ரார்ஸ் விளையாட்டுக் கழகம்.

1975 இல் யாழ். இந்து மைதானத்தில் நடைபெற்ற கல்லூரி
சாரணர் பாசறையின் போது உற்ற நண்பர்களுடன்

1973 இல் யாழ் மாவட்ட சாம்பியனாக வந்த யாழ் இந்து
இரண்டாம் பிரிவு அணியின் விளையாட்டுப் பொறுப்பாளராக

யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் இல்ல விளையாட்டுப் போட்டி ஒன்றில்
வீரமுதல்வனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட மகன் வெற்றிக் கிண்ணம்
பெறுவதை விளையாட்டுப் பொறுப்பாசிரியராக புளகாங்கிதத்துடன்
பார்வையிடும் தந்தை

யாழ். இந்து - பம்பலப்பிட்டி இந்து அணிகளுக்கிடையில்
1983 இல் நடைபெற்ற மாபெரும் கிரிக்கட் போட்டித்
தொடர் பரிசளிப்பின் போது

பணிவான மாணவனின்
பண்பான உள்ளத்திலிருந்து.....

பல சாதனைகளுக்கு வழி கோலியவர்!

வேதனம் வேண்டி வேலைக்குச் செல்வோர் பலர். அவர்களிடையே சேவை செய்வதற்காக, தான் கல்வி பயின்ற கல்லூரியையே தேடி வந்தவர் கப்டன் சோமசுந்தரம். கல்லூரி அன்னையின்பால் பற்றும் அபிமானமும் மிக்கவராகவே எப்போதும் காணப்பட்டார்.

கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டு காலமாக கல்லூரியின் விளையாட்டுத் துறையில் அவர் இரண்டறக் கலந்து இருந்ததால் அந்தக் காலகட்டத்தில் கல்லூரி அணிகளில் விளையாடிய வீரர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அவருடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. விளையாட்டை — அதன் நுணுக்கங்களை — ஒன்றிணைந்து விளையாடும் அவசியத்தை — விளையாட்டு மனப்பான்மையை — போதிக்கும் அல்லது பயிற்றுவிக்கும் அதே வேளையில் ஒவ்வொரு வீரருக்கும் கல்லூரியில் பற்றை — அபிமானத்தை — அவர் ஊட்டினார் என்பதை நாங்கள் அனுபவ பூர்வமாகக் கண்டோம்.

இன்றும், கல்லூரியையே சுற்றிச் சுழன்று வரும் பழைய மாணவர்களுடன் உரையாடிப் பார்த்தால், அவர்களின் கல்லூரிப் பற்றுக்கு ஊற்றுக் கண்ணாக இருந்தது சோமரின் முன்மாதிரியும், நடத்தையும், அவருடன் பழகியதால் கிடைத்த அனுபவங்களுமே என்பது புலனாகும்.

வெளிநாட்டில் இருக்கும் பழைய மாணவர்கள் — அனேகமாக நாற்பது வயதுக்

குட்பட்ட இளைஞர்கள் — அங்கு ஒருவரை ஒருவர் சந்தித்து உரையாடும் போது, படித்த கல்லூரியைப் பற்றிப் பேசுத் திரும்பியதும் முதலில் ஒருவரிடம் ஒருவர் விசாரிப்பது சோமசுந்தரம் மாஸ்டரைப் பற்றித்தான். இதை நான் — வெளிநாடுகளில் இருந்த காலகட்டங்களில் — பழைய மாணவர்கள் பலரைச் சந்தித்த போது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறேன். அவ்வளவு தூரம் தான் கற்பித்த காலகட்டத்தில் கல்வி பயின்ற மாணவர்களின் மனதை, சோமு மாஸ்டர் என்ற தனிமனிதனின் ஆளுமை ஆட்சிபுரிந்து வந்திருக்கிறது.

விளையாட்டுக் களத்திலும், மைதானத்திற்கு வெளியிலும் அவரிடம் நாம் பெற்ற பயிற்சிகளை, போதனைகளை வரைவ தானால் அதுவே ஒரு புத்தகமாகிவிடும். ஒரு சம்பவத்தை இங்கு நினைவுகூர விரும்புகின்றேன்.

1977 ஆம் ஆண்டு; யாழ்ப்பாணத்தில் சகல விளையாட்டுத்துறை நடவடிக்கைகளிலும் எமது கல்லூரி முன்னணியில் நின்ற காலம்; உதைபந்தாட்டத்திலே தொடர்ந்து வெற்றியீட்டி வந்த ஒரு பாடசாலை அணியை — முதலாம் பிரிவு அணியை — அரையிறுதிப் போட்டியில் நாம் தோற்கடித்து, எமது கல்லூரி அணி வெற்றிக்களியைப் பறித்து சில மாதங்களின் பின்னர் ஹெர்க்கிச் சுற்றுப்போட்டி ஆட்டங்களில் பங்குபற்றுவதற்காக எமது பாடசாலையின் இரு பிரிவு அணிகளுடனும்,

அந்தப் பாடசாலை அணிகளுடன் விளையாடுவதற்காக அவர்களின் மைதானத்துக்குச் சென்றிருந்தோம். இரண்டாம் பிரிவு ஆட்டம் முடிவுற்றதை அடுத்து முதலாம் பிரிவு ஆட்டம் மிகு விறுவிறுப்பாக, சூடாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் சிறந்த முன்னணி ஆட்டக்காரர்களைக் கொண்டிருந்த எதிர் தரப்பு அணியினால் எமது பலம் மிக்க பின்னணிப் பாதுகாப்பு வியூகத்தை உடைத்துக் கொண்டு நுழைய முடியவில்லை. எமது முன்னணி வீரர்களும் பல பந்துகளை அவர்களது கோல் பகுதிக்குள் கொண்டுசென்ற போதிலும், கோல் இலக்கிற்குள் பந்தைச் செலுத்துவது தவறிக்கொண்டே இருந்தது.

விளையாட்டில் வெற்றி பெறமுடியாத நிலையில் இருந்ததால் எதிர் தரப்பு ஆதரவாளர்கள் — அது தமது மைதானம் என்ற துணிவில் — திடீரென மைதானத்துக்குள் இறங்கினர். அவர்களின் முதலாவது தாக்குதல் இலக்கு நான் என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன். குழப்பத்துக்கு தலைமை வகித்த கோஷ்டியின் தலைவர் தனது சகாக்களுடன் என்னை நோக்கி முன்னேறி வருவதைக் கண்டேன். ஆனால், அவர்கள் என்னை எட்ட முன் எனக்கும் அவர்களுக்கும் இடையே திடீரென வந்து புகுந்தது ஒரு கட்டை உருவம். வேறு யாருமல்ல; எமது சோமர்தான். மைதானத்துக்கு வெளியே, அரங்கில் மற்றைய ஆசிரியர்களுடன், இருந்து ஆட்டத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த எமது விளையாட்டுப் பொறுப்பாசிரியர் — எமது ஹொக்கிப் பயிற்சியாளர் — எப்படி திடீரென மைதானத்துக்குள் வந்தார் என்பது தெரியவில்லை.

குழப்பம் செய்ய வந்த கோஷ்டிக்கும் எமது அணிக்கும் இடையில் நின்று கொண்டு அவர் மார்தட்டிப் பேசியது நினைவுக்கு வருகிறது. "என்னைத் தவிர வேறு யாரும் எனது அணியுடன் பேசமுடியாது; நெருங்க முடியாது; யார் வேண்டுமானாலும் என்னுடன் வரட்டும்" என்று கூறியவாறு உரிமையுடன் — வீரத்துடன் — நின்றார்

அவர். அதனால் எமது அணி வீரர்கள் — மாணவர்கள் — பாதுகாக்கப்பட்டார்கள்.

அந்த ஆட்டத்தை அத்துடன் நிறுத்தி விட்டு, திரும்பிச்செல்லவே எங்களில் பலர் விரும்பினர். நிலைமை விபரீதமாகமுன்னர் அங்கிருந்து அகல்வதே சிறந்தது என்று கருதினோம் ஆனால் சோமு மாஸ்டரும் எம்முடன் வந்த பொன். மகேந்திரன் மாஸ்டரும் அதற்கு இணங்கவில்லை. விளையாட வந்த இடத்தில் சண்டை, கருத்து வேறுபாடுகளுடன் பேர்க்கூடாது என்றனர். தொடர்ந்து நட்புறவுடன் விளையாடுவோம்; விளையாடி விட்டு அவர்கள் தரும் தேநீரை அருந்தி பரஸ்பரம் பிரியாவிடை பெறுவதே நல்லது என அவர்கள் கருதினர். மைதானத்தில் ஏற்பட்ட சச்சரவு இரு கல்லூரிகளையும் பகைமை நிலைக்கு தள்ளிவிடக் கூடாது என்றும் நினைத்தனர்.

ஆனால் அவர்களின் அந்த விளையாட்டு மனப்பான்மையை தவறான வழியில் பயன்படுத்த திட்டமிட்டது குழப்பம் ஏற்படுத்திய குழு.

ஆட்டம் தொடர்ந்து; இரு அணிகளும் கோல் எதுவும் பெறாத நிலையில் வெற்றி தோல்வி யின்றி ஆட்டம் முடிவுற்றது. அந்நினைவர் எதிர் தரப்பு அணியினரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க எமது பாடசாலையின் மூன்று பிரிவு அணி வீரர்களும் எதிர் தரப்பு வீரர்களுடன் தேநீர் அருந்துவதற்காக அவர்களின் கன்ரீனுக்குச் சென்றோம். இரு தரப்பினரும் தேநீர் அருந்தி முடிந்த வேளையில், திடீரென கன்ரீனில் எமது பாடசாலை வீரர்களும் ஆசிரியர்களும் மட்டும் தனித்து விடப்பட்டிருந்ததையும் எதிர் பாடசாலைப் பிரதிநிதிகள் ஒருவரும் கன்ரீனுக்குள் இல்லை என்பதையும் நாம் உணரத் தொடங்கிய போது தான் அந்தச் சம்பவம் நடந்தது.

திடீரென பாடசாலைக்குள் கத்தி பொல்லு, பளபளக்கும் வாட்கள் சகிதம்

கூட்டமாக நுழைந்த காடையர் குழு ஒன்று கன்ரீனைச் சுற்றி வளைத்தது. ஆனால் அவர்கள் கன்ரீனை நெருங்க முன்னர் அதன் கதவை நாம் பூட்டிக் கொண்டோம். காடையர் குழுவைக் கண்டதும் சோமு மாஸ்டர் "என்றை பிள்ளைகள்" என சத்தமிட்டுக் கத்தியது இன்னும் எனது நெஞ்சத்தை நெருடுகிறது. தான் கூட்டி வந்த அணி வீரர்கள் ஒவ்வொருவரையும் தமது பிள்ளைகளாகவே அவர் கருதி, பெற்ற தாயைப் போல பிள்ளைகளைப் பேணவேண்டிய தந்தையைப் போல எம்மைக் காப்பாற்ற, அவர் உணர்ச்சியுடன் கிளர்ந்து நின்றதைப் பார்த்து நாங்களும் உணர்ச்சி வசப்பட்டோம்.

சுற்றிவளைப்பில் சிக்கிய எங்களில் ஒருவரில்கூட ஒரு துரும்பு தன்னும் படாமல்—அதேவேளை ஆளுக்கு ஒரு ஹொக்கித் தடியுடன் நின்ற எமது பாடசாலையின் இரு அணிகளின் வீரர்களையும்—சுமார் முப்பத்தைந்து வீரர்களையும்—காடையர் குழுவுடன் மோதவிடாமல், சுற்றிவளைப்பில் இருந்து அவர்களை விடுவித்து, பாதுகாப்பாகக் கூட்டிவந்த அவரின் சாதாரியத்தை நாம் இன்றும் எங்களுக்குள் பேசிக் கொள்ளும் போது நினைகூருவதுண்டு.

அவர் கையில் மணிக்கூடு கட்டுவ தில்லை. ஆனால் எந்த நிகழ்ச்சியானாலும் அது விளையாட்டு நிகழ்வானலும் கல்லூரி நிர்வாக விடயமானாலும் கனகச்சிதமாக நேரத்துக்கு நடத்தி முடிப்பதில் அவர் சமர்த்தர்.

அவர் விளையாட்டில் பொறுப்பாகிரிய ராகப் பதவியேற்று, அடுத்த சில ஆண்டுகளில்—1975 ஆம் ஆண்டை ஒட்டிய காலத்தில் தான் யாழ். இந்துவின் விளையாட்டுத்துறை சாதனைச் சிகரங்களை எட்டிப்பிடித்தது என்று கூறுவதில்—அந்தக் காலகட்டத்தில் கல்லூரியின் பல அணிகளையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியவன் என்ற மனநிறைவோடு, கூறுவதில்—நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

அந்தக் காலகட்டத்தில் தான்—நீண்ட பல வருடகாலத்தின் பிறகு எமது பாடசாலை முதலாம் பிரிவு கிரிக்கெட் அணியாழ்ப்பாணத்தில் தோல்வியுறாத அணி என்ற பொருமையை அடுத்தடுத்துப் பெற்றது; கொழும்பு ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளினால் யாழ்ப்பாணத்தின் சிறந்த அணி எனத் தெரிவு செய்யப்பட்டது; எமது கல்லூரியின் 16 வயதுப் பிரிவு அணி அகில இலங்கை ரீதியில் இறுதிப் போட்டிக்குத் தெரிவாகி—ரோயல் கல்லூரியுடன் மோதி—இலங்கைத் தீவின் இரண்டாவது அணி என்ற நிலையை எட்டியது.

உதைபந்தாட்டத்தில் எமது முதலாம் பிரிவு அணி 15 வருடகாலத்தின் பின் யாழ். மாவட்டச் சம்பியனானது. முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் பிரிவு அணிகள் அடுத்தடுத்து பல தடவைகள் இறுதிப் போட்டிக்கு ஒன்றாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு, பல தடவைகள் சம்பியனாகின. யாழ். மாவட்ட ரீதியில் மட்டுமல்லாமல் தேசிய ரீதியிலும் எமது பாடசாலை வீரர்கள் நாட்டைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி வெளிநாடுகளில் விளையாடியது மட்டுமல்லாமல், வெளிநாட்டில் விளையாடச் சென்ற அகில இலங்கை பாடசாலைகள் தேசிய தெரிவு அணிக்கும் நாம் தலைமை தாங்கும் நிலைக்கு பாடசாலையின் உதைபந்தாட்டத்துறை தரமுயர்ந்தது.

எமது பாடசாலையில் கூடைப்பந்தாட்டம் தொடங்கப்பட்டது சோமரின் நேரடிக்கண்காணிப்பின் கீழ்தான். கூடைப்பந்தாட்டத்தை ஆரம்பித்து இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்குள்ளேயே நாம் அகில இலங்கை பாடசாலைகள் மட்டத்தில் சம்பியனானோம். தேசிய மட்டத்தில் குறிப்பிடத்தக்க வீரர்கள் பலர் உருவாகினர்.

மெய்வல்லுநர் துறையிலும் பல சாதனைகள்; தொடர்ந்து ஒன்பது வருடங்கள் யாழ். பாடசாலைகள் மெய்வல்லுநர் சம்பியன்களானோம்; தேசிய பாடசாலைகள் மட்டத்தில் பல புதிய சாதனைகளை

நிலைநாட்டினோம்; முப்பாய்ச்சல். தடி யூன்றிப்பாய்தல், சுட்டி எறிதல் போன்ற கள நிகழ்ச்சிகளிலும் தடை தாண்டல் மற்றும் குறுந்தூர ஒட்டங்களிலும் எமது வீரர்கள் கொழும்பில் — ஏனைய பாட சாலை வீரர்களைத் திணறடித்தார்கள். கொழும்புப் பாடசாலைகளுக்குச் சமனான பெறுபேறுகளை சுட்டினோம். அகில இலங்கை பாடசாலைகள் ரீதியில் எமது வீரர்கள் சாதனைகளை நிலைநிறுத்தினர்.

இதே போன்று ஹொக்கியிலும் யாழ் மட்டத்தில் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றிகளை எட்டினோம். புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாடமீனரன் விளையாட்டிலும் நமது சகோதர வீரர்கள் வெற்றிக்கணிகளைப் பறித்தனர்.

இந்தக் காலகட்டத்தில் தான் சோமரின் கண்காணிப்பின் கீழ் கல்லூரி படைப்பயில் குழுவும் தேசிய முகாம் நிகழ்ச்சிகளில் முன்னணி நிலையைத் தொடர்ந்து பேணியது.

விளையாட்டுக்குப் புறம்பாக சாரணியம், பொலிஸ் படைப்பயில்குழு, சதுரங்கம், வினாடிவினா போட்டிகள் போன்றவற்றில் கல்லூரி அணிகள் யாழ் மாவட்டத்திலும் தேசிய மட்டத்திலும் முதலிலை வகித்த

போது அவற்றுக்கு நிகராக கல்லூரி விளையாட்டுத் துறையை சோழ உயர்த்தி வைத்தார்

ஆனால் அதற்குப் பின் வந்த கால கட்டத்தில் — நாட்டில் ஏற்பட்ட சூழ்நிலைகள் மற்றும் குழப்பங்களினால் — தொடர்ந்து விளையாட்டுத்துறையில் தமது முழுத்திறமையையும் வெளிப்படுத்த முடியாத சூழ்நிலை அவருக்க ஏற்பட்டது. என்றாலும் அவர் ஓய்ந்து விடவில்லை.

அவரின் வழிகாட்டுதலின் கீழ், தொடர்ந்து விளையாட்டுத்துறையில் சிறந்த பெறுபேறுகளை எமது கல்லூரி அணிகள் வெளிப்படுத்தச் செய்வதில் நாம் வெற்றிகண்டு வருகின்றோம்.

அவர் சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றாலும் அனுபவம் முதிர்ந்த அவரின் ஆலோசனைகள் எமது கல்லூரியின் விளையாட்டுத்துறைக்குக் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை எமக்குண்டு.

அவரும் அவர் குடும்பத்தவரும் சகல சௌபாக்கியமும் பெற்று வாழ ஆண்டவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

★

சண். தயாளன்,

உதவி விளையாட்டுப் பொறுப்பாசிரியர்,
யாழ் இந்துக் கல்லூரி.

எண்ணிய முடிதல் வேண்டும்;
நல்லவே எண்ணல் வேண்டும்;
திண்ணிய நெஞ்சம் வேண்டும்;
தெளிந்த நல்லறிவு வேண்டும்;
பண்ணிய பாவ மெல்லாம்
பரிதி முன் பனியே போல,
நன்னிய நின்முன் இங்கு
நசித்தீடம் வேண்டும் அன்னாய்!

— மகாகவி பாரதியார்

1990 இல் யாழ் இந்தக் கல்லூரி நூற்றாண்டு விழாவில் பிரதி அதிபாக உரையாற்றுவதையும் கால் நூற்றாண்டு கல்வி போதித்த ஆசிரியர்கள் வரிசையில் பாராட்டுப் பெறுவதையும் காணலாம்.

இராணுவத் தொண்டர்படை கப்டனாகப்
பணிபுரிந்த வேளையில்

யாழ் இந்து அதிபர்
பொ. ச. குமாரசுவாமின்
மாலை சூட்டி வரவேற்ற
போது

1993 இல் யாழ் இந்துவில் நடைபெற்ற விவேகானந்தர் விழா நிகழ்வின்
போது

யாழ். இந்து குமாரசுவாமி மண்டபத்தில் ஆசிரியர் பயிற்சி நிகழ்ச்சி ஒன்றை
குத்துவிளக்கேற்றி ஆரம்பித்து வைத்தபோது

மெய்வல்லுநர் போட்டி ஒன்றின் போது
பிரதம தீர்ப்பாளராக

1984 இல் யாழ் மாவட்டத்தில் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்ற யாழ் இந்து கரப்பந்தாட்ட அணியின் விளையாட்டுப் பொறுப்பாளராக

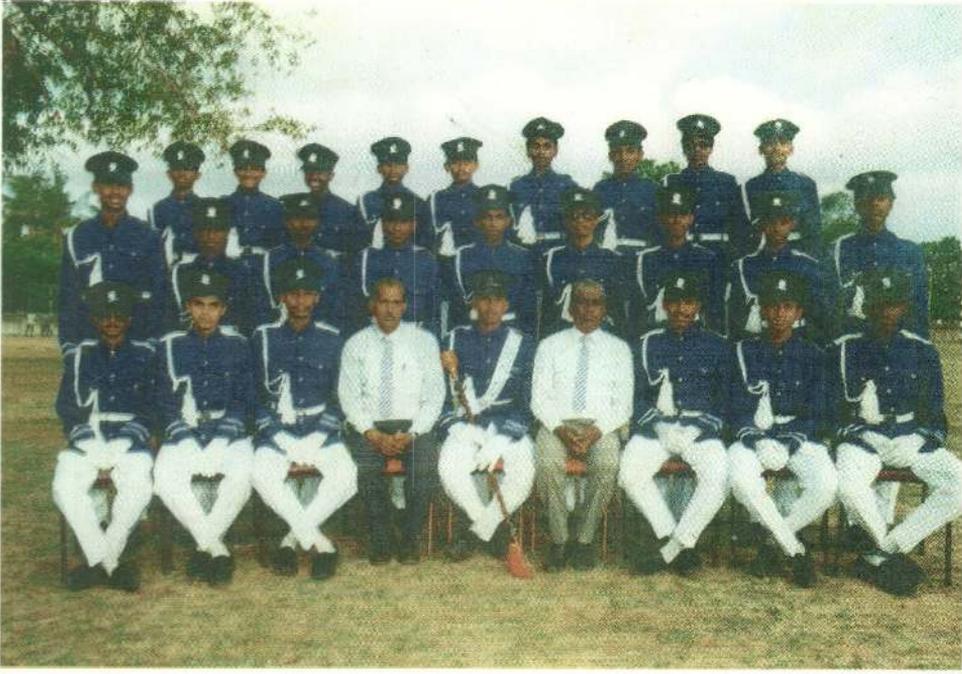
கல்லூரி மாணவ முதல்வனாக
மகன் சுரேஷ்
தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதை
அதிபர் பாராட்டும் போது
அத்தொரிவு பற்றி
அறிவிக்கிறார் தந்தை
- பிரதி அதிபராக

1988 ஆம் ஆண்டில் யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் புதிய கட்டடம் ஒன்றை அமைப்பது பற்றிய குறிப்பை கல்விப் பணிப்பாளர் பதிவதைப் பார்வையிடுகிறார்

புதிய கட்டிடத்திற்கான கால் கோள் விழாவின் போது

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி பாண்ட் இசைக் குழுவின்
பெறுப்பாளராக பிரதி அதிபர் என். சோமசுந்தரம்

1993 ஆம் ஆண்டு யாழ். இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை
இல்ல மெய்வல்லுநர் போட்டியில் பிரதம விருந்தினராகப்
பங்குபற்றிய போது

1992 இல் யாழ் மாவட்ட பாடசாலைகள் கிரிக்கெட் சங்க செயலாளராக பரிசளிப்பின் போது

ஜொலி ஸ்ரார்ஸ் விளையாட்டுக் கழக உறுப்பினர்கள் யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் மேற்கொள்ளும் சிரமதானப் பணியைப் பார்வையிடுகிறார்.

வாழும் ஓர் தெய்வம்!

வந்தனை செய்து உம்மை
வணங்கி நாம் வழியனுப்ப
சிந்தனை செய்து இங்கு
சிறியதோர் கவிதை சொல்வேன்
பந்தமா இல்லை உம்மீற் பாசமா?
பரிதவிப்பு அதனால்
சந்தமாய் கவிதையாக
சாத்தியமில்லையையா!

முந்தநாள் கண்ட போதும்
முறுகிய இளமைதுள்ள
வந்தனை, உந்தனுக்கு
வயதும் ஓர் அறுபதாமே
சிந்தையில் தெளிவு குன்றிச்
செப்பினர் கேட்டு வந்தேன்
நொந்தகம் பாடி நின்றேன்
நுவல்வது பொய்யே அன்றோ?

சந்திரன் தனக்கு மூப்போ?
சமுத்திர அமுது உண்ட
இந்திரன் தனக்கு மூப்போ?
எப்போதும் உலகைச் சுற்றும்
சுந்தர ஒளியானந்தச்
சூரியன் தனக்கு மூப்போ?
உந்தனை மூப்பு என்றால்
உலகமும் சிரித்திடாதோ?

நேர்படப் பேசும் உன்றன்
நெறியினை இரசிப்பதா? இப்
பார் முழுதாண்ட உன்
பண்பினை இரசிப்பதா?
சீருடன் ஒழுங்கு கொண்ட
செயலினை இரசிப்பதா? நல்
வீரமே இரசிப்பதால்
வியப்புடன் திகைத்து நின்றேன்

அன்னையர் இரண்டு, நீயும்
அகத்தினில் காதல் கொண்ட
கன்னியர் இரண்டு, என்றும்
கற்றவர் உவக்கப் பெற்ற
பின்னைய புதல்வர் இரண்டு
பேணிய வீடிரண்டு
முன்னையர் இரண்டு
முழுமையும் இரண்டுனக்கே!

வீட்டிலே பெற்றவள் தெய்வம்
வித்தையில் அன்னை இந்து
ஊட்டிடும் துணைவி ஒருத்தி
உலகறிய நீ புகழ்
சுட்டிய மைதானமும்
இயைந்த உன் மனைவியன்றோ?
நாட்டிலே உயர்ந்து நிற்கும்
நல்லாசானும் நீயுமன்றோ?

எறும்பு கூட மாரி வந்து
எற்றினால் சலித்திடும்
சுறும்பு கூடத் தேனையுண்டு
சொக்கினால் சலித்திடும்
நிரம்பி நானும் துன்பம் இன்பம்
நேர்படப் பொருந்தினும்
வருந்தி நீ சலித்து நின்ற
வண்ணம் கண்டதில்லையே!

தந்திரம் வைத்துப் பேசும்
தாழ்ந்தவர் முன்னே உன்றன்
மந்திரச் சொற்கள் எங்கள்
மனதினைக் கவர்ந்தகையா!
எந்திர உலகில் நீயும்
இதயத்தால் வாழ்ந்ததாலே
வந்தனை செய்து உன்னை
வணங்கியே வாழ்த்தி நின்றோம்.

ஆளுமை யென்ற சொல்லின்
அர்த்தமாய் நின்றாய் நல்ல
சீலமும் பண்பும் உள்ளச்
செழிப்புமாய் நிமிர்ந்து நின்றாய்.
வாமும் ஓர் தெய்வமென்று
வாழ்த்தீடும் வண்ணம் நின்றாய்
தாள்தடம் பற்றி நாமும்
தரணியில உயர்ந்து நின்றோம்.

- ஐயாத்துரை கமலநாதன்

‘தனிப்பெருந் தமிழன் வாழ்க’

நிமிர்ந்த நன்னடை
நேர்கொண்ட பார்வை
முதிர்ந்த கல்வியும்
முறையாக விளையாட்டிற்
பதிந்த உள்ளம் நற்
பண்புகள் பலவுமொன்றாய்ப்
பொதிந்த தோற்றம்
பொறுமையின் சிகரம், வாழ்க.

ஆங்கிலம் தந்த ஆசான்
அன்பினைக் கொண்டு எம்மைத்
தாங்கிடும் உள்ளங் கொண்ட
தனிப்பெருந் தமிழன் தீமை
நீங்கிட வேண்டு மென்று
நித்திரை விழித்துச் சேவை
ஓங்கிடச் செய்யுமெங்கள்
ஒருபெருந் தலைவன் வாழ்க.

- ஸ்ரீ. பிரசாந்தன்,

சிரேஷ்ட மாணவ முதல்வன் — 1994,

யாழ். இந்துக் கல்லூரி.

படைபயில் குழு வீரனின்
அனுபவத்திலிருந்து.....

யாழ். இந்துவின் கப்டன்

யாழ். இந்து மைந்தர்களின் சாம் ராஜ்யத்தில் ஒரு முடிகுடா மன்னனாகத் திகழ்பவர் நாகலிங்கம் சோமசுந்தரம். எல்லோராலும் 'கப்டன்' என அழைக்கப்படும் எங்கள் சோமசுந்தரம் "இந்துக் கல்லூரியே தன் உயிர்" என வாழும் தியாக வாழ்க்கையை உலகெங்கும் பரந்து வாழும் இந்துவின் புத்திரர்கள் நன்கு அறிவர்.

நேரடியாக நான் அவரிடம் கல்வி பயிலாத போதும், எனது பள்ளிக்கால படைபயில் குழு வாழ்க்கையில் நானும் அவரும் பல வருடங்கள் ஒன்றாக பணியாற்றிய அந்த சில நாட்களை, நினைவுகளை இந்த மணிவிழா மலரில் நினைவுகூருவதன் மூலம் விழா நாயகனின் சேவையை நினைவுகூர விழைகிறேன்.

எங்கள் கப்டனை நான் முதன்முதலில் கண்டது தியத்தலாவை ரயில் நிலையத்தில். ஜூனியர் கோப்ரலாக — ஏழாம் வகுப்பில் கல்வி பயிலும் சிறுவனாக — இந்துக் கல்லூரியில் இருந்து படைபயில் குழுவின் பயிற்சிப் பாசறைக்கு நான் சென்றிருந்த வேளை அது. ஒரு மாலைப் பொழுதில் மிடுக்கான தோற்றத்துடன், நேர்த்தியான இராணுவச் சீருடையில், இரண்டாம் லெப்டினன்டாக, கண்டிப்புடன் கூடிய கனிவான முகத்துடன் அவர் எங்களை அணுகி "நங்கள் யாழ். இந்துக் கல்லூரியல்லவா?" எனக் கேட்டார். அப்போதுதான் இவர் ஒரு தமிழர் என்று அறிந்தேன்.

பின்னர் நாம் எமது பாடசாலையில் இருக்கும் வேளைகளில் — எமது கல்லூரி மாணவர்களை நெருங்கி — பற்றுடனும், பாசத்துடனும், அதே வேளை தனது கடமைகளில் இருந்து தவறாத வகையில் பரிவுடனும் விசாரிப்பார். அவ்வேளை கழிபுரம் விக்டோரியாக் கல்லூரியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி வந்த அவர், ஏன் எமது கல்லூரியில் இவ்வளவு அக்கறை கொண்டு செயற்படுகின்றார் என்று புரியவில்லை. அந்த வினாவுக்கு விடை சற்றுக்காலம் தாழ்த்தித்தான் எனக்குக் கிடைத்தது.

கனிஷ்ட, சிரேஷ்ட படைபயில் குழுக்களின் பயிற்சிப் பாசறைகள் பலவற்றில் அவரை இரண்டாம் லெப்டினன்டாக சந்தித்த நான் அவர் இந்துவின் மைந்தன் என்பதை அப்போது அறிந்திருக்கவில்லை.

1969 ஆம் ஆண்டு என நினைக்கிறேன். உதவி சார்ஜன்டாக நான் தியத்தலாவை முகாமுக்குக் சென்றிருந்த சமயம், அங்கு எமது கல்லூரியின் பெயர் ஒங்கி ஒலித்தது. காரணம் அந்த முறை — ஐந்தாவது பட்டாலியனில் குறிபார்த்துச் சுடும் போட்டியில், மிகக் குறைந்த சன்னங்களைப் பயன்படுத்தி குறுகிய நேரத்தில் இலக்குகளைச் சுட்டு வீழ்த்தி, முதல் தடவையாக முதலாம் இடத்தைப் பெற்ற தமிழ்ப் பாடசாலை என்ற வெற்றிப் பதக்கத்தை எமது கல்லூரி அணி பெற்றது. பயிற்சி முகாமுக்கு வந்த அனைத்துத் தமிழ்ப் பாடசாலை அணிகளும் அந்த வெற்றியைப்

போற்றிக் கொண்டாடின. எங்களை வாழ்த்தியவர்களில் — வெற்றிப் பெருமிதத்துடன் வாழ்த்தியவர்களில் — சோமசந்தரமும் ஒருவர். அன்றுதான் அவர் ஏன் எழுது கல்லூரி மீது இவ்வளவு அச்சத்தைக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை அப்போது எழுதுபடையில் குழு போறுப்பாகிரியராக இருந்த திரு. சந்தியாப்பிள்ளையிடம் கேட்டுத் தெரிந்துக் கொண்டேன். அவர் எழுது பாடசாலை பழைய மாணவன் என அறிந்து மகிழ்வுற்றேன்.

உயர் அதிகாரியாகத் திகழ்ந்த அவருடன் அதன் பின்னர் உரிமையுடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. "கொம்பனி குவாட்டர் மாஸ்டர் சார்ஜண்டாக" (CQMS) சென்ற எனக்கு அவருடன் பழக, அறிவுரைகளைப் பெற பல சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தன.

அவரின் அறிவுரைகள் பெரும்பாலும் நல்லொழுக்கம் பேண வேண்டியதன் அவசியம் பற்றியும், வெற்றியோ, தோல்வியோ பயிற்சியில் முழுமையாகப் பங்குபற்றி கடமையைச் சரிவரச் செய்தல், சீருடைகளை நேர்த்தியாக அணிதல், நேரம் தவறாமை, நட்பைப் பேணுதல் ஆகியவை பற்றியதாயுமே காணப்படும்தாம். தாம் கூறும் அறிவுரைகளின் படி தாமே நடந்து, ஒரு முன்மாதிரியாக அவர் செயற்படுவார்.

எனது மாணவப் பருவத்தில் ஏறத்தாழ 15 பாடசாலைகளில் இவரை நான் சந்தித்திருக்கிறேன். தனது சிங்கள நண்பர்களடம் கூட தான் யாழ். இந்துத் தயாரிப்பு என்று கூறுவதில் அவர் பெருமைபட்டுக் கொள்வார்.

தியத்தலாவையில் அதிகாரிகள் எல்லோரும் இவருக்கு நல்ல நண்பர்கள் உயர் அதிகாரிகள் கூட — சிங்கள அதிகாரிகள் கூட — இவரிடம் 'சோமா சோமா' என்று கூறி நெருங்கிப் பழகுவதை — நட்புறவுடன் குழைவதை என் மனம் நினைவுகூருகின்றது. பனிக்குளரில் மூக்கு நீர் சிந்துவதை அடிக்கடி உறிஞ்சி உள்ளே இழுத்தவாறு அவர் அங்கு காணப்படுவார்.

ஆங்கிலத்தில் ஆழ்ந்த அறிவுள்ள அவருக்கு சிங்களம் சுத்த குணியம்; சுட்டுப் போட்டாலும் வராது. பயிற்சி முகாமில் அவரது வாயிலிருந்து கவிதை போல கொட்டும் ஆங்கிலத்தைக் கேட்டு நாம் வியப்பில் ஆழ்ந்தது உண்டு.

அன்று பயிற்சி முகாமில் நான் கண்ட அதே உற்சாகம், இளமைத் துடிப்பு, கல்லூரிப்பற்று என்பன துளியளவு கூட மாறாமல் இன்றும் இளமையுடன் அவர் காணப்படுகின்றார்.

இந்துக் கல்லூரியில் சாதாரண கட்டேற்றாக, உதவி சார்ஜண்டாக, சார்ஜண்டாக, கொம்பனி குவாட்டர் மாஸ்டர் சார்ஜண்டாக, கொம்பனி சார்ஜண்ட் மேஜராக பிரகாசித்து, சாதனை புரிந்த எங்கள் சோமர் பின்னர், பழைய மாணவனாக வந்த பின்னர் இரண்டாவது லெப்டினன்ட் டாக, லெப்டினன்ட் டாக, கப்டனாக தரமுயர்ந்தார். இதற்கு மேலும் மேஜராக, லெப்டினன்ட் கேணலாக, கேணலாக, பிரிகேடியராக உயருவதற்கு தரமும், திறமையும், வயதும் ஆளுமையும் அவருக்கு இருந்தன. ஆனால் இனத்தின் விடுதலைப் போர் ஆரம்பமானதை அடுத்து, தனது பதவி உயர்வுகளை விட இலமானமே டேரிது என அவர் உணர்ந்ததால் பதவி மற்றும் தரம் உயர்வுகளை நாடாமல், இராணுவ சேவையை அவர் தூக்கி எறிந்தார்.

கல்லூரிக்காக பல வழிகளில் உழைத்து வரும் அவரின் சேவையை, படைப்பயில் குழுவில் அங்கம் வகித்த ஒருவன் என்ற ரீதியில் பட்டுமே நோக்கி இசைட்டுரையை வரைந்திருக்கிறேன். அதற்கு அப்பால் எழுத முயன்றால் அது பெரும் வரலாறாகிவிடும்.

எமது கல்லூரிக்கு பல துறைகளில் அவர் ஆற்றிவரும் சேவை அளப்பரியது. அவர் இன்று முதல் ஓய்வு பெற்றாலும், அவர் தொடர்ந்து இந்துவுக்காகவே வாழ்வார்; இது உறுதி. ஏனென்றால் அவர் இந்துவின் ஓர் உண்மையான கப்டன். ★

பா. தவயாலி,

சட்டத்தரணி,

செயலாளர்.

யாழ். இந்து பழைய மாணவர் சங்கம்.

பழைய மாணவன் ஒருவரின்
பழைய நினைவுகளில் 'இருந்து .....

நெருக்கடிகளை நொறுக்குபவர்

யாழ். இந்துவில் பிரதி அதிபர் சோமசுந்தரத்தின் ஆசிரியப் பணிக்கு இன்று முதல் ஓய்வு. உத்தியோகபூர்வமாக தமது கடமைகளிலிருந்து அவர் ஓய்வு பெறுகிறாரே தவிர, கல்லூரிக்கு அவர் பங்களிப்பு தொடர்ந்து பிறவழிகளில் கிட்டும் என்பது திண்ணம்.

1960 களின் தொடக்கம். சோமசுந்தர மாஸ்டரை நான் முதன் முதலில் சந்தித்த காலப்பகுதி. இருவருமே ஏதோ ஒரு வகையில் புதியவர்கள். யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் கீழ் வகுப்பில் கல்வி பயிலப் புகுந்த புதிய மாணவன் நான். தமது ஆசிரியப் பணியை புதிதாக ஆரம்பித்திருக்கும் இளம் ஆசிரியர் அவர். எங்கள் வகுப்புக்கு ஆங்கிலம் போதிக்க வந்திருந்தார்.

அழகான உச்சரிப்போடு அவர் ஆங்கிலம் சொல்லித்தருவது என் நினைவில் நிற்கிறது. என்னோடு படித்த நண்பர்கள் பலர் இன்று பல உயர் பதவிகளில் சரளமாக — திறமையாக — ஆங்கிலம் பேசி, ஆங்கிலப் புலமையோடு மிளர்கிறார்கள் என்றால் அதற்கு அடித்தளம் இட்டவர்களில் முதன்மை யானவர் சோமசுந்தர மாஸ்டர்.

வகுப்பறையில் இளம் ஆசிரியராகக் கண்டிப்பு, காறாராக நடக்கும் சோமசுந்தர மாஸ்டரை, வகுப்புக்கு வெளியே படைப்பயில்குழுப் பொறுப்பாளராக — இராணுவச் சேருடையில் — காண்போம். அதனால்

அப்போது சிறுவர்களாக இருந்த எமக்கு அவர் மேலும் அச்சம் தருபவராக இருந்தார்.

அவரைப் பற்றிய என்னுடைய நினைவுகளைப் பின்னோக்கிப் பார்க்கையில் அவரது நினைவுகள் தனித்து வரவில்லை. அவருடன் நெருக்கமாக — நண்பராக — இளவயது முதல் பழகி வந்த அமரர் பொ. மகேந்திரன் அவர்களின் நினைவும் கூடவே வருகிறது. இருவரும் ஒன்றாகப் பழகி, பேசித் திரிவதைப் பார்த்து சிறுவயதில் நான் 'யாழ். இந்து விளையாட்டுத்துறையின் இரட்டையர்கள்' என எனக்குள் எண்ணிக் கொள்வதுண்டு.

பிற்காலத்திலும் அவர்களை நான் இரட்டையர்களாகவே கண்டேன். கல்லூரிக்கு நெருக்கமாக குடியிருந்து, தமது நேரத்தில் பெரும் பகுதியை கல்லூரிக்காகச் செலவிட்டதில், கல்லூரி விளையாட்டுத்துறைக்காக இணைந்து பணியாற்றியதில், கல்லூரியில் ஒன்றாகப் பிரதி அதிபர்களாக சேவை புரிந்ததில், விளையாட்டுத்துறைச் சங்கங்களில் ஒன்றாக இயங்கியதில், ஜொலிஸ்ரார்ஸ் விளையாட்டுக் கழகத்தில் ஒன்றாக விளையாடி, ஒரே காலகட்டத்தில் உபதலைவர்களாகச் செயற்பட்டதில் — என பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் அவர்கள் இரட்டையர்களாகவே இருந்தனர் — திரு. பொ. மகேந்திரன் எம்மை விட்டு மறையும் வரை.

இருவரும் நெருங்கிய நண்பர்கள். தமக்குள் கருத்து வேறுபாடுகள் வந்தால் மோதிக் கொள்வார்கள் — ஆனால், கல்லூரிக்கு ஒரு பிரச்சினை என்றால் அடுத்த நிமிடம் அடம்பன் கோடி போல திரண்டு மிடுக்காக நிற்பார்கள்.

நாம் சார்ந்திருந்த நிறுவனத்தின் பேரில் ஒரு கழகத்தை நாம் ஆரம்பித்த போது, என்னில் — என்னுடன் சேர்ந்திருந்த கல்லூரியின் பழைய மாணவர்களில் — வைத்திருந்த பற்று, பாசத்தால் அந்த முயற்சியில் எமக்கு தகுந்த ஆலோசனைகளும், உதவிகளும் வழங்கி என்னை ஊக்குவித்தவர்கள் அவர்கள். எமது கழகத்தைப் பொறுத்தவரை கூட அவர்கள் இரட்டையர்களாகவே இயங்கினர்.

திரு. பொ. மகேந்திரன் மணிவிழாவை எட்டும் முன்பே எம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார். அதனால் யாழ். இந்து சமூகத்துக்கு அவருக்கு மணிவிழா எடுக்கும் வாய்ப்பு கிட்டாமல் போயிற்று.

இரட்டையரில் ஒருவர் இல்லாவிட்டாலும் மற்றையவர் தம் பணியை இரட்டிப்பாகப் புரிந்து வருகிறார்.

“யாழ். இந்து என்றால் சோமர்; சோமர் என்றால் யாழ். இந்து” — என்று கூறுமளவுக்கு கல்லூரிப் பணியில் அவர் தம்மை முற்றாக ஈடுபடுத்தியிருந்தார். மறுபுறத்தில் கல்லூரிக்குள் அவரின் தனி ஆளுமைத்திறன் ஊடுருவியிருந்தது.

சோமன் என்றால் சந்திரன்; சுந்தரன் என்றால் அழகன்; சோமசுந்தரன் என்றால் அழகு சந்திரன் என்று பொருள். பொருத்

தமான பெயர். யாழ். இந்து என்ற சூரியனை நெருக்கமாகச் சுற்றி வந்துகொண்டிருக்கும் சந்திரன் அவர். யாழ். இந்து அன்னையின் ஒளிப்பிரவாகத்தில் அவரும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

பிரச்சினைகளைச் சமாளித்துப் போவதில் தனித்தன்மை மிக்கவர். மோதுபவர்களுடன் மோதுவார்; இணங்கிச் செல்பவர்களுடன் இணங்குவார்; பணிபவர்களுக்கு பணிவார்; அணைப்பவர்களை அணைப்பார்.

இவர் சிரேஷ்ட ஆசிரியர் தரத்துக்கு உயர்ந்த பின்னர், யாழ். இந்து அன்னையின் மூத்த புதல்வர்களாக இருந்த அதிபர்கள் எல்லோரும் கப்டன் சோமசுந்தரத்தை தங்கள் ‘லெப்டினன்ட்’ ஆக வைத்திருந்ததை நான் நேரில் அவதானித்திருக்கிறேன். அதிபர்களுக்கு நெருக்கடிகள் வரும் வேளைகளில் நெருங்கி நின்று ஆலோசனைகள் கூறுவார். அவை நெருக்கடிகளை நொறுக்கிவிடும். இவரது ஆலோசனைகளை தூக்கி எறிந்த அதிபர்கள் அதனால் விபரீதங்களைச் சந்தித்தமையும் நான் அறிந்திருக்கிறேன்.

யாழ் இந்துவைப் பொறுத்தவரை சோமசுந்தர மாஸ்டரின் காலம் ஒரு தனி சகாப்தம். அவர் ஓய்வு பெறுவதால் உருவாகும் வெற்றிடத்தை இலகுவாக நிரப்ப முடியும் என நான் நம்பவில்லை. பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றாலும் — பதவிகளுக்கு அப்பால் நின்று — கல்லூரித் தாய்க்கு அவர் தொடர்ந்து சேவை செய்வார் என்பதே எமக்கு ஆறுதல் தருவதாகும்.

★

H. சரவணபவன்.

நிர்வாக இயக்குநர்.
உதயன் - சஞ்சீவி நிறுவனம்.

மாஸ்டருக்கு வாய்த்த துணைவியார்

ஒவ்வொரு மனிதனினதும் வெற்றிக்குப் பின்னால் ஒரு பெண்மணி இருப்பாள் என்று கூறுவார்கள்.

சோமு மாஸ்டரைப் பொறுத்தவரை இந்தக் கூற்று முற்றிலும் உண்மையானது.

குடும்பப் பரத்தை — வேலைகளை — மாஸ்டரைச் சுமக்க விடாது, சுதந்திரப் பறவையாய், அவர் யாழ் இந்து அன்னைக்கு நோம் பார்க்காமல் — பகல் இரவு நோக்காது — பணிபாற்ற விட்டுத்தந்தவர் மாஸ்டரின் துணைவியார் திருமதி கனகாம்பிகை சோமசுந்தாம்.

சோமு மாஸ்டரைப் போல அவரது துணைவியாரும் ஆசிரிய சேவையில் தம்மை இணைத்துக் கொண்டவர்; அந்த வேலைப்பளுவுக்கு மத்தியிலும் குடும்பப் பொறுப்பில் பெரும் பகுதியையும் தானே கவனித்துக் கொண்டார்.

சனி, ஞாயிறு விடுமுறை நாட்களிலும் காலை எட்டு மணிக்கே கல்லூரிக்கு வந்து விடுவார் மாஸ்டர். தமது வழமைபான வேலைகளை முடித்துக் கொண்டு — பசிவயிற்றைக் கிள்ளத் தொடங்கிபதும் — நண்பகல் 1 மணிக்குப் பின் — வீட்டுக்குப் புறப்படுவார். அப்படி ஒரு நாள் வீட்டுக்குச் செல்லும் போது, வீட்டு வாசலுக்கு வந்ததும் தலையில் கைவைத்தார் மாஸ்டர். “சமைபலுக்கு கறி வாங்கி வருவதாகக் கூறிவிட்டு காலையில் புறப்பட்டேன். பள்ளிக்கூட வேலைகளில் மறந்து விட்டேன். என்றாலும் மனிசி சமாஸிச்சிருப்பா” — என்று கூறியவாறு வீட்டுக்குள் சென்றார் மாஸ்டர்.

அங்கு மாஸ்டரை புன்னகையுடன் வரவேற்றார் அவரின் சகதர்மினி. எந்தக் கேள்வியும் இல்லாமல் வழமைபோல் மாஸ்டருக்கு உணவு பரிமாறினார்.

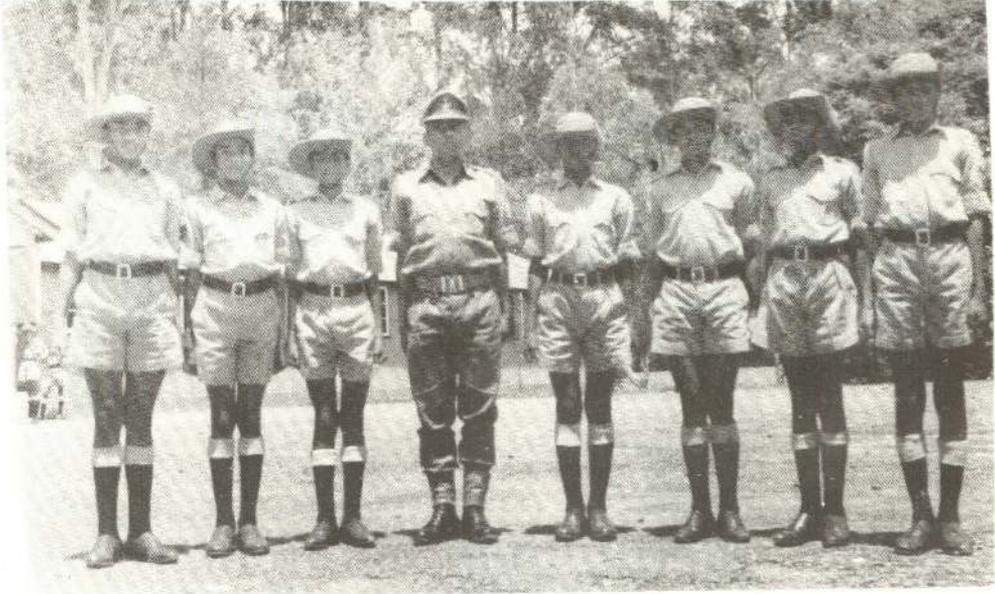
மாஸ்டர் கொண்டு வரும் கறிக்காக காத்திருந்து, காத்திருந்து பார்த்து விட்டு, நின் மீனில் சுவையான கறி தயாராகியிருந்தது.

இப்படி குடும்பப் பொறுப்புகளில் கவனம் செலுத்தாமல் மாஸ்டர் தவறும் போது — அது கல்லூரி சேவையில் தம்மை அவர் முற்றாக ஈடுபடுத்தியதால் வந்தது என்பதை உணர்ந்து — புரிந்துணர்வுடன் அவரின் மனைவி செயற்பட்டதால் தான் —

சோமு மாஸ்டர் பொது வாழ்வில் சாதனையாளனாகத் திகழ முடிந்தது.

யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகள் விளையாட்டுச் சங்கச் செயலாளராக
பரிசளிப்பு நிகழ்வு ஒன்றின் போது

1970 இல் விக்டோரியா கல்லூரி படைபயில் குழு மாணவர்களுடன்

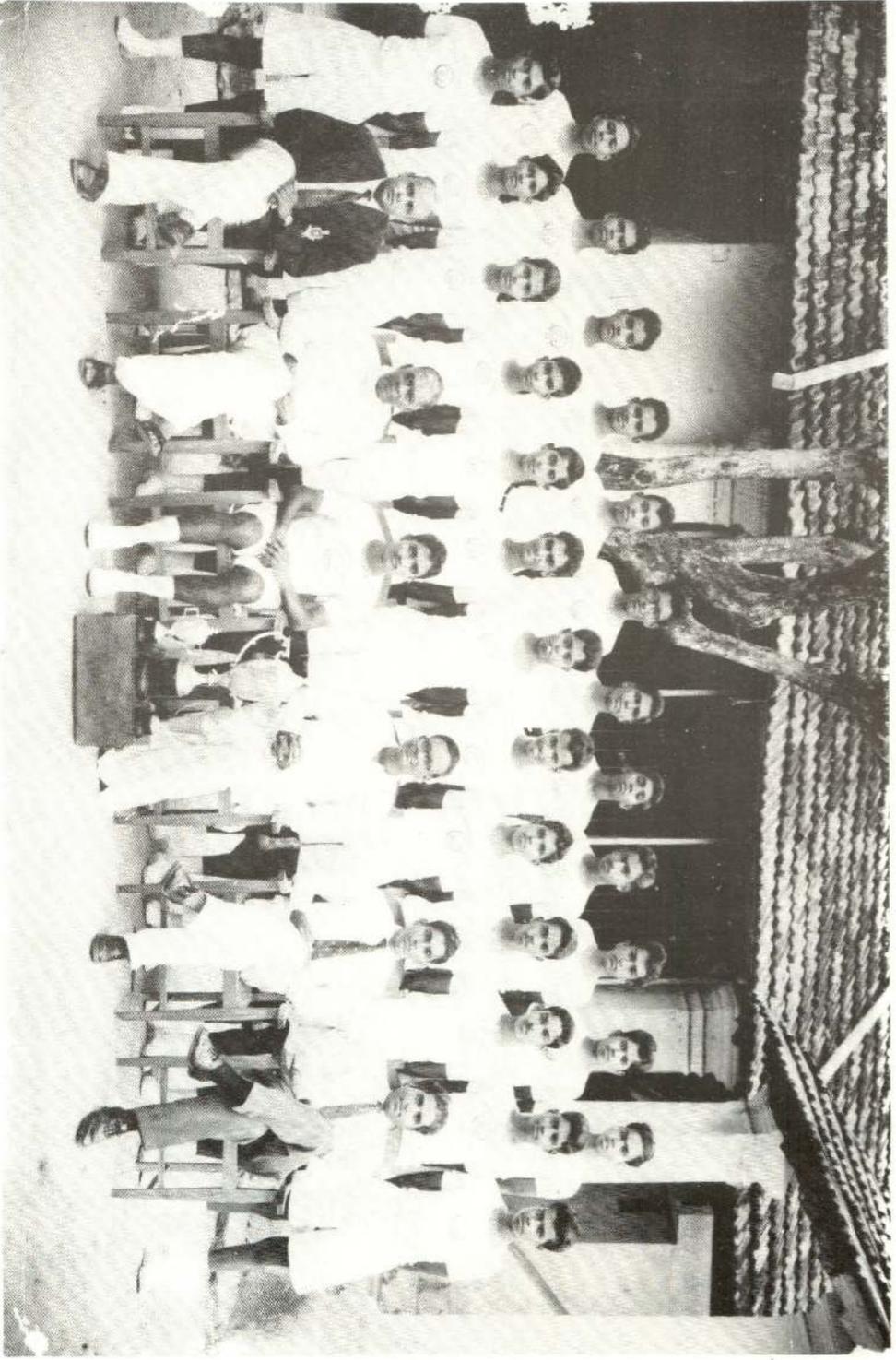
1962/1963 இல் இராணுவத், தொண்டர்படை அதிகாரிகள் பயிற்சியின் போது
(இடது கோடியில் இரண்டாவதாக நிற்கிறார்)

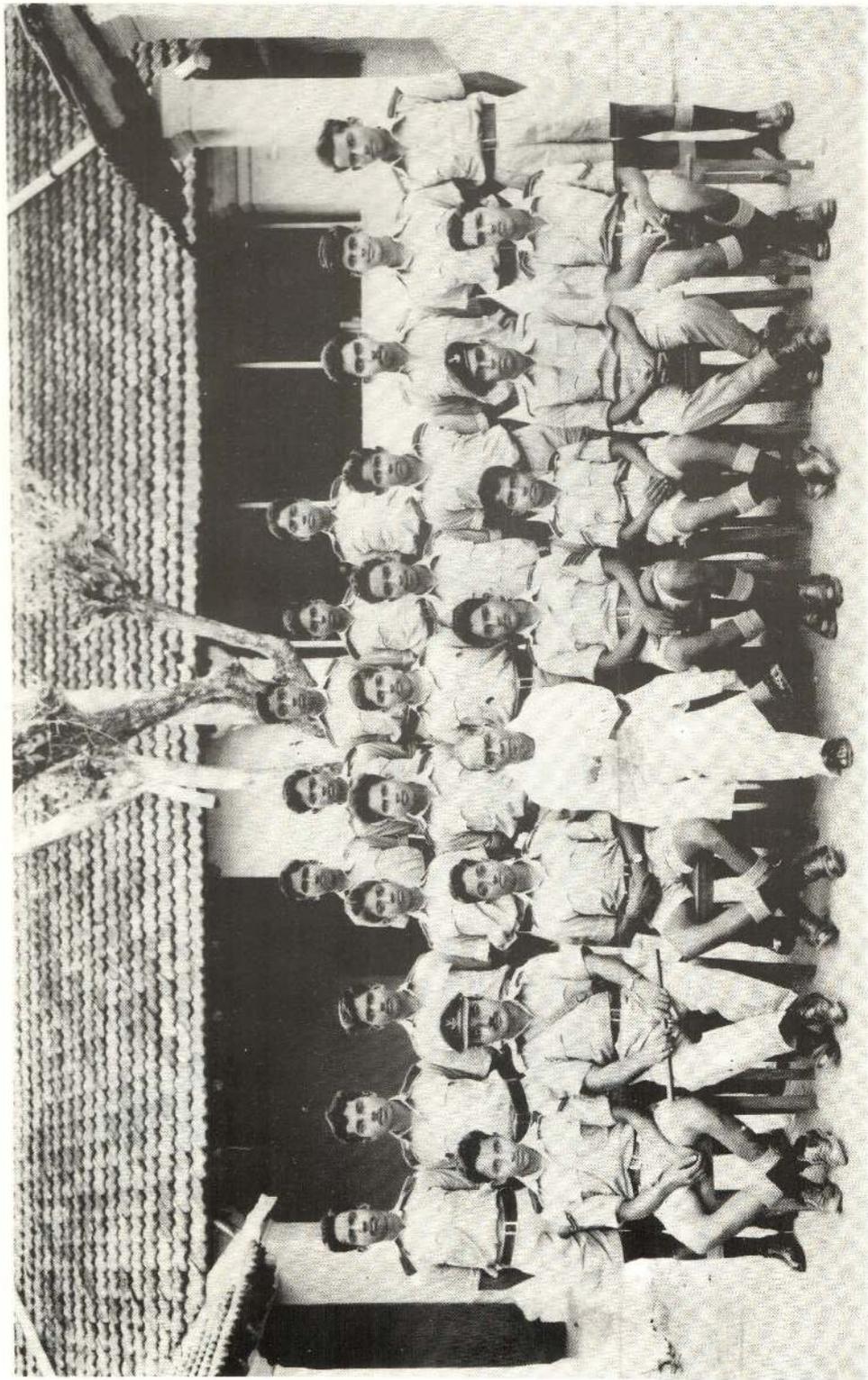
இராணுவத் தொண்டர்
படையில்

இராணுவத் தொண்டர் படையில் துப்பாக்கி சுடும் பயிற்சியை
பயிற்சியாளராகப் பார்வையிடுகிறார்.

1963 இல் யாழ் மாவட்ட சாம்பியனாக வந்த உடற் பயிற்சி அணியின் பயிற்சியாளர் மற்றும் பொறுப்பாசிரியராக
(உப அதிபர் திரு. என். சபாரத்தினத்துக்கு அருகில் அமர்ந்திருக்கிறார்.)

1962 இல் யாழ் இந்து கனிஷ்ட படைபயில் குழுவின் பொறுப்பாளராக
(வலது கோடியில் இரண்டாவதாக அமர்ந்திருக்கிறார்.)

1973 இல் யாழ் இந்துக் கல்லூரி இரண்டாம் பிரிவு ஹோக்கி அணியின் விளையாட்டுப் பொறுப்பாளியர் மற்றும் பயிற்சியாளராக.

1973 இல் யாழ் மாவட்டத்தில் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்ற யாழ் இந்து
முதலாம் பிரிவு அணியின் விளையாட்டுப் பொறுப்பாளியராக

1973 இல் யாழ் இந்து கல்லூரி கனிஷ்ட படைபயில் குழுவின் பொறுப்பாளர்கள்

ஒரு பழைய மாணவனின்
எண்ணத்திலிருந்து .....

என்றும் 'பொடியன்' சோமு

எனது கல்லூரி நாட்களிலே யாழ். இந்துவில் மூன்று சோமர்கள் போதித்துக் கொண்டிருந்தனர். இம்மூவர்களையும் வேறுபடுத்திக் காட்டுவதற்காக அவர்கள் மூவருக்கும் ஒவ்வொரு அடைமொழி சேர்த்து தமக்குள் அழைத்துக் கொள்வது மாணவர்களாகிய எமது வழக்கம். இன்று மணிவிழாக் காணும் சோமர்தான் அவர்களில் வயதிலும், தோற்றத்திலும் இளையவர். இதனால் அவருக்கு நாங்கள் இட்ட பெயர் "பொடியன் சோமு".

நான் முதலில் சண்டபோது அவர் ஒரு விளையாட்டு வீரனுக்குரிய மெல்லிய அதே வேளை பொலிவான தோற்றத்துடன் இருந்தார். நிமிர்ந்த நெஞ்சு; நேர் கொண்ட பார்வை; புன்சிரிப்புத் தவழும் உதடு; துள்ளல் நடை; சிவத்த நிறம்; சுருண்ட கருமையான கேசங்கள்; கண்டிப்புடன் கூடிய வெள்ளை உள்ளம் — மொத்தத்தில், தோற்றத்திலும், பழக்க வழக்கங்களிலும் பிறரை வசிகரிக்கும் அழகான இளைஞராக அவர் மிளிர்ந்தார். அத்தோடு எந்த ஊரையும் சுறுசுறுப்பும் அவரிடம் குடிகொண்டிருந்தது.

இன்று உடலில் சிறிது மாற்றம்; சற்றுப் பருத்த சரீரம்; பஞ்சாக மாறிய வெள்ளைத் தலை; முகத்தில் முதிர்ந்த தோற்றப் பொலிவு — இவை தவிர அவரில் எந்த மாற்றமும் தெரியவில்லை; அதே சுறுசுறுப்பும் வேகமும் இன்னும் மாறவில்லை.

அவருக்கு வயது அறுபது? நம்பமுடியவில்லை. அவரது நடத்தைகளில், செயற்பாட்டில், உடல் தோற்றத்தில் அப்படியான வயது முதிர்வைக் காணமுடியவில்லையே! இன்னும் நீண்ட காலத்திற்குச் சேவையாற்றக் கூடிய மனவுறுதியும், தேகாரோக்கியமும், சுறுசுறுப்பும் அவரிடம் காணப்படுகின்றன. அதனால் இன்னும் அவர் "பொடியன்" சோமுவே.

கடமை பற்றிய உணர்வும், அறிவும் உள்ள ஒருவனுக்கு பாக்கியங்கள் வந்தடைந்தால் அவனைச் சுற்றியுள்ள அனைவருக்கும் அதனால் பயன் உண்டாகும்; அதற்கு உதாரணம் சோமரும் அவர் சார்ந்த சமூகமும்.

அவர் கல்லூரியில், மாணவனாக, ஆசிரியனாக, பலருக்கு நண்பனாக, நல்லுழிகாட்டியாக, பிரதி அதிபராக தன் கடமையை நன்கு பயனுற ஆற்றியமையினால் பயனடைந்தோர் பலர். அவர் துணை நிற்கும் நாங்கள் அனைவருமே பாக்கிய சால்கள்தான்.

"இடன்இல் பருவத்தும் ஒப்புரவிற்
ஒல்கார்
கடன் அறிகாட்டு யவர்"

என்று வள்ளுவர் கூறுவதுபோன்று சோமர் செல்வவலிவு பெற்றிராத போதும், அவரது மனமும், உடலும் பாடசாலைக்கும், பாடசாலைச் சமூகத்துக்கும், விளையாட்டு உலகத்துக்கும் ஆற்றிய சேவை போற்றுதற்குரியதாகும்.

ஒருவகையில் இந்துக்கள் லூரியுடனும் அதனது சமூகத்துடனும் அவர் இரண்டறக் கலந்துவிட்டார் என்று கூறினால் மிகையாகாது விமர்சனங்களுக்கு அப்பால் அவரது கல்லூரிச் செயற்பாடுகள் பிறிதொருவரால் அவ்வாறு ஆற்றப்படுவது அரிதானதொன்று எனத் துணிந்து கூற முடியும். கல்லூரியில் அவரது இடத்தை நிரப்புவதற்கு என்னைப் பொறுத்தவரை வேறு ஒருவரால் முடியாது என்றே எண்ணுகின்றேன்.

பாடசாலை வாழ்க்கையில் அவரது செயற் தொடர்புகள் இல்லாத துறை என ஒன்று இருந்ததில்லை என்றே கூறலாம்.

பாடசாலையின் ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு என்பவற்றைப் பேணுவதிலும் வழிபடத்து

வதிலும் தன் கடமையை திறம்பட ஆற்றியுள்ளார் சோமர்.

தாம் ஏற்ற எந்தப் பொறுப்பையும் அனைவரும் மெச்சி மகிழும் வகையில் நிறைவேற்றிக் காட்டும் திறன் படைத்தவர். இன்றும் அன்று போல் உற்சாகத்துடன் செயற்படும் சோமரை அன்றைய சோமரிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காணமுடியவில்லை.

இத்தகைய இயல்புகளால் என்னைப் பொறுத்தவரை சோமர் என்றும் பொடியன் சோமராகவே விளங்குகின்றார். அதனால் அவர் என்றுமே 'பொடியனாகவே' இருந்து இத்துவுக்கும் இந்து சமூகத்துக்கும் பணிகள் பல புரிந்து நீழி வாழ வாழ்ந்துகின்றேன். *

எல். ஓங்காரமுர்த்தி,

சிரேஷ்ட போதனாசிரியர்,
தொலைக்கல்வி நிலையம்,
வேலணை.

இன்னறுங்கனிச் சோலைகள் செய்தல்
இனிய நீர்த்தண் சுனைகள் இயற்றல்,
அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்
ஆலயம் பதினாயிரம் நாட்டல்,
பின்னருள்ள தருமங்கள் யாவும்
பெயர் விளங்கி யொளிர் நிறுத்தல்,
அன்ன யாவினும் புண்ணியம் கோடி
ஆங்கோர் ஏழைக் கெழுத்தறிவீத்தல்

— மகாகவி பாரதியார்

மணிவிழா நிகழ்வின் போது

மணிவிழா நாயகரை வாழ்த்தி வழங்கிய மடல்

இந்து அன்னை பெற்றெடுத்த பிள்ளைகளோ
இலட்ச இலட்சம்!
தந்தவர்தாயர் சோமரைப்போல் தமைமுழுதாய்த்
தாய்ப்பணிக்கே? இக்கல்லூரி
வந்துவந்து போனமலை எத்தனையாம்?
வாழ்வெல்லாம் நிலைத்து நின்று
சந்ததமும் தாய்ப்பணியில் உழைத்தவர்தாயர்
சலியாத சோமரைப்போல்?

அன்றுசிறு மாணவனாய் விளையாட்டு
மைதானம் ஆட்சிசெய்து
கன்றிளமான் காளையுமாய் அவன்புரிந்த
சாகஸங்கள் கணக்குண்டாமோ?
வென்றபொலிஸ் கட்டேற்தன்னில் உறுப்பினனாய்
விளங்கியவன்! பிறறை நாளில்
நின்றுழைத்தான் அவ்வணியின் பொறுப்பாசான்
நிமிர்பதவி தன்னைத் தாங்கி!

மாணவனாய் அனைத்துமன்றம் நிறுவாசன்
வல்லபிரதி அதிபராக
ஊணுறக்கம் அற்றுழைத்தார் விடுதியிங்கு
உருக்குலைந்து மெலிதல் கண்டு
பேணஅதைப் பொறுப்பேற்றுப் பெருநிலைக்கு
மிகவிரைவாய் உயர்த்தித்தந்தார்
தூணெனவே இந்துஎனும் சுடரேந்தித்
தோள்காய்த்த செம்மல் சோமர்!

மேற்கத்தி இசைக்கருவி விற்பந்நர்
 குழுஇங்கே தொடக்கி வைத்து
 ஏற்புடைய இசைக்கருவி கள்ளேராய்
 யப்பான்நின் றிறக்கித் தந்தார்
 தோற்பதிலார் தொடும்எதிலும்! அந்நதைகோபம்
 துளிதானும் அணுகாச் சோமர்
 நூற்புலமை தனைமிஞ்சும் நுண்ணறிவேன்
 நொடிப்பொழுதுஞ் சோராச் சோமர்

என்சோமர் என்றிடுவர் அதிபர்கள்
 ஆசான்மார் உரிமையோடு!
 என்சோமர் எனமகிழ்வர் சிற்றூழி
 யர் நம்மா ணாக்கர்கள்தாமும்!
 மின்சோமர் விளையாட்டில்! பொன்சோமர்
 அன்பினிலே! வெற்றிச்சோமர்
 என்றென்றும் பதினாறு வயதினராய்
 எழில்பொங்கும் இந்துச் சோமர்!

இந்துஅன்னை ஏன்மகிழாள்? ஏன்போற்றி
 விழாஎடுக்காள் இன்மகற்கு?
 முந்திமுண்டி யிடித்துவந்தெம் மிந்துக்கள்
 முழுவுலகேன் வாழ்த்திடாது?
 வந்தனைகள் மலர்மாலை வாழ்த்தொலிகள்
 சோமருக்கு வழங்கார்யாரே?
 சந்ததமும் தமிழ்ப்போலத் தக்காராம்
 நம்சோமர் தழைத்துவாழி!

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி,
 யாழ்ப்பாணம்.

மணிவிழாக் குழு.

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில்
போதித்த ஆசிரியரின் நெஞ்சிலிருந்து.....

இவர் ஓய்வு இந்துவுக்குத் தொய்வு

“அட! இவனுக்கு வயது அறுபதாகி விட்டதா?”

‘இறைவா! எனக்கொரு வரந்தா’ — என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது.

சிலருடைய வயது நகரக்கூடாது என்பதுதான் எனது வேண்டுகோள்.

அதற்காக Stagnant ஆக வேண்டும் என்பதல்ல Stagnant ஆக வேண்டும் என்பதே.

Stagnant Pool நாற்றம் எடுக்கலாம். Stagnant ஆன நிலத்தடி நீர் என்றும் பயன் தரும். அப்படிச் சிலர் அமைகிறார்கள். அத்தகைய சிலரில் ஒருவர்தான் என். சோமன்.

ஐம்பதுகளில் என் மனைவனாய் மட்டுமல்லாமல், அமரர் சாத்திரி கணேசலிங்கத்தோடு சேர்ந்து வீட்டு மனைவனாகவும், வாய்ப்புக் கிடைத்தபோது மன்னார் வீட்டு மாங்காய்களை அடித்து எனக்குப் படைக்கும் அன்பனாகவும் விளங்கிய சோமசுந்தரம் எல்லாவகையிலும் என் சோமன்தான்.

கல்லூரி வாழ்க்கையை முழுமையாகப் பயன்படுத்திய ஒருவர் இவர்.

வருடத்தின் மூன்று பருவங்களிலும் விளையாட்டு மைதானத்தில் இயங்கி, கல்லூரிக்குப் பெருமை தேடித்தந்தவர்.

படைபயில் குழுவின் முதுகெலும்பாகத் தொழிற்பட்டு, முதன்மை பெற்று, Captain பதவிக்கு உயர்ந்ததோடு இத்துறையில் மாகாண முதன்மையைக் கல்லூரிக்கு வாங்கித்தந்து, தாலும் பெற்றவர். இத்துறைகளில் தோய்ந்தமையால் பல்கலைக்கழகம் புகும் வாய்ப்பைக் கைவிட்டவர்.

ஆனால் என்ன?

ஆங்கிலத்தில் சிறப்புப் பயிற்சி பெற்று, மதிப்புக்குரிய ஆசிரியர் ஆனார்.

சுழிபுரம் விக்ரோரியாக் கல்லூரியில் சேவை செய்த காலத்தில், பின் தன் ஆட்டங்களுக்கெல்லாம் இணைந்து நிற்கவல்ல துணையையும் தேடிக்கொண்டார்.

தன் கல்லூரித் தாயின் சேவையில் ஈடு இணையற்ற பங்களிப்புச் செய்தவர் சோமு. விளையாட்டுத்துறைப் பொறுப்பாளராக பல்லாண்டு பணி புரிந்து, வெற்றிகள் பல கண்டவர்; தன்வழியில் குறுக்கிடுவோரை லாவகமாக வெற்றி கொள்ளும் சாணக்கிய விவேகி; பணிவன்பு நிரம்பியவர்; ஆனால் தன்மானம் மிக்க மனிதன்.

விடுதி அதிபராக, வில்லங்கமான காலத்தில் பதவியேற்று, விரும்பத்தகுந்த மாற்றங்களை செம்மையாகச் செய்தவர்; ஈற்றில் கல்லூரியின் பதில் அதிபராக உயர்ந்து,

வழிகாட்டியாகத் திகழ்பவர்; அதிபர், உடன்
ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் மத்தியில்
பேரும் செல்வாக்கோடு மிளிர்ந்து நிற்ப
வர்.

அது மட்டுமா? யாழ். இந்து என்ற
கூட்டுக் குடும்பத்தின் வெகுசனத் தொடர்
பாளரும் (P. R. O.) இவரே.

இவர் ஓய்வு இந்துவுக்குத் தொய்வு.
என் செய்வோம்?

இவரை "என் சோழ" என எழுத
ஒரு வாய்ப்பு. அது மகிழ்ச்சி.

சோமசுந்தரத்தின் ஓய்வு நாட்களும்
இனத்துக்கு 'ஒளி' தரும் நாட்களாகத்
திகழட்டும் என்று வாழ்த்துகிறேன்! ★

க. சிவராமலிங்கர்,

முன்னாள் பிரதி அதிபர்,
பாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி

பயிற்சி உயர்ச்சி தரும்.

பிறக்கும் குழந்தையின் இரு கைகளுக்கும் சம அளவு பலம்
தான் இருக்கும். ஆனால் குழந்தை வளர்ந்து இளைஞனாகும்போது
வலக்கையால் எழுத முடிவதை இடக்கையால் செய்ய முடியாமல்
போய் விடுகிறது. இதற்குக் காரணம் பயிற்சிதான். வலக்கை
பெற்ற பயிற்சி அதனை வீருத்திசெய்து விடுகிறது.

விளையாட்டுத்திடலிலும் இதுதான் மந்திரம். பயிற்சி உயர்ச்சி
யைத் தரும்; வெற்றியை ஈட்டும்.

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி
ஆசிரியர் ஒருவரின் எண்ணத்திலிருந்து .....

தோற்றத்திலும் இளைஞர்

எமது பிரதி அதிபர் சோமசுந்தரத்தை 1967 ஆம் ஆண்டு பண்டாரவளையில் புனித யோசெப் கல்லூரியில் இளம் வாலிபனாகவும் சுறுசுறுப்புள்ள ஓர் ஆசிரியனாகவும் கண்டேன். அதே நிலையில் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரிக்கு யான் வரும்பொழுதும் விளையாட்டுத்துறைத் தலைவராகவும் ஆங்கில ஆசிரியராகவும் மிளிர்க்கண்டேன்.

அவர் கற்பிக்கும் பொழுது மாணவர்கள் மத்தியில் ஒழுக்கத்தையும் கட்டுப்பாட்டையும் பேணுவதில் மிகுந்த அக்கறையாக இருந்தார்.

அவரது கடமையுணர்வும் கல்லூரிப் பற்றும் அவரைப் பிரதி அதிபர் நிலைக்கு உயர்த்தின.

தனது நேரத்தில் பெரும் பகுதியைக் கல்லூரியிலேயே செலவு செய்துவந்திருக்கும் கல்லூரி அபிமானி அவர்.

கல்லூரி மைதானத்தில் சோமு இல்லாத நிகழ்ச்சியே இல்லையெனக் கூறிவிடலாம்.

கல்லூரிப் பழைய மாணவராகிய சோமு பழைய மாணவர்கள் ஒவ்வொரு வரையும் நன்கு அறிந்துள்ளதோடு அவர்கள் மத்தியில் பெருஞ்செல்வாக்கும் மதிப்பும் பெற்றிருக்கிறார்.

எமது ஆசிரியர் கழகத்தில் நீண்டகால அங்கத்தவராகவும், நிர்வாக சபை உறுப் பினராகவும் இருந்து வந்ததோடு ஆசிரியர் களின் கௌரவத்தையும் பெற்றுள்ளார். அனைவரது இன்ப துன்பங்களிலும் கலந்து கொள்வதற்குத் தவறமாட்டார். ஓய்வு பெறும் வயதை அடைந்தாலும் இன்றும் இளைஞனாகவே அவர்தோற்றம் மிளிர் கின்றது.

அவர் சேவை மேலும் எமது கல்லூ ரிக்குத் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும். அதற்கு எல்லாம் வல்ல இறைவன் அவருக்கு நல்லாயுளையும் சுகத்தையும் அருளுவாராக!

★

அ. நாகரத்தினம்,

தலைவர், ஆசிரியர் கழகம்,
யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி.

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி
சிரேஷ்ட மாணவ முதல்வனின் இதயத்திலிருந்து.....

முதல்வர்களின் முதல்வர்

“ சொல்லிலடங்கா நல்லொரு செல்வர்.
கல்விப் பணியினை கடமையாய் செய்பவர்.
வல்லவர்களை வளர்த்தும் வீட்டவர்.
கல்லில் எழுத்தாய்,
நல் ஒழுக்கத்தையும், நடத்தையையும்
சொல்லிச் செய்தவர்போல்,
செதுக்கியும் வைத்தவர்.
அகவை அறுபதை அண்டியும் வீட்டாரா? - என்று
ஏங்கும் அளவிற்குத் தூங்கியும் வீட்டேனோ? ”

ஒரு கல்லூரியின் தரத்தை நிர்ணயிப்பவை அக்கல்லூரி மாணவர்களின் கல்வியும், நன்நடத்தையுமே. இதில் நடத்தையை செப்பணிட்டு உருவாக்கும் பங்கை ஆற்றுபவர்கள் மாணவ முதல்வர்கள் ஆவர்.

மாணவ முதல்வர்களுக்கு இப்பணியை உணர்த்தி, வழிகாட்ட பலருளர். எனினும் ஒரு சிலரே பொறுப்பானவர்களாக நியமிக்கப்படுவர். இந்தப் பொறுப்பான ஆலோசனை வழங்கும் செயலை 1986 ஆம் ஆண்டு முதல் இன்றுவரை எமது கல்லூரியிலே செவ்வனே நிறைவேற்றி வருபவர்தான் எங்கள் அன்புக்குரிய பிரதி அதிபர் கப்டன் என். சோமசுந்தரம் அவர்கள்.

மாணவ முதல்வர் சபைக்கு அவர் ஆலோசகரான காலந்தொட்டு இன்றுவரை எமது சபையின் நடத்தைகள், கட்டுப்பாடுகள், ஒழுக்கங்கள் என்பவற்றை உன்விப்பாகக் கவனித்தால் அதில் ஒரு செம்மையும் புதுமையும் பொலிவுபெற்று விளங்கு

வதைக் காணலாம். இதன் காரணத்தைப் புரியமுற்பட்டால் அவரின் திறமையும், தலைமையும் விலைமதிக்கமுடியாமல் புலப்படுவது தெரியும். மாணவ முதல்வர்களுக்கு முதல்வராக விளங்கும் எமது பிரதி அதிபர், மாணவர்களுக்கு சிறந்த ஆசானாகவும், ஆசிரியர்களுக்கு முன்மாதிரியாகவும், அதிபருக்கு அதிபராகவும் அன்று தொட்டு இன்று வரை செம்மைப் புகழுடன் கடமையாற்றி வருகிறார்.

அவருக்கு இன்று வயது அறுபதாம்!

‘ அறுபதின் பின்னும் ஆசிரியப்பணியை தொடர வாய்ப்பளிப்பீங்கள் ’ என்று எண்ணப் புகாரிடும் எண்ணற்ற மாணவர்களின் வரிசையில் அடியேனும் ஒருவன்.

இன்றும் இளமையும் கம்பீரமும் இறக்கமற்று, இறுக்கமாகவே இருக்கப்பெற்ற இணையற்ற துணையதிபர் மாணவனாக இருந்த காலத்தில் எவ்வாறு இருந்திருப்பார் என்று சொல்லவும் வேண்டுமா?

‘ அவனின்றி அணுவும் அசையாது -
அதுபோல்
இவனின்றி எதுவும் நடவாது ’

என்று ஒரு சிலர் கல்லூரியிலே பேச என்
காது செவித்திருக்கிறது. இவன் என்பது
இவரைத்தான் என்பதை நொடிப்பொழு
தில் புரிவதில் ஆச்சரியம் இல்லையே.
ஏனெனில் செம்மையான ஆற்றலும் செழு
மையான நடத்தையுமே எமது பிரதியதி
பரின் அணிகலன்களாயிற்றே.

அகவை அறுபதை அடைந்ததால் அவர்
அரும்பணி முடிவினை அடையுமோ?

இல்லை. அவர் காட்டிய நெறியில் அவர்
பணி பலருக்கூடாக வெளிப்பட்டுக்
கொண்டே இருக்கும்.

அவர் கடந்து வந்த காலத்துக்குத்
தான் வயது அறுபது. அவர் புகழ்க்கும்,
பெருமைக்கும், சேவைக்கும், பணிக்கும்
வயதே இல்லையே.

இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல முதல்வனுக்கு
எடுக்கும் மணிவிழா சிறப்புறவும், அவர்
சீரும் சிறப்புமாக வாழ்ந்து அவர் மூலம்
தொடர்ந்து சமூகம் நன்மைபெறவும்
இறைவன் துணைபுரிவானாக! ★

ந. ராகவன்,

சிரேஷ்ட மாணவ முதல்வன்,
யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி.

சோம்பல் வறுமையை மட்டும் வழங்கவில்லை. அதுதான்
தீமையையும் வரவழைக்கிறது. தேங்கிக் கிடக்கும் நீரில் தான்
அகத்தப் பூச்சிகள் உருவாகுகின்றன; ஓடிக் கொண்டிருக்கும் ஆற்
றில் அல்ல.

இயக்கவில்லாத சோம்பேறியின் முளையில் தான் தீய சிந்
தனைகள் தழைக்கின்றன. சோம்பல் சாத்தானின் தலையணை.
ஆகவே சோம்பித் திரியாதீர்! சோர்வுற்றுக் கிடக்காதீர்!!

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி
ஊழியர் ஒருவரின் உள்ளத்திலிருந்து.....

நேசத்தால் நிறைந்த நெஞ்சம்

எமது அன்பிற்கினிய பிரதி அதிபர் கப்டன் என். சோமசுந்தரம் அவர்கள் அதிபர், ஆசிரியர்கள், ஊழியர்கள் தொடக்கம் அண்மையில் கல்லூரியில் சேர்ந்துகொண்ட ஆறாம் ஆண்டு மாணவர்கள் வரை யாபேரும் தங்கள் மனக்கண்களில் தோழனாகக் கண்டுதொழும் தகுதி பெற்ற பெருந்தகை.

எல்லோரிடமும் அன்பு பொழிபவர்; எவர்க்கும் உதவி புரிபவர்; எளிமையான ஆனால் கம்பீரமான சுறுசுறுப்பான தோற்றமும், கண்டித்தலிலும் கனிவும் கொண்டு விளங்குபவர்.

யாழ். இந்து அன்னையின் மடியிலே மாணவனாக, ஆசிரியனாக, பிரதி அதிபராக எல்லோருக்கும் இடுக்கண் களையும் இனியவனாக தவழ்ந்து விளையாடித் தாய்க்குப் புகழ் சேர்க்கும் சேயாகத் திகழ்ந்த படியே அறுபது வயதை அடைந்துள்ளமை கண்களால் நம்பமுடியாத உண்மை.

மணியான மனிதனாக மணிவிழாக் காணும் எங்கள் பிரதி அதிபர் குடும்ப

சுகிதம் நலம் பல பெற்று சிறப்புடன் நீடுழி வாழ வாழ்த்துகின்றேன்.

எனது கடந்த 15 வருடகால யாழ். இந்து அனுபவத்தில் நான் ஒரு பேருண்மையை உணர்ந்தேன். பதவி வித்தியாசம் பாராட்டாது, சமத்துவத்துடன் அன்பு கனிந்த தோழமையோடு, எம்முடன் பழகும் எங்கள் பிரதி அதிபரைப் போன்ற அதிகாரிகளே இந்துக் கல்லூரி போன்ற தலைசிறந்த ஸ்தாபனங்களின் உன்னத வளர்ச்சிக்கு உதவ முடியும் என்பதே அது. தோழமையோடு தமது ஆளுமையைக் காட்டி நடந்த இப்பெருந்தகையை வாழ்த்துவதும், போற்றுவதும் இந்துக் கல்லூரியை-எங்கள் சமூகத்தை வாழ்த்துவதற்கும், போற்றுவதற்கும் சமமாகும் என்பது எனது பணிவான நம்பிக்கை.

“நேசத்தால் நிறைந்த நெஞ்சம்”
கொண்ட எம் பிரதி அதிபர் அவர்கள் என்றென்றும் எம் நெஞ்சில் நிறைந்து நிற்பார்.

★

சி. சுப்பிரமணியம்,

ஆசிரியரல்லா சேவை ஊழியர்,
யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி.

விளையாட்டுத்துறையில்
ஒரு வீரனின் மனத்திலிருந்து.....

சாதனைகள் புரியும் கர்மவீரன்

தனி மனிதன் தலைவனாக முடியாது. அணியில் ஒருவனே தலைவன். இந்துக் கல்லூரி என்ற ஒரு பலமான பல் துறை அணியின் நாயகனே கப்டன் என். சோமசுந்தரம் பிரதி அதிபர் அவர்கள்.

அன்பினால் அனைவரையும் கவர்ந்து, பணிவான வாழ்வதனை ஆயுதமாகக் கொண்டு, சாதனைகள் பல புரிந்த கர்மவீரன். தர்க்கமாயினும் தர்மம் தவறாத நல்லாசான். நினைவில் கொள்கையில் பல புதிய பாடங்களைப் போதிக்கவல்ல ஆற்றலை யான் பெறுகிறேன்.

நிமிர்ந்த நடை; அதில் ஒரு சுறுசுறுப்பு; இன்முகம்; அதில் இழையோடும் குறும்பு; தாய்மையான தோற்றத்தில் ஓர் உள்ளெள்ளி. யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியின் நினைவலைகள் எழும்போது எல்லாம் மனத்திரையில் கப்டன் சோமசுந்தரம் அவர்களின் இன்முகமே நிழலாடும்.

அவரின் ஆழுமை செழுமையானது. ஆம், கடலும் அலையும் போன்று இந்துக்

கல்லூரியுடன் சங்கமித்து, மானுடத்தை நேசிக்கும் மாந்தரின் உணர்வுகளில் பிரதிபலிக்கும் இப்பெரியார், ஏற்கும் பணியை மிக ஒழுங்காக, அழகாக, புதுமையாக, மிகவும் கவர்ச்சியாக, கனகச்சிதமாக தானே இறுதிவரை தொண்டனாக நின்று நிறைவேற்றும் பேராற்றல் கொண்டவர். இதன் மூலம் "செயல் வீரனே விளையாட்டு வீரன்" என்ற தாரகமந்திரத்தைத் தன தாக்கிக் கொண்ட மேலாளர்.

நண்பர்கள் மத்தியில் கல்கலப்பாக ஒளிரும் இப்பெரியாரைச் சூழ, பல்துறைப் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்கள், பெரியோர்கள், வீரர்கள் தினாந்திரம் கூடியிருக்கக் காணப்படுவதே இவர் ஒரு நல்லாசான் என்பதற்கு உரைகல்.

தனது நல்மாணவனையே இந்து அன்னையின் விளையாட்டுத்துறைக்குத் தந்து மனநிறைவுடன் சேவையை நிறைவு செய்யும் கப்டன் என். சோமசுந்தரம் ஏகலைவன் போன்ற எங்களுக்கு குருவாக வழிகாட்ட இறையருள் துணையை இதயத்தில் வேண்டி, அவர் வாழ வாழ்த்துகிறோம்!

★

வீ. கே. சண்முகலிங்கம்,

பயிற்றுநர், விளையாட்டுத்துறை,
கனகரத்தினம் ம. ம. வி,
யாழ்ப்பாணம்.

விளையாட்டுத்துறையில்
நண்பன் ஒருவனின் அகத்திலிருந்து.....

கடமை தவறாத கப்டன்

மணி விழாக்காணும் கப்டன் என். சோமசுந்தரம் அவர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

விழா எடுக்கும் அன்பு-நெஞ்சங்களுக்கு உள்பூர்வமான நன்றிகள்.

நண்பன் திரு. சோமசுந்தரத்தை நான் 'சோமு' என்றே அழைப்பேன்.

1960 ஆம் ஆண்டளவில் யாழ். பொலிஸ் மைதானத்தில் (இன்றைய துரையப்பா அரங்கு) எனக்கும், திரு. சோமசுந்தரத்திற்கும் முதற் சந்திப்பு ஏற்பட்டது. கூடநின்றவர் திரு. பூபாலசிங்கம் அவர்கள். அன்று ஏற்பட்ட சந்திப்பு தினச்சந்திப்பாகவும் இரவு 9.30 மணிக்கு பழைய பஸ் நிலையத்தில் இருந்து பிரிவதாகவும் பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்தது.

விளையாட்டுக்களில் மிகுதியாக ஈடுபட்டு வந்திருந்ததால் நாம் இணைக்கப்பட்டோம். அந்த விளையாட்டுக்கள் எமக்கு கற்பித்த, நாம் கற்றுக் கொண்ட நெறிகள், பெற்ற அனுபவங்கள், ஒவ்வொருவரையும் புரிந்து கொண்டவிதம் எமக்குள் ஓர் ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்தின. அது எமக்குகந்ததாகவும், ஆரோக்கியமானதர்களவும் அமைந்தது.

திரு. சோமசுந்தரம் பள்ளிப்பருவத்தில் சிறந்த அதிவிரைவு ஓட்டக்காரராக இருந்

தார். தேர்ச்சி பெற்ற மெய்வல்லுநர் துறை மத்தியஸ்தராகவும், கண்ணியமுள்ள முதல் தர தொடக்குதராகவும் பத்திரம் பெற்றவர்; பல காலமாக யாழ். மாவட்ட தடகள சம்மேளனத்தின் பொறுப்பு வாய்ந்த நிர்வாக உறுப்பினராக கடமை புரிந்துவருபவர். இவர் ஒரு சிறந்த ஹொக்கி ஆட்டக்காரர். யாழ். மாவட்ட ஹொக்கி அணிக் குத் தலைமை தாங்கி தேசிய மட்டத்தில் பெருமை பெற்றுத் தந்தவர்; யாழ். பாடசாலைகள் விளையாட்டுச் சங்கத்தின் செயலாளராக பலகாலம் பணியாற்றி பெருமை பெற்றவர்; சிறந்த அமைப்பாளர், நிர்வாகி என ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர்; உதைபந்தாட்ட முதல்தர மத்தியஸ்தர்; யாழ். மாவட்ட உதைப்பந்தாட்டச் செயலாளராக நீண்ட காலம் சேவை செய்தவர்.

யாழ். உதைப்பந்தாட்ட மத்தியஸ்தர் சங்க செயலாளராகவும், பின் தற்போது தலைவராகவும் விளங்குபவர்.

பொறுப்பின் வன்மையையும், நிதானத்தின் இலக்கணத்தையும், எதிர்க் கொள்கையாளருக்கும் விளங்க வைத்தவர் அவர். கட்டுப்பாட்டின் தேவையையும், கடமையின் மகத்துவத்தையும் 'கப்டன்' சேவையில் வெளிப்படுத்தியவர்; இந்துவின் விளையாட்டுத்துறைப் பொறுப்பாசிரியராகக் கடமையாற்றி மாணவ — ஆசிரியர் உறவை கடமையால் கண்ணியத்தால் செழுமைப் படுத்தி, கட்டுப்பாட்டால் ஒருங்கமைத்து, அன்பால் பராமரித்தவர்.

உடற் கல்வியும், விளையாட்டுக்களும் எவ்வாறு கல்வியின் நோக்கங்களை ஒருவனிடத்து நிறைவேற்றுகின்றன என்பதற்கு திரு. சோமசுந்தரம் ஓர் எடுத்துக்காட்டு. அன்பரின் கல்விசார் தகைமைகள்தான் இலங்கையின் அதியுயர்ந்த கல்வி நிறுவனங்களுள் ஒன்றான இந்துவின் பிரதி அதிபர் தகைமைக்கு உயர்த்தின என்றால் மிகையாகாது. இந்துவின் பாரம்பரியம், வழிவந்த கல்வி முயற்சிகள் அனைத்தையும் இந்துவின் கல்விச் சமுதாயம் போற்ற நடைமுறைப்படுத்தி வெற்றி கண்டார்.

இவர் நல்லதோர் ஆலோசகர்; பிரச்சினைகளுக்குப் பரிகாரம் காணும் நல்ல பரிகாரி; சட்டத்தை மதிக்கும் குடிமகன்; திட்டவல்லுநர்; திறமைமிக்க நிர்வாகி; உற்ற இடத்து உதவும் நண்பன்; பகைமை

யில்லா எதிரி; இலக்கணங்களுடனான இலட்சியவாதி; உள்ளத்தால் தூய்மைபெற்றவர்; விளையாட்டு இலட்சியங்கள் நிறைந்த விளையாட்டு வீரர்.

திரு. சோமசுந்தரத்தின் கல்விப்புலம் உடற்கல்வியும் விளையாட்டுக்களும் நிறைந்த நிறுவனம். இந்த நிறுவனத்தால் உருவாக்கப்பட்டு நெறிப்படுத்தப்பட்ட செழுமையான வளங்களே அவரின் மூலாதாரம். இவற்றை பெற்றுக்கொள்வதில் இந்து பெருமிதம் அடைந்தது. அந்தப் பெருமிதத்தின் பலனே இன்றைய மணிவிழா. அவரின் அன்பர்களுக்கு மட்டில்லா மகிழ்ச்சி; எமக்கும் பூரண மனநிறைவு.

திரு. சோமசுந்தரம் நல்வாழ்வு வாழ வாழ்த்துகின்றேன்! ★

திரு ம. பத்மநாதன்,

யாழ். பல்கலைக்கழகம்,
உடற்கல்வித்துறை.

எடுத்த காரியம் யாவீனும் வெற்றி,
எங்கு நோக்கினும் வெற்றி மற்றாங்கே
வீடுத்த வாய்மொழிக் கெங்கணும் வெற்றி
வேண்டினேனுக் கருளினை காளி;
தடுத்து நிற்பது தெய்வதமேனும்
சாரு மானுடமாயினும் அ.:தைப்
படுத்து மாய்ப்பள் அரும்பெருங் காளி,
பாரில் வெற்றி எனக்குறுமாறே

— மகாகவி பாரதியார்

A GLOWING TRIBUTE
FROM AN EMINENT EDUCATOR

MAGNETIC PERSONALITY

It's with mixed emotions of trepidation and heaviness of heart that I accede to the request made to me to submit my humble contribution to the Souvenir you propose to publish as a fitting tribute on the eve of the retirement of the many-faceted teacher in the person of Mr. N. Somasundaram, who has adorned for many years the vocation he had chosen and exemplified in manifold ways the noble profession it's claimed to be, the former for lack of a close follow-up, with a memory playing 'Cock a doodle doo!' of his busy work-schedule, whilst the latter when time has silently and relentlessly moved on to the chime of 'Hickory, dickory, dock!', in the process making confusion worse confounded over personalities of like dispositions and predilections, period and distance, no bars.

It was at Victoria College, Chulipuram, that I had the good fortune to meet Mr. Somasundaram, the youngster that he was then, replete with vigour, vitality, vibrancy, energy and dynamism, a truly magnetic personality, all considered. Despite these gracious attributes inter alia, he remained simple and unmoved to the end. With-

out mincing words. I'm proud to say that he was a 'gentleman to his fingertips' around whom an edifice has been gradually building up with roots deep enough to enhance the prestige of this institution on the strength of the pupils he was painstakingly nurturing year in and year out.

We've seen him through all the phases of his emulative career and rightly conclude that he's the only individual who pre-eminently covers the entire ambit of the school curriculum - be it as a teacher of English (fully-fledged trained teacher at that), Prefect of Games (Hockey and Athletics, his twin hot favourites), Cadet Officer par excellence, and to crown it all God Himself who was watching over his progress with meticulous care saw to it that he won the hand of the former Miss Kanapathipillai as his life partner, thereafter to be blessed with adorable children.

The Almighty will grant him a happy and long period of well-deserved retired life with his loved ones, and may I also take this opportunity to express my fervent wish that he should continue to serve the community by and large to keep himself 'on his toes'. ★

A. M. SPENCER, B A. (Lond)
Diploma in Ed. (Cey)
Retired Principal,
Chulipuram Victoria College.

AFFECTIONATE WORDS FROM
A FELLOW SPORTSMAN

MAN WITH BOUNTEOUS LOVE AND LOYALTY

I am greatly delighted to associate myself both on behalf of the Jaffna Cricket Umpires Association, and the Teachers of English of the region in sending this message to the souvenir published to felicitate Captain Somu, as we affectionately call him, on his completion of the 60th birthday.

Captain has undoubtedly imprinted his name in the hearts of sportsmen, sports loving public and of course Hinduites. I admire him as he worked with total dedication and had only one objective in his mind to make men out of boys with character strong enough to face the competitive world and to excel and to feel second to none in any path they choose to follow. As I scribble my inner feelings, I see Somu walking briskly round the Hindu College grounds with a 'wand' like a bandmaster driving away both young and old from the field of play most particularly at delicate situations enforcing discipline thus helping the already tensed

' Umpires, Refrees or Judges ' at cricket, hockey, soccer or athletics, no matter what sport it may be, (as I have worked with him in close bondage in all these fields)

It is very often said that a true teacher (in Somu's case beside being a teacher of English, a coach, a Prefect of Games, Honorary Secretary, President, founder member of associations and Deputy Principal of a National School) is rich without money. Somu's wealth is to be reckoned not in terms at bank balance but in the bounteous love and loyalty he has evoked with one and all.

While praising those responsible for this publication, I wish Somu all health and happiness and continue to flourish and serve our Tamil nation well and truly is my earnest wish and prayers. In equal terms I wish his family well. ★

D. R. ARUMANAYAGAM,
President, Jaffna Cricket Umpires
Association and
Hartley College Past Pupils' Association,
Asst. Director of Education - English.

A CLOSEST FRIEND
ADMIRES HIS 'SPRINTING DAYS'

SUPERB SPRINTER

After the world war II, the Nagalingams back home from Malaysia, admitted their one and only son born in Malaysia at the J. H. C in the third form class. He looked cute shy and unassuming, fair & handsome with wavy jet-black hair well creamed' combed and groomed. He spoke English with an accent which our Teachers said was the Model. Closest friends like me call him by his pet name 'Appan'. In those salad days we rarely found ourselves at our homes except to have our meals and sleep. The rest of the time we were at the JHC playground. Soma came to the grounds on foot from his home at Clock tower lane.

Soma emerged as a superb sprinter in his hey-day. Sprinting in an easy natural style he smashed the College records in the 220 to 440 yards sprints. He did well in the half mile and the mile too. In the quarter mile Soma set up a record in a Jaffna District Meet. It was an aesthetic delight to see Soma run the track in his great style. Watching the then world's first ever Four-minute miler Roger Bannister, everyone present said 'Bannister's running style was very like that of Soma's.' It was a 'live show' of R. Bannister screened on our cine-projector at college.

Indeed Soma would have sealed greater heights in Athletics if he had come under expert coaches like his Team-mate N. Balasubramaniam who set up a National record in the Triple Jump.

Like Charis Chataway (later an M. P in the House of Commons) who set the pace for his countryman Dr. R. Bannister to run that historic world record four-minute mile, Soma stayed put at the JHC and set the pace for her in her all round development. The JHC forged ahead during his time.

At a time when the Principals at the JHC were either getting prematurely retiring or transferred out in quick succession, Captain N. Soma-sundram stood his ground and maintained the status quo of the College with dignity and decorum like his predecessors.

The Captain steered the ship-the JHC, through many a storm, cyclone or tornado and the like. The JHC, we are proud, never ever lost her even keel nor her stately sail.

At his three score years of age, our Gnana Vyravar has left him enough energy to serve his alma mater freely. ★

May he live long for our Eelam.

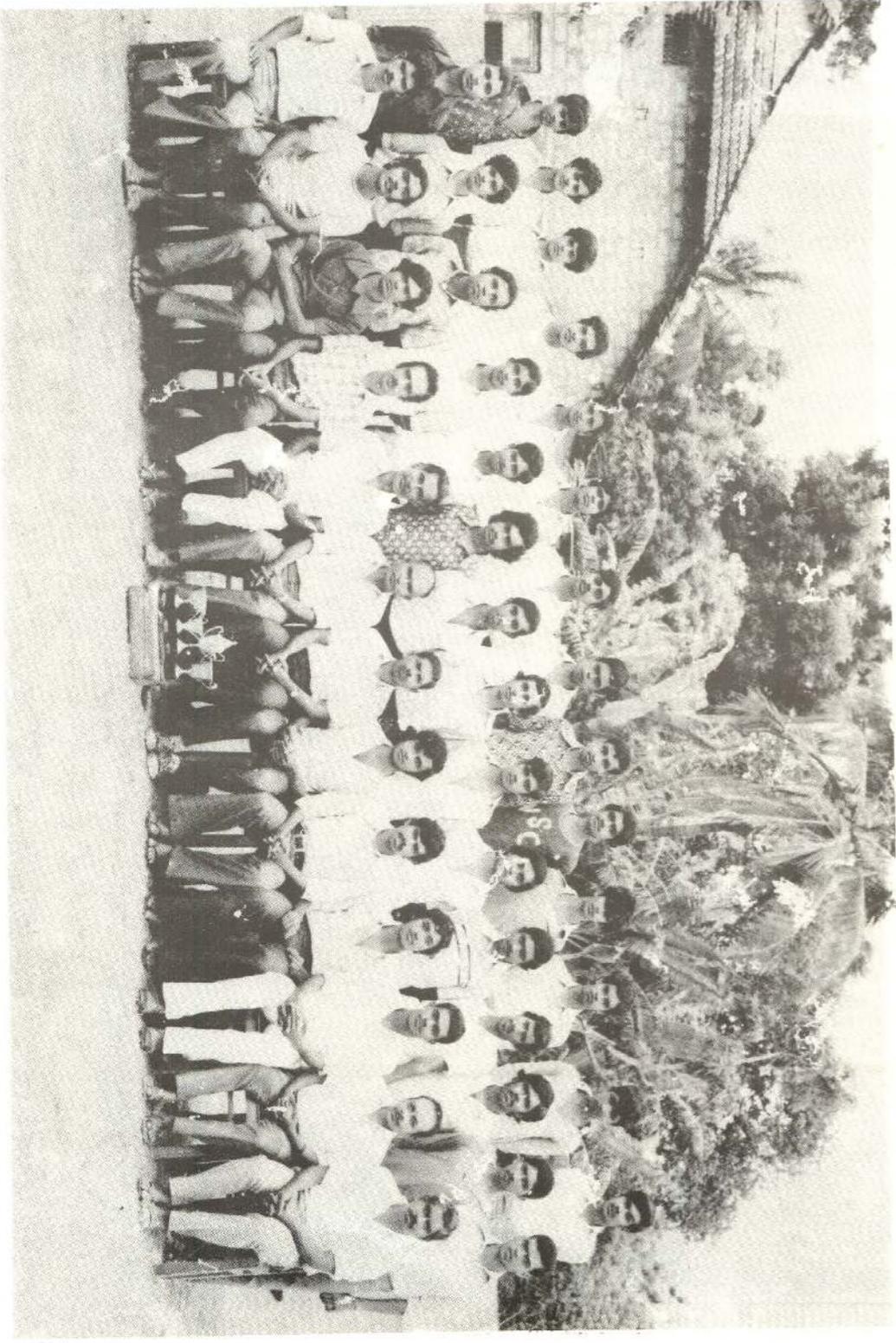
T. SRIVISAKARAJAH,
Prefect of games, J. H. C.

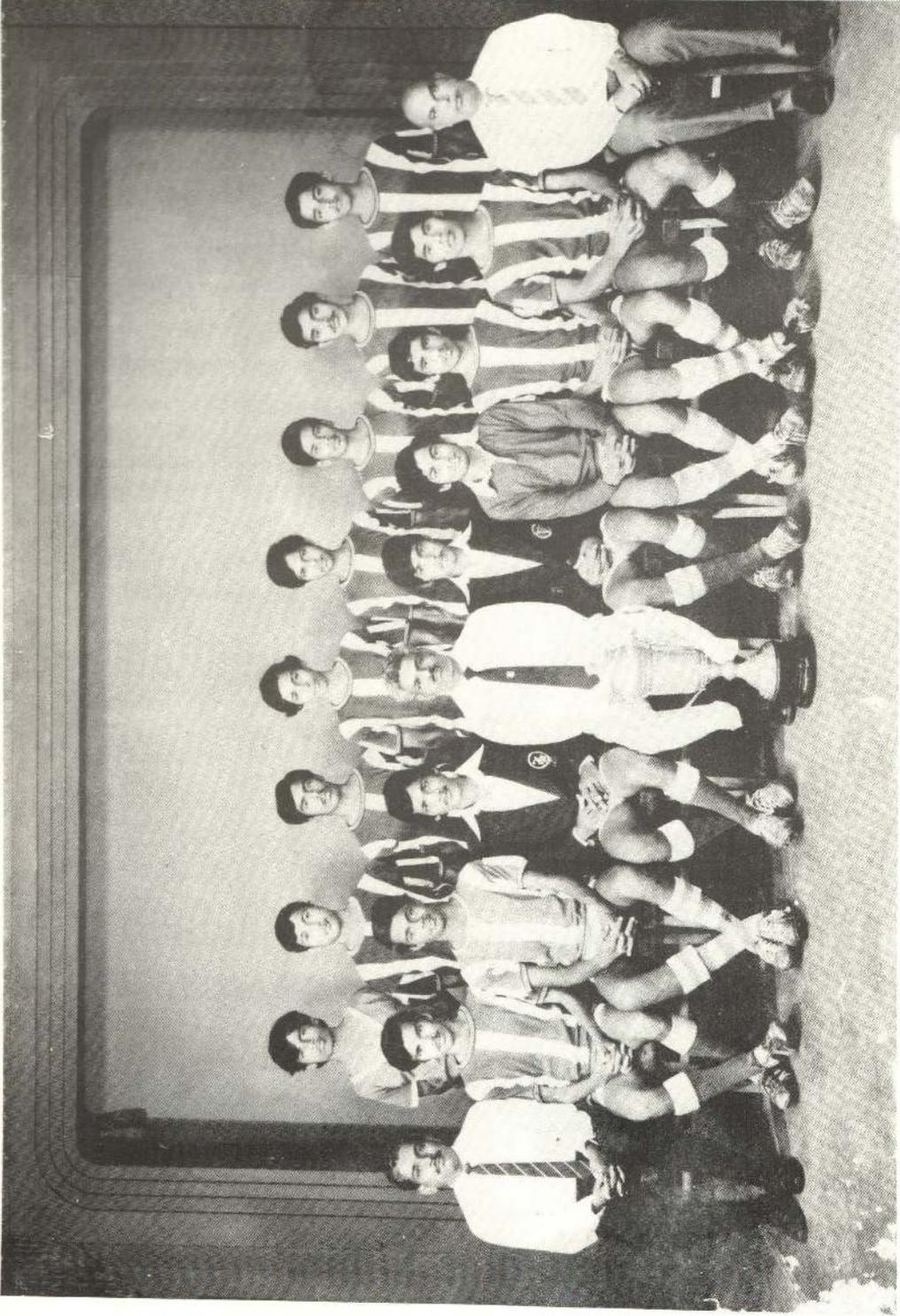
ஐம்பதுகளில் திருமலைக்கு விஜயம் செய்த யாழ் ஜோலி ஸ்ரார்ஸ் விளையாட்டுக் கழக உதைபந்தாட்ட அணி

திருமலை ஐக்கிய விளையாட்டுக்கழக அணியுடன் எடுத்துக் கொண்ட படம்

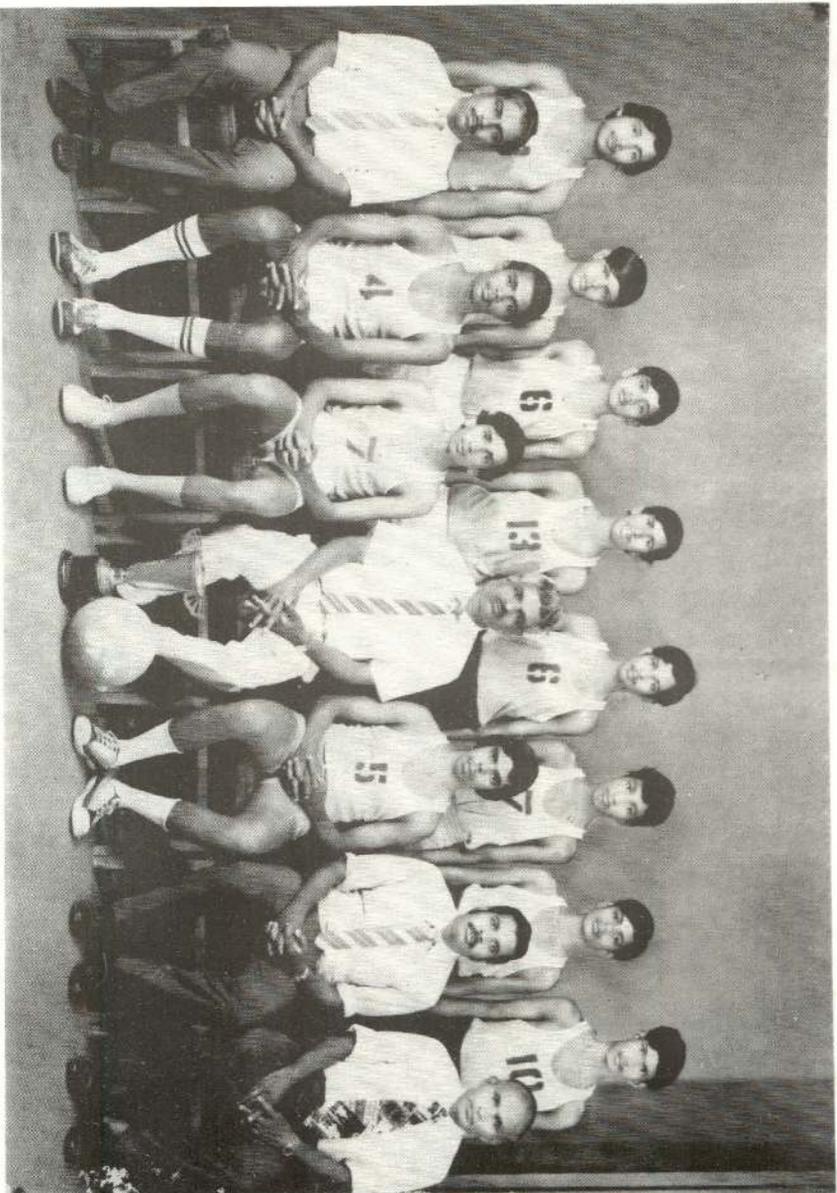
ஜோலிஸ்ரார்ஸ் வி. க. செயலாளராக வலது கோடியில் அமர்ந்திருப்பவர் சோமசுந்தரம்

எழுபதுகளில் ஹோலி ஸ்ரார்ஸ் விளையாட்டுக் கழக உபதலைவராக இருந்த
போது கழகத்தில் எடுத்துக் கொண்ட படம்
வலது கோடியில் அமர்ந்திருப்பவர் கப்டன் சோமா

1976 இல் யாழ் மாவட்ட. சாம்பியனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட
யாழ் இந்து முதலாம் பிரிவு அணியின் விளையாட்டுப் பொறுப்பாளராக

1977 இல் அகில இலங்கை பாடசாலைகள் சாம்பியனாக வந்த யாழ்
இந்து கூடையந்தாட்ட அணியின் விளையாட்டுப் பொறுப்பாளராக

1977 இல் யாழ் மாவட்ட சரம்பியனாக வந்த யாழ் இந்து மெய்வல்லுநர் அணியின் விளையாட்டுப் பொறுப்பாளியாகவும் பயிற்றுனராகவும்

1977 இல் யாழ் இந்து பாட்மின்டன் அணியின்
விளையாட்டுப் பொறுப்பாளியாக

1984 இல் யாழ் மாவட்ட சாம்பியனாக வந்த யாழ் இந்துவின் 15 வயதுப் பிரிவு கிரிக்கட் அணியின் பொறுப்பாளியராக (தந்தைக்குப் பின்னால் நிற்பவர் மகன் சுரேஷ்)

1993 இல் யாழ் மாவட்ட சாம்பியனாக வந்த யாழ் இந்து
17 வயதப் பிரிவு கிரிக்கட் அணியுடன் பிரதி அதிபராக

BLESSING FROM A
RELIGIOUS DIGNITARY

VERSATILE PERSONALITY

There is no game in Jaffna that has not the indelible mark of Capt. N. Somasundaram, a genial and versatile person. And no one will EVER FORGET the selfless and devoted services rendered by Mr. Somasundaram in diverse capacities of various sports associations in Jaffna.

Though I had known him as Prefect of Games of Jaffna Hindu College, one of the prestigious colleges in Jaffna, since 1975, I, as, President of the Jaffna Schools Cricket Association, had the privilege and pleasure of working closely with him as its secretary for over 10 years. All credit goes to him for having successfully and skillfully steered the affairs of

Association during the most turbulent period of our history.

The experience and the expertise he gained as the secretary of the Jaffna Schools Cricket, Sports, and Hockey Associations and as the secretary (and now the President) of the Jaffna District Football Referees Association and the vice-president of the Jaffna Football League have served him immensely in organising most efficiently the various sports tournaments and festivals in Jaffna.

As Capt. Somasundaram retires as Vice-Principal of J. H. C., the sports loving fans of Jaffna wish him many more years of fruitful service in the field of sports in Jaffna.

FR. G. A. FRANCIS JOSEPH,
Principal Emeritus
St. Patricks College,
Jaffna.

Confidence always gives pleasure to the man in whom it is placed. It is a tribute which we pay to his merit; it is a treasure which we intrust to his honour; it is a pledge which gives him a certain right over us, and a kind of dependence to which we subject ourselves.

— LA ROCHEFOUCAULD

GIFTED ORGANISER

It is a lovely experience to write these few lines of appreciation of Captain Somasundaram, Deputy Principal of Jaffna Hindu College, on the eve of his retirement from the teaching service.

I gained his acquaintance two decades ago at the examination hall wherein we sat for the examination to qualify as starters of the Amateur Athletic Association of Sri Lanka. A good, hard and strict disciplinarian himself, he was always a fair starter at all the meets he officiated. He had a remarkable sense of justice and fair-play whether it involved his College teams or any other teams. We became much close as we officiated not only in Jaffna but also in Colombo and also with my association with him during all the activities organised by the Jaffna Schools Sports Association, when I was Secretary and subsequently when he was Secretary of the JSSA. That we both hailed from Malaysia too contributed a lot to our continued friendship.

SOMA, as Secretary of the JSSA, rendered yeoman services towards the progress of soccer and athletics amongst the member schools of the JSSA. He proved that a high office as that of the post of Secretary of the JSSA is not an ornament to be adorned but a greater spur to serve the sports loving students and public of the Jaffna District.

He is always in the forefront, be it in organising tournaments connected with the JSSA, cricket tournaments amongst clubs, schools and at all the annual inter-house athletic meets of Jaffna Hindu both while he was POG and later as Deputy Principal. Under his guidance every annual athletic meet was different from year to year as far as opening ceremonies of these meets were concerned. He looked into details to make the meets successful probably due to the cadet training he had received. I am happy to place on record that he is a tireless, active creative and gifted organiser and has been dedicated to his work.

SOMA goes into his period of retirement with the satisfaction of a job well done. JHC will be missing one of her most loyal, efficient and hard-working teachers. To replace a person of his calibre is going to be a herculean task for JHC. The priceless services of this selfless teacher is worthy of emulation by many of the present day teachers. He is a glowing example to all of us that a sportsman should always be a sportsman.

He is never a loner and it is common to see a crowd of friends around him even late in the evenings at the JHC grounds, under the 'Arasady'. SOMA appears to be soft and mild but experience proves that he can be a man of steel when occasion demanded.

There are two very important decisions that everyone has to make in one's life - namely the choice of one's work and the choice of one's partner - and SOMA has definitely achieved those.

I conclude wishing SOMA good health, happiness and many more years of retired life with his beloved ones. *

T. K. VILVARAJAH,
Secretary JSSA 1974 & 1975
Vice - President 1975 & 1976

DO ALL THE GOOD YOU CAN,
IN ALL THE WAYS YOU CAN,
IN ALL THE PLACES YOU CAN,
AT ALL THE TIMES YOU CAN,
TO ALL THE PEOPLE YOU CAN,
AS LONG AS EVER YOU CAN.

— JOHN WESLEY

★

THE BEAUTY OF THE HOUSE IS ORDER;
THE BLESSING OF THE HOUSE IS CONTENTMENT;
THE GLORY OF THE HOUSE IS HOSPITALITY;
THE CROWN OF THE HOUSE IS GODLINESS.

— ANON

FROM THE HEART OF AN EX -
COMMANDING CADET OFFICER..

DEDICATED OFFICER

Captain Nagalingam Somasundaram popularly known as 'SOMU' among his brother cadet officers has been associated with cadeting for over twenty years since he was commissioned in 1964.

He quite ably and justly rose to the rank of Captain and served in various capacities in both the 'Third' and 'Fifth' Battalions of the Sri Lanka Cadet Corps. He performed his duties as Officers' Mess Secretary, Assistant Adjutant, acting Adjutant and Battalion Sports Officer quite efficiently and creditably. He would have positively ended up as one of the Battalion Commanders had cadeting been in vogue in the fifth battalion area.

His endearing qualities won the love and affection of all his senior officers and hundreds of cadets trained by him. He truly and firmly disciplined the cadets with a friendly touch. They would always adore a superb officer and conscientious teacher, the only thing an officer exemplary teacher

administrator can carry with him in his retirement.

As Liaison Officer in the Commonwealth Ministers' Conference and Non-Aligned Conference, both held in Colombo he did an excellent job. Subsequently he was seconded for service with the Ceylon Army Medical Corps for service with the Ant-Malarial Campaign in the Puttalam district. He was well commended for the yeoman social service work he rendered.

His dedicated service in the field of various activities activities involved in sports has been remarkable. In carrying out his responsibilities as Deputy Principal of Jaffna Hindu College he proved his capacity in administrative acumen.

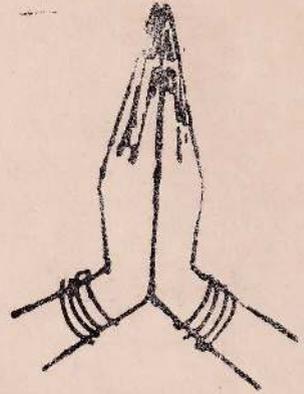
He is indeed a unique blend of teacher, officer, sportsman and administrator.

I wish him all happiness in his much earned retirement. I am really privileged to have penned this.

LT. COL. K. BALENDRA, SLCC

Ex : Commanding Officer,
5th Battalion,
Sri Lanka Cadet Corps.

உங்களுக்கு எங்கள் நன்றிகள் ...

- ❶ மணிவிழா சிறப்பு நிகழ்வதற்கு ஒத்துழைக்க மணிவிழா நாயகருக்கும் அவர் துணைவியாருக்கும் —
  - ❷ மலருக்கு ஆசியுரை மற்றும் நயப்புரைகள் தந்த அன்பர்களுக்கு —
  - ❸ மணிவிழாவுக்கு நிதி தந்துதவிய நண்பர்கள், அன்பர்கள், பழைய மாணவர்கள் ஆகியோருக்கு —
  - ❹ விழா ஏற்பாடுகளில் எம்முடன் தோளோடு தோள் நின்று அபிமானிகளுக்கு —
  - ❺ இம்மலரை குறுகிய காலத்தில் அச்சிட்டுத் தரவும் புத்திரிகையில் மலர் வெளியிடவும் உதவிய அருண் பிறிண்டேர்ஸ் மற்றும் உதயன்—சஞ்சிவி நிறுவனங்களின் நிர்வாக இயக்குநர் மற்றும் ஊழியர்களுக்கு —
  - ❻ மணிவிழா நிகழ்வுகளில் பங்குபற்றிச் சிறப்பித்த யாழ் இந்து சமூகத்தவருக்கு —
  - ❼ மலரில் உள்ள படங்களை அச்சிட உதவிய திரு. எஸ். ஏன். செல்வநாயகம் அவர்களுக்கு —
  - ❽ அனைத்து வகையிலும் இவ் விழா முழுமை பெற உதவியும் ஒத்துழைப்பும் நல்கிய யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி அதிபர் திரு. அ. பஞ்சலிங்கம் அவர்களுக்கும், கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும், ஆசிரியரல்லாத அனைத்து ஊழியர்களுக்கும், மாணவ முதல்வர் சபைக்கும், கல்லூரி மாணவர்களுக்கும்—
  - ❾ மணிவிழாவின் போது மங்கள இசை நிகழ்த்திய ரவி—சுதா குழுவினருக்கு —
  - ❿ விழாவிற்கு இலவசமாக ஒலி, ஒளி அமைப்புகளைச் செய்து தந்த திரு. சேவியர் அவர்களுக்கு —
  - ⓫ இம்முயற்சியில் தேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் பல்வேறு வகைகளிலும் உதவிகளும் ஆலோசனைகளும் வழங்கிய சகலருக்கும் —
- எமது உளப்பூர்வமான நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

— மணிவிழாக் குழு.

சென்னை
... நவம்பர் 19...

அருள் பிறிண்டேள் அன்ட் பம்பிளிசேர்ஸ் - ஈழப்பரணம்.

